

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พรณพิลาส แก้วคำ

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร

ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

WASTE MANAGEMENT OF NONGTATARMSUBDISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION, PRANBURI DISTRICT, PRACHUAPKHIRI KHAN PROVINCE

Panpilart Kaeowkam

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2017

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

พรรณพิลาส แก้วคำ

การศึกษาอิสระนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาหลักสูตร
ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์
ปีการศึกษา 2560

ลิขสิทธิ์ของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

WASTE MANAGEMENT OF NONGTATARMSUBDISTRICT ADMINISTRATIVE
ORGANIZATION, PRANBURI DISTRICT, PRACHUAPKHIRI KHAN PROVINCE

Panpilart Kaeowkam

Independent Study Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Public Administration
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin
Academic Year 2017

Copyright of Rajamangala University of Technology Rattanakosin

ใบรับรองการศึกษาอิสระ
วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

ชื่อการศึกษาอิสระ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอ
ปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อผู้วิจัย นางสาวพรรณพิลาส แก้วคำ
วิชาเอก นวัตกรรมการบริหารการจัดการรัฐกิจ
อาจารย์ที่ปรึกษา รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉirinง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีอนุมัติให้การศึกษาอิสระฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่ง
ของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต

..... ผู้อำนวยการวิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ
(นายรพี ม่วงนนท์)

คณะกรรมการสอบการศึกษาอิสระ

..... ประธานกรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.จันทนา อินทิม)

..... กรรมการ
(ดร.ชมภูณัฐ หุ่นนาค)

..... กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉirinง)

Independent Study Certificate
College of Innovation Management
Rajamangala University of Technology Rattanakosin

Independent Study Title Waste Management of Nongtatom Subdistrict Administrative Organization, Prانبuri District, Prachuap Khiri Khan Province

Researcher Miss Phanpilart Kaeoskam

Major Innovative Public Administration and Management

Advisors Assoc. Prof. Pensri Chirinang, Ph.D.

Rajamangala University of Technology Rattanakosin Approved this Independent Study in Partial fulfillment of the Requirements for the Degree of Master of Public Administration and Doctor of Public Administration

..... Director of College of Innovation
(Mr. Rapee Moungnont) Management

Independent Study Committee

..... Chairperson
(Assoc. Prof. Chanthana Inthachim, Ph.D.)

..... Member
(Chompoonuch Hunnark, Ph.D.)

..... Member
(Assoc. Prof. Pensri Chirinang, Ph.D.)

ชื่อการศึกษาอิสระ	การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ชื่อนักศึกษา	นางสาวพรรณพิลาส แก้วคำ
ชื่อปริญญา	รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต
อาจารย์ที่ปรึกษา	รองศาสตราจารย์ ดร.เพ็ญศรี ฉรินัง
ปีการศึกษา	2560

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ศึกษาการบริหารจัดการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม และ (2) เปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามคุณลักษณะประชากร

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 388 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว กรณีพบความแตกต่าง เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธีเชฟเฟ

ผลการศึกษาพบว่า 1) ประชาชนมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และ 2) ประชาชนที่มีเพศ การศึกษา อาชีพ และรายได้ที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยแตกต่างกัน

คำสำคัญ: การบริหารจัดการขยะมูลฝอย

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษาหลัก.....

Independent Study Title Waste Management of Nongtatam Subdistrict Administrative Organization, Pramburi District, Prachuap Khiri Khan Province

Researcher Miss Panpilart Kaeowkam

Degree Sought Master of Public Administration

Advisor Assoc. Prof. Pensri Chirinang, Ph.D.

Academic Year 2017

Abstract

A study on the waste management of Nongtatam Administration Organization. Pramburi Prachuap Khiri Khan Province Objectives (1) To study the management of solid waste management of Tambon Tambon Administrative Organization and (2) To compare waste management in the area of Tambon Tambon Administration Organization Classified by population features.

This research is quantitative research. The samples used in the study were the residents in Nong Taep Sub-district. Pramburi The instrument used in the research was a statistical questionnaire which was used to analyze the data: frequency, percentage, mean, standard deviation Testing the value of And one-way ANOVA. Case found the difference. The researcher compared the difference in Schiff

The results showed that: 1) The public had opinions about the waste management of the organization. Nongtatam Sub-district Administrative Organization 2) People with different sex, education, occupation and income. Opinions on solid waste management in the Tambon Tambon administrative organization area. Overall, no difference. However, different age groups differed in opinion about the different types of waste management.

Key Words: Waste Management

Advisor's Signature.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาอิสระฉบับนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยความกรุณาของรศ.ดร.เพ็ญศรี ฉรินัง ที่ปรึกษาการศึกษาอิสระและคณาจารย์ท่านอื่น ๆ ที่กรุณาให้ความรู้และให้คำปรึกษาแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ พร้อมให้ข้อเสนอแนะที่เป็นประโยชน์จนกระทั่งการศึกษาอิสระนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ผู้วิจัยขอขอบคุณเป็นอย่างสูง ณ โอกาสนี้

ขอขอบพระคุณผู้ตอบแบบสอบถามทุกท่านที่ได้ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามและคอยให้ความช่วยเหลือ ร่วมมือ จนทำให้งานวิจัยครั้งนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่และญาติพี่น้อง ที่ห่วงใยและให้กำลังใจตั้งแต่เริ่มศึกษาจนกระทั่งทำการศึกษาอิสระสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ พี่ ๆ เพื่อน ๆ และน้อง ๆ ที่ห่วงใยและให้กำลังใจผู้วิจัยอย่างเสมอมา

พรรณพิลาส แก้วคำ

มกราคม 2561

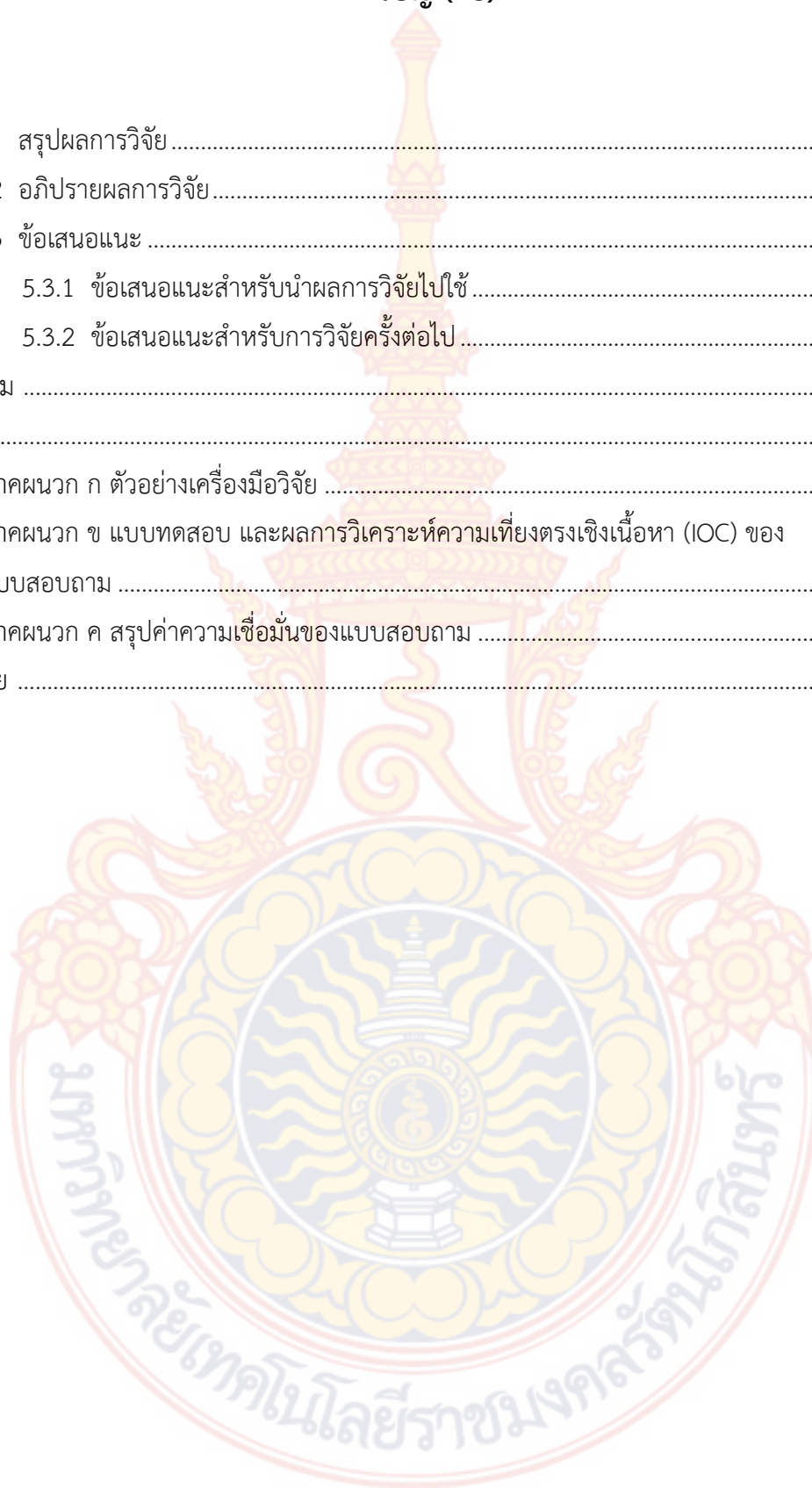

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	(1)
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	(2)
กิตติกรรมประกาศ.....	(3)
สารบัญ.....	(4)
สารบัญตาราง.....	(6)
สารบัญภาพ.....	(8)
บทที่ 1 บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 คำถามการวิจัย.....	4
1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	6
บทที่ 2 การทบทวนวรรณกรรม.....	7
2.1 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร.....	7
2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ.....	13
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์ประกอบโครงสร้างท้องถิ่นและอำนาจหน้าที่.....	18
2.4 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม.....	25
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	40
2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย.....	43
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	44
3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	44
3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	45
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	46
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล.....	46
บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย.....	48
4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์.....	49
4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน.....	53
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ.....	63

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	63
5.2 อภิปรายผลการวิจัย.....	65
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	66
5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้.....	66
5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป.....	67
บรรณานุกรม.....	68
ภาคผนวก.....	71
ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย.....	72
ภาคผนวก ข แบบทดสอบ และผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของ แบบสอบถาม.....	79
ภาคผนวก ค สรุปค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม.....	101
ประวัติผู้วิจัย.....	103

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2559.....	27
2.2 จำนวนนักเรียนในโรงเรียนพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม ข้อมูล เดือนมิถุนายน 2558.....	28
2.3 ข้อมูลนักเรียนมัธยมศึกษา.....	29
2.4 ข้อมูลรายได้ของอบต.หนองตาแต้ม งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม.....	31
2.5 ข้อมูลรายจ่ายของอบต.หนองตาแต้ม.....	33
2.6 งบประมาณรายจ่ายตามแผนงาน พ.ศ.2559 อบต.หนองตาแต้ม.....	33
2.7 ข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้มปี 2560.....	34
2.8 รายงานการจัดเก็บขยะมูลฝอยปีที่ผ่านมาของ อบต.หนองตาแต้ม.....	34
2.9 สรุปภาพรวมการจัดการขยะมูลฝอยตำบลหนองตาแต้มต่อไป.....	35
3.1 ตารางจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2559.....	46
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	48
4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมและรายด้าน.	49
4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผน จำแนกรายข้อ.....	50
4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กร จำแนกรายข้อ.....	51
4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดบุคลากร จำแนกรายข้อ.....	51
4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณ จำแนกรายข้อ.....	52
4.7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี จำแนกรายข้อ.....	52
4.8 การเปรียบเทียบเพศกับระดับการจัดการจัดการขยะมูลฝอย.....	53
4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการจัดการจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	53
4.10 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้านการ จัดองค์กร จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	54
4.11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการจัดการจัดการขยะมูลฝอยด้าน เทคโนโลยี จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	55
4.12 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการจัดการจัดการขยะมูลฝอยโดยรวม จำแนกตามกลุ่มอายุ.....	55

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามระดับการศึกษา.....	56
4.14 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กร จำแนกตามระดับการศึกษา.....	57
4.15 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี จำแนกตามระดับการศึกษา.....	57
4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามระดับอาชีพ.....	58
4.17 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผน จำแนกตามอาชีพ	59
4.18 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กร จำแนกตามอาชีพ.....	59
4.19 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณ จำแนกตามอาชีพ	60
4.20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยรวม จำแนกตามอาชีพ	60
4.21 การทดสอบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามรายได้	61
4.22 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี จำแนกตามรายได้.....	62

สารบัญญภาพ

ภาพที่	หน้า
1.1 สภาพปัญหาขยะมูลฝอยในบ่อทิ้งขยะมูลฝอยในอำเภอปราณบุรี.....	3
1.2 สภาพปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม	3
2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	43

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ประเทศไทยกำลังประสบภาวะวิกฤติของมลพิษด้านสิ่งแวดล้อมมาก โดยเฉพาะมลพิษ ที่เกิดจากจำนวนขยะมูลฝอยที่ตกค้างในปริมาณที่เพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี กลายเป็นปัญหาในระดับชาติ ทุกภาคส่วนต้องหันมาให้ความสนใจ ช่วยกันหาแนวทางแก้ไขปัญหaxyะกันอย่างรวดเร็ว จากข้อมูลของกรมควบคุมมลพิษในปี พ.ศ.2559 พบว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีการดำเนินการให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยชุมชน จำนวน 4,711 แห่ง พบว่า มีปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนเกิดขึ้นทั้งหมด ประมาณ 21.05 ล้านตัน หรือประมาณ 57,663 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 78 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน ที่เกิดขึ้นทั้งประเทศ โดยพบว่า ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่มีการดำเนินการเก็บขน เพื่อนำไปกำจัด ทั้งสิ้นประมาณ 15.76 ล้านตัน หรือประมาณ 43,173 ตันต่อวัน โดยขยะมูลฝอยชุมชนที่เก็บขนได้ ถูกขนส่งไปยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องประมาณ 9.75 ล้านตัน หรือ 26,721 ตันต่อวัน คิดเป็นร้อยละ 62 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เก็บขนได้

ทั้งนี้ภายในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องมีการคัดแยกขยะมูลฝอยก่อนนำไปกำจัด ทำให้ขยะมูลฝอยที่เข้าสู่ระบบกำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องมีปริมาณ 9.75 ล้านตัน หรือ 26,221 ตันต่อวัน ในสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ถูกต้องและใช้งานได้ จำนวน 328 แห่ง สำหรับปริมาณขยะมูลฝอยชุมชน อีกประมาณ 6.01 ล้านตัน หรือ 16,452 ตันต่อวัน หรือคิดเป็นร้อยละ 38 ของปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่เก็บขนได้ จะถูกนำไปกำจัดยังสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้อง เช่น การเผากลางแจ้ง การเทกองทิ้งในบ่อดินเก่าหรือพื้นที่รกร้างการกำจัดขยะมูลฝอยในพื้นที่ฝังกลบขยะมูลฝอยแบบเทกองควบคุมที่มีขนาดรองรับขยะมูลฝอยมากกว่า 50 ตันต่อวัน โดยเฉพาะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดเล็กและในพื้นที่ห่างไกล พบว่ามีสถานที่กำจัดขยะมูลฝอยที่ไม่ถูกต้องจำนวน 2,468 แห่ง จะเห็นได้จากเหตุการณ์ที่เกิดจากปัญหาสะสมของขยะมูลฝอยที่สะสมให้เห็นอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยนั่นก็คือ เหตุการณ์ไฟไหม้บ่อขยะที่จังหวัดสมุทรปราการ จากเหตุการณ์ในครั้งนั้นก็ก่อให้เกิดปัญหาด้านอื่น ๆ ตามมาอีกมากมาย ไม่ว่าจะเป็นปัญหาหมอกควันที่มีปริมาณฝุ่นละอองขนาดเล็กสูงเกินค่ามาตรฐานและอยู่ในระดับที่มีผลกระทบต่อสุขภาพต่อเนื่องติดต่อกันหลายวัน เกิดมลพิษทางอากาศหรือควันพิษที่เกิดจากการเผาไหม้ของขยะอันตรายหรือสารเคมีต่าง ๆ ปัญหาน้ำเน่าเสียที่เกิดจากน้ำเน่าจากกองขยะไหลลงสู่แหล่งน้ำธรรมชาติ ยังมีปัญหาทางด้านสุขภาพอื่น ๆ อีกมากมายส่งผลกระทบต่อประชาชนที่อาศัยอยู่ใกล้เคียงและในละแวกนั้น (กรมควบคุมมลพิษ, <http://www.pcd.go.th/about/DivisionThai.htm>, 16 ธันวาคม 2559)

ขยะมูลฝอยที่เกิดในแต่ละวันเป็นจำนวนมากนั้น ถูกผลิตขึ้นจากการกระทำของมนุษย์เพื่อนำมาใช้ในการอำนวยความสะดวกสบายในการดำรงชีวิตประจำวัน เป็นวิวัฒนาการทางด้านเทคโนโลยีและวิทยาศาสตร์ที่พัฒนาขึ้นให้ตอบสนองต่อความต้องการของมนุษย์ซึ่งนำมาใช้แล้วไม่หาวิธีในการกำจัดให้ถูกวิธี ขยะบางชนิดสามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ บางชนิดไม่สามารถย่อยสลายได้เลย อาทิเช่น ถุงพลาสติก ขยะอิเล็กทรอนิกส์ ขยะบางชนิดหาก

นำไปกำจัดไม่ถูกวิธีหรือนำไปรีไซเคิลไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการแล้วอาจทำให้สารพิษรั่วไหลปนเปื้อนลงสู่สิ่งแวดล้อมได้หรือเกิดสารพิษตกค้างในรูปแบบต่าง ๆ จากข้อมูลของสถาบันวิจัยทีดีอาร์ไอ พบว่า ปริมาณขยะอิเล็กทรอนิกส์มีปริมาณเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปี ปี 2558 พบมากถึง 384,233 ตัน โดยขยะที่พบมากที่สุดคือ ขยะโทรทัศน์เก่ามีมากถึงแสนกว่าตัน รองลงมาคือ ขยะจำพวกเครื่องปรับอากาศ เครื่องซักผ้าและคอมพิวเตอร์พร้อมอุปกรณ์อื่น ๆ จะเห็นได้ว่าสถานการณ์ของปริมาณขยะตกค้างทวีความรุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ และยิ่งส่งผลกระทบต่อโลก โดยเฉพาะภาวะเรือนกระจกที่ทำให้เกิดภาวะโลกร้อนส่งผลให้ฝนไม่ตกต้องตามฤดูกาล และภัยธรรมชาติอื่น ๆ ตามมาอย่างที่มีมนุษยชาติมีโอกาสจะคาดการณ์ได้ (สถาบันวิจัยทีดีอาร์ไอ, <https://tdri.or.th/tag>, 16 ธันวาคม 2559)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไป คือ ทางทิศตะวันตก เป็นเทือกเขาตะนาวศรี ซึ่งกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับพม่าลาดเอียงลงสู่ทะเล ทางทิศตะวันออกติดกับทะเลอ่าวไทย มีเทือกเขาและที่ราบเชิงเขาสลับกันอยู่ทั่วไป ทั้งบริเวณตอนกลางและชายฝั่งทะเลของจังหวัดและมีเทือกเขาที่สำคัญได้แก่ เทือกเขาสามร้อยยอด แม่น้ำที่สำคัญได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี แม่น้ำกุยบุรี คลองบางสะพาน คลองบางนางรม และคลองกรูด และในทะเลอ่าวไทยใกล้ชายฝั่ง มีเกาะรวม 21 เกาะ ทิศเหนือติดกับอำเภอชะอำ อำเภอท่า양 อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี ทิศใต้ติดต่อกับอำเภอปะทิว อำเภอท่าแซะ จังหวัดชุมพร ความยาวชายฝั่งทะเลประมาณ 224.8 กิโลเมตร ภาพรวมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เหมาะสำหรับเป็นแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะในช่วงวันหยุดติดต่อกันหลายวันหรือช่วงเทศกาล จะมีประชาชนเข้ามาท่องเที่ยวในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจำนวนมากทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ มีสถานที่ท่องเที่ยวมากมายติดอันดับต้น ๆ ของประเทศไทย เช่น เมืองหัวหิน อุทยานเขาสาร้อยยอดอุทยานราชภักดิ์ ด่านสิงขร อ่าวมะนาว เกาะทะลุ วัดห้วยมงคล และที่สำคัญมีชายหาดริมทะเลสวย ๆ หลายหาด จึงเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดมลพิษจากขยะมูลฝอยเนก เช่นเมืองใหญ่ ๆ หลายเมืองที่มีความเจริญเข้ามาทำให้สถานการณ์ขยะมูลฝอยของจังหวัด มีปริมาณ 595.52 ตันต่อวัน รวมเป็น 217,363.66 ตันต่อปีมีการจัดการขยะมูลฝอยแบบศูนย์รวม จำนวน 2 แห่ง คือ เทศบาลเมืองหัวหิน และเทศบาลตำบลปราณบุรี 1 แห่ง ส่วนพื้นที่อื่น ๆ เป็นการบริหารจัดการเองในพื้นที่ ซึ่งมีปริมาณขยะที่กำจัดไม่ถูกต้อง 243.46 ตันต่อวัน ส่วนที่กำจัดถูกต้องมีปริมาณ 118.38 ตันต่อวัน ที่เหลือเป็นปริมาณขยะสะสม โดยปี 2556 มีปริมาณ 546,356.48 ตันต่อปี และปี 2557 มีปริมาณขยะสะสม 413,308 ตัน ประกอบกับในปัจจุบันอัตราการขยายตัวของเมือง และจำนวนประชากรที่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็ว หากไม่มีการบริหารจัดการขยะที่ดีอาจทำให้เกิดปัญหาขยะล้นเมืองในอนาคตก็อาจเป็นไปได้ (กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อพัฒนาจังหวัด, <http://www.prachuapkhirikhan.go.th>, 16 ธันวาคม 2559)

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตการปกครองของอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขนาดใหญ่ มีพื้นที่ทั้งหมด 161.91 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 100,569 ไร่ มีหมู่บ้านในเขตปกครองจำนวน 12 หมู่บ้าน ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ ปลูกสับปะรด มะม่วงและว่านทางจรเข้ และอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานในโรงงานแปรรูปผลไม้กระป๋อง และโรงงานแปรรูปว่านทางจรเข้ส่งออก ในเขตพื้นที่มีโรงงานอุตสาหกรรม 9 แห่ง ทำให้มีแรงงานชาวพม่าอพยพเข้ามาทำงานรับจ้างเยอะพอสสมควร และเป็นแหล่งสะสมของขยะที่เกิดบ้านเรือนหรือการใช้ชีวิตประจำวัน ซึ่งขยะในพื้นที่ส่วนใหญ่เกิดจากบ้านเรือนของประชาชน โรงงานภาคอุตสาหกรรม ห้องเช่า บ้านพัก ตลาดสดหรือตลาดนัดต่าง ๆ ประกอบกับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทิ้งขยะเพียง 2 แห่ง ดังที่ได้กล่าวไว้แล้วข้างต้นแล้วนั้น ปัจจุบันบ่อขยะที่ตั้งอยู่ในเขตอำเภอหัวหินได้ถูกสั่งปิดไปแล้ว ยังเหลืออยู่เฉพาะที่อยู่

ในเขตปกครองของเทศบาลเมืองอำเภอบางบาลบุรี ใกล้จะเกินกำลังที่จะรองรับจำนวนขยะที่เกิดขึ้นในแต่ละวันทั้งจังหวัดที่ขนมาทิ้งอยู่แล้วและอาจจะถูกส่งปิดในอีกเร็วนี้ก็เป็นไปได้ ในขณะที่ขยะบางส่วนได้แบ่งขนย้ายไปทิ้งในเขตของค่ายธนรัตน์ ซึ่งบ่อทิ้งที่อยู่ในค่ายก็เหลืออัตราการรองรับขยะน่าจะไม่เกิน 2 ปี

ภาพที่ 1.1 สภาพปัญหาขยะมูลฝอยในบ่อทิ้งขยะมูลฝอยในอำเภอบางบาลบุรี

ภาพที่ 1.2 สภาพปัญหาขยะมูลฝอยตกค้างในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม

เหตุนี้ผู้วิจัยซึ่งปฏิบัติงานอยู่ในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของปัญหาขยะเป็นอย่างมาก จึงอยากจะศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอบางบาลบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเป็นข้อเสนอแนะหรือแนวทางในการแก้ไขปัญหา นำเสนอคณะผู้บริหารใช้เป็นข้อมูลในการพัฒนาพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม โดยหาข้อมูลจากประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม พบว่าบริบทของพื้นที่นั้นกว้างทำให้การหมุนเวียนมาเก็บขยะในแต่ละหมู่บ้านช้าบ้างทำให้เกิดขยะตกค้าง บางส่วนทำลาย ด้วยวิธีการเทรวมกันกลางแจ้งแล้วเผา

หรือฝั่งกลบ บางส่วนประชาชนมักง่ายทิ้งไม่ลงถังหรือถังขยะเต็มล้นถังส่งกลิ่นเหม็นเกิดผลกระทบต่อผู้ที่อาศัยและบ้านเรือนใกล้เคียง ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมอื่น ๆ ตามมา

1.2 คำถามการวิจัย

1.2.1 การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มอยู่ในระดับใด

1.2.2 ประชาชนที่มีปัจจัยส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม แตกต่างกันหรือไม่ อย่างไร

1.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.3.1 เพื่อศึกษาการบริหารจัดการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

1.3.2 เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

1.4 ขอบเขตการวิจัย

1.4.1 ตัวแปรต้น (Independent Variables) คือ คุณลักษณะส่วนบุคคลประกอบด้วย เพศ อายุระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้ ของผู้ตอบแบบสอบถาม

1.4.2 ตัวแปรตาม (Dependent Variable) คือ การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ในเขตอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประกอบด้วย 5 ด้านได้แก่

1.4.2.1 ด้านการวางแผน

1.4.2.2 ด้านการจัดองค์การ

1.4.2.3 ด้านการจัดบุคลากร

1.4.2.4 ด้านงบประมาณ

1.4.2.5 ด้านเทคโนโลยี

1.4.3 ขอบเขตด้านประชากรและพื้นที่ที่ทำการศึกษา

ประชากรที่อาศัยอยู่ในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 11,942 คน โดยกำหนดกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 388 คน

1.4.4 ขอบเขตด้านเวลาที่ใช้ในการศึกษา

ระยะเวลาที่ใช้ในการศึกษา การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินการในเดือนตุลาคม 2559 ถึงเดือนกันยายน 2560

1.5 นิยามศัพท์เฉพาะ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การบริหารจัดการ หมายถึง ผู้บริหาร ผู้บังคับบัญชา ผู้นำชุมชน ผู้นำกลุ่ม อำนาจที่มีอยู่ตามโครงสร้างและอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มกำหนดแนวทางการทำงานหรือวิธีการควบคุมดูแล

กันภายในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสุขและความสงบเรียบร้อย ซึ่งมีผู้นำหรือผู้บริหารหลายระดับลดหลั่นการลงมา รวมถึงการสั่งการ การประสานงานทั้งภายในองค์กรและภายนอกองค์กรให้การปฏิบัติงานต่าง ๆ สำเร็จตามเป้าหมายขององค์การ

การวางแผน (Plan) หมายถึง กระบวนการคิดก่อนลงมือทำ เป็นการกำหนดกรอบทิศทาง การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ไว้เป็นการล่วงหน้าเพื่อผลสำเร็จที่ตรงตามเป้าหมายขององค์การ ซึ่งเป็นกระบวนการทางการบริหารและการจัดการ

การจัดองค์การ (Organizing) หมายถึง กระบวนการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่าง การปฏิบัติงาน การมอบหมายงานผู้มีส่วนที่เกี่ยวข้องปฏิบัติงานร่วมกันให้บรรลุผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทำให้ผู้ปฏิบัติทราบถึงทราบขอบเขต ความรับผิดชอบและอำนาจหน้าที่ต่าง ๆ ในการปฏิบัติหน้าที่

การบริหารจัดการบุคลากร หมายถึง การคัดเลือก การสรรหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานในองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ภายใต้ภารกิจงานที่ยังไม่มีผู้ปฏิบัติงาน หรือไม่สามารถทำงานให้บรรลุตามวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์การ รวมถึงการควบคุม การกำกับดูแล และการพัฒนาทรัพยากรบุคคลที่มีอยู่ในองค์กรให้มีศักยภาพในการปฏิบัติหน้าที่ให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

การนำเทคโนโลยีมาใช้ หมายถึง การนำเทคโนโลยีที่ทันสมัยในด้านต่าง ๆ มาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่ออำนวยความสะดวก รวดเร็ว ในการบริการประชาชนที่มารับบริการสาธารณะ รวมถึงตอบสนองความต้องการและแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

งบประมาณ หมายถึง งบประมาณรายได้และงบประมาณรายจ่ายประจำปี ที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม นำมาใช้จ่ายในเรื่องของการบริหารจัดการขยะตามแผนงานต่าง ๆ

ขยะ หมายถึง สิ่งของเหลือใช้ เศษหรือซากสิ่งของที่ใช้ได้และใช้ไม่ได้ เช่น เศษกระดาษ เศษอาหาร เศษเสื้อผ้า เศษเหล็กกล่องโฟมที่ใส่อาหาร ถุงพลาสติก เศษแก้ว หลอดไฟ มูลสัตว์ ซากสัตว์ ขวดของเสียอันตราย ภาชนะ หรืออุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ไม่ใช่แล้ว

ขยะที่ย่อยสลายได้ง่าย หมายถึง ขยะที่มีการเน่าเปื่อย หรือมีกระบวนการย่อยสลายได้ตามธรรมชาติ เช่น เศษผัก เศษผลไม้ เศษอาหาร เปลือกผลไม้ ซากสัตว์ หรือ ซากพืช เป็นต้น

ขยะที่ย่อยสลายได้ยาก หมายถึง ขยะที่อาจจะมีการย่อยสลายได้ตามธรรมชาติแต่ใช้เวลาในการย่อยสลายนาน หรือบางชนิดไม่สามารถย่อยสลายได้ตามธรรมชาติเลย เช่น เศษแก้ว เศษเหล็ก เศษพลาสติก ขวดแก้ว กระป๋อง เศษผ้า เศษโลหะ กล่องโฟม ยาง หิน ขยะประเภทพลาสติกแต่บางประเภทสามารถนำกลับมารีไซเคิลใช้ใหม่ได้ หรือนำกลับมาขายเป็นของเก่าได้

ขยะอันตราย หมายถึง ขยะที่มีส่วนประกอบ หรือองค์ประกอบ ที่มีสารเคมีที่เป็นอันตราย ต่อสุขภาพและร่างกายปนเปื้อนอยู่ด้วย เช่น หลอดไฟ ขวดยาฉีดพ่นกันยุง ถ่านไฟฉาย ซากแบตเตอรี่หรือวัตถุมีพิษต่าง ๆ เป็นต้น ขยะประเภทนี้หากนำไปกำจัดไม่ถูกต้องตามหลักวิชาการหรือกำจัดไม่ถูกวิธีอาจส่งผลกระทบต่อชีวิตได้

ความรู้ หมายถึง การสามารถรับรู้ข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการจัดการขยะต่าง ๆ ผ่านช่องทางส่งข้อมูลข่าวสารที่ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ประชาสัมพันธ์หรือวางแผนการพัฒนาระบบการจัดการขยะในพื้นที่ในรูปแบบต่าง ๆ ให้ประชาชนได้ทราบและเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการขยะตกค้างตั้งแต่ระดับครัวเรือน จนถึงระดับตำบลครอบคลุมในทุกระดับ

ทัศนคติ จิตสำนึก หมายถึง ความคิดเห็นและการอยากเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อาศัยอยู่ในเขตตำบลหนองตาแต้ม ในการจัดการขยะในระดับครัวเรือน ระดับชุมชน และความต้องการของประชาชนที่อยากให้องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม เข้ามามีบทบาทในการจัดการขยะตกค้าง ในตำบลอย่างเห็นผลแท้จริง

แนวทางการพัฒนา หมายถึง แนวทางในการแก้ไขปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 สามารถทราบถึงประสิทธิผลของการจัดการขยะในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

1.6.2 ทราบข้อมูลการจัดการขยะอย่างตรงกับความต้องการของประชาชน และนำข้อมูลที่ได้นำเสนอต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม เพื่อหาแนวทางในการพัฒนาต่อไป

1.6.3 ประชาชนตระหนักและเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาและจัดการขยะในพื้นที่อย่างยั่งยืน

บทที่ 2

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาทางด้านสิ่งแวดล้อมนั้นเป็นการศึกษาถึงความสัมพันธ์ องค์ประกอบ หรือการศึกษาถึงสภาพปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อมนั้น อาจเรียกได้ว่าเป็นวัฏจักรของโลกที่เราอาศัยอยู่ โดยเฉพาะปัญหาทางด้านสิ่งแวดล้อมที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะเป็นปัญหาน้ำเน่าเสีย ปัญหาการเกิดโรคระบาด ปัญหากลิ่นเหม็น ปัญหาหมอกควัน ปัญหาน้ำเน่าเสีย หรือปัญหาด้านสาธารณสุขและปัญหาทางด้านสังคมและอื่น ๆ อีกมากมายที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดจากปัญหาขยะ ซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ระบบนิเวศน์เกิดความไม่สมดุลตามวัฏจักรที่ควรจะเป็น โดยแนวทางการแก้ปัญหาเหล่านั้น มนุษย์ได้พยายาม มองข้ามถึงผลกระทบที่กำลังจะส่งผลกระทบต่อการดำเนินชีวิตที่สำคัญเป็นอย่างยิ่ง จึงเป็นที่มาในการวิจัยเพื่อหา แนวทางการแก้ไขหรือหาทางออกมาร่วมกันจากทุกภาคส่วนที่มีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยต้องการทราบถึงการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

- 2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร
- 2.2 แนวคิด และทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และอำนาจหน้าที่
- 2.4 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- 2.6 กรอบแนวคิดการวิจัย

2.1 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการบริหาร

สมคิด บางโม (2553, หน้า 16) มีความเห็นว่าองค์การคือกลุ่มบุคคลหลาย ๆ คนร่วมทำกิจกรรมเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ การร่วมกันของกลุ่มต้องถาวร มีการจัดระเบียบภายในกลุ่มเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของแต่ละคน ตลอดจนกำหนดระเบียบข้อบังคับต่าง ๆ ให้ยึดปฏิบัติจากคำจำกัดความขององค์การประกอบด้วย

- 1) กลุ่มบุคคลรวมตัวกันอย่างถาวร
- 2) ร่วมกันทำกิจกรรม
- 3) เพื่อให้บรรลุเป้าหมายร่วมกัน

พิรยา วัชรโรทัย, 2556 (อ้างถึงใน สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ, 2550, หน้า 1) กล่าวว่า องค์การ คือ กลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไปรวมกันเพื่อที่จะดำเนินการให้บรรลุเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยที่บุคคลคนเดียวไม่สามารถดำเนินการให้สำเร็จได้โดยลำพัง ซึ่งเราจะพบว่าองค์การจะเกิดขึ้นและมีอยู่ในสังคมมนุษย์ทุกหนทุกแห่งและองค์การก็เป็นเครื่องมือสำหรับการดำเนินการ ให้เป็นไปตามเป้าหมายและความสำเร็จ

สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ (2553, หน้า 2) ความหมายขององค์การ คือ การรวมตัวของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ก่อให้เกิดระบบสังคม วัฒนธรรม ค่านิยม และบรรทัดฐานต่าง ๆ เพื่อดำเนินกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์เป้าหมายที่ตั้งไว้ และเป็นที่ยอมรับของกลุ่มบุคคลภายในองค์การ รวมทั้งมีการปรับเปลี่ยนระบบภายในองค์การสอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ ทั้งภายในและภายนอกองค์การที่มีการเปลี่ยนแปลงอยู่เสมอ

วิลารวรรณ รพีพิศาล (2550, หน้า 25) องค์การ คือ โครงสร้างของงานที่ประกอบไปด้วยกลุ่มบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป และมีกิจกรรมต่าง ๆ ที่ถูกจัดไว้เป็นระเบียบแบบแผน โดยมีการจำแนกงาน อำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบอย่างชัดเจน สามารถปฏิบัติได้โดยไม่เกิดความซ้ำซ้อน เพื่อนำไปสู่ความสำเร็จตามเป้าหมาย หรือแผนที่วางไว้

เอกวิทย์ มณีธร (2552, หน้า 78) ให้ความหมายขององค์การว่าองค์การ คือ กลุ่มของบุคคลหลายคนที่รวมกันดำเนินกิจกรรมหรือภารกิจเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายที่ตั้งเอาไว้

วิเชียร วิทยอดุม (2551, หน้า 68) สรุปว่าการจัดองค์การเป็นการร่วมกันตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมดำเนินกิจกรรมร่วมกันเพื่อเป้าหมายเดียวกันขององค์การ คือ กลุ่มของบุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ที่จัดตั้งขึ้นและดำเนินการเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ เป้าไว้อย่างชัดเจน (Straub and Attner, 1985, p. 109)

กล่าวโดยสรุป องค์การ คือ กลุ่มของบุคคลที่จัดตั้งขึ้น ดำเนินกิจกรรมร่วมกันโดยมีการจำแนกงานอำนาจหน้าที่ ความรับผิดชอบ เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งเป้าไว้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุด

2.1.3 ความหมายของการบริหารจัดการ

วิเชียร วิทยอดุม (2551, หน้า 1) ได้ให้ความหมายว่าการบริหาร (Administration) หรือการจัดการ (Management) ก็คือ การดำเนินการในกิจกรรมต่าง ๆ ในองค์การอันเป็นเรื่องของกลุ่มบุคคลที่ร่วมมือร่วมใจดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่องค์การได้ตั้งเป้าหมายไว้

วิเชียร วิทยอดุม (2554, หน้า 1) กล่าวว่า การจัดการเป็นกระบวนการในการจัดระเบียบการใช้ทรัพยากรทั้งหมดที่มีอยู่ในองค์การ โดยใช้ระบบการจัดการที่เหมาะสม ใช้ระเบียบปฏิบัติที่มีประสิทธิผลและประสิทธิภาพ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การที่ได้ตั้งไว้

ภาพร ศิริอร ชันธหัตถ์ (2549, หน้า 2) สรุปว่า การบริหาร หมายถึง กิจกรรมที่บุคคลตั้งแต่ 2 คนขึ้นไป ร่วมกันดำเนินการเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่กำหนดไว้ โดยการบริหาร (Administration) ใช้ได้ทั้งการบริหารกิจการของรัฐบาลและการบริหารกิจการของเอกชน ส่วนการจัดการ (Management) ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการแต่มุ่งใช้เฉพาะภาคธุรกิจเท่านั้น

กล่าวโดยสรุป การบริหารจัดการเป็นกระบวนการออกแบบบูรณาการสภาพแวดล้อม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ผู้บริหารองค์การจึงจำเป็นต้องบริหารองค์การ โดยรวบรวมเอากลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การ นำไปสู่การปฏิบัติโดยตระหนักถึงบทบาทวัตถุประสงค์ แนวคิด และหน้าที่ในการบริหารจัดการ ตลอดจนลักษณะของนักบริหารจัดการในแต่ละระดับประกอบกับการบริหารทรัพยากรภายในองค์การด้วยการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพ

สมคิด บางโม (2553, หน้า 61) มีความเห็นว่าการจัดการ คือ ศิลปะในการใช้คน เงิน วัสดุอุปกรณ์ขององค์การ และนอกองค์การ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพ

การจัดการ คือ กระบวนการ (Process) ของการวางแผน (Planning) การจัดองค์การ(Organizing) การสั่งการ (Leading) และการควบคุมการทำงานของสมาชิกในองค์การ (Controlling) และการใช้ทรัพยากรต่าง ๆ ขององค์การเพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่ระบุไว้ขององค์การโดยการจัดการเป็นการดำเนินการจัดรูปแบบขององค์การอย่างต่อเนื่องและตั้งใจ (Stoner, Freeman and Gilbert, 1995, p. 7)

การจัดการคือ กระบวนการในการจัดตั้งและบรรลุวัตถุประสงค์จากองค์ประกอบพื้นฐานของกระบวนการจัดการ 5 ประการ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organization) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) การอำนวยการ (Directing) และการควบคุมการทำงาน (Controlling) ผ่านการใช้ประโยชน์จากบุคลากร การเงิน และวัตถุดิบขององค์การ (Straub and Attner, 1985, p. 84)

2.1.4 กระบวนการบริหารจัดการ

กระบวนการบริหารจัดการของ ลูเทอร์ กุลิก และลินดอลล์ เออร์วิก (Luther Gulick and Lyndall Urwick) ที่ปรับปรุงมาจากกระบวนการจัดการของ เฮนรี ฟาโยล (Henri Fayol) เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ กับการบริหารราชการ โดยมีหลัก 7 ประการ เรียกว่า “POSDCORB” พีรยา วัชรโรทัย, 2556 (อ้างถึงใน วิเชียร วิทยอุดม, 2551, หน้า 21) กล่าวไว้ดังนี้

1) การวางแผน (Planning) คือ การจัดวางโครงการ แผน และวิธีการปฏิบัติงานไว้ล่วงหน้า เป็นหน้าที่สำคัญเบื้องต้นที่ผู้บริหารจำเป็นต้องมี โดยมีการกำหนดวัตถุประสงค์ (Objective) และกลยุทธ์ (Strategies) จัดทำแผนงาน (Programs) ให้ครอบคลุมทุกแง่มุม โดยอาศัยความรู้ทางวิชาการ และการคาดคะเนเหตุการณ์ในอนาคต จึงจะได้แผนงานที่ถูกต้องและมีเหตุผล ซึ่งจะทำให้เกิดผลสำเร็จตามเป้าหมายที่วางไว้ ทั้งนี้เพื่อให้แผนงานที่กำหนดขึ้นมาความสอดคล้องกันในการดำเนินงานจึงต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ด้วย

2) การจัดองค์การ (Organizing) คือ การกำหนดโครงสร้างของหน่วยงาน การแบ่งส่วนงานการจัดสายงาน ตำแหน่งต่าง ๆ กำหนดอำนาจหน้าที่ให้ชัดเจน จัดความสัมพันธ์ของกิจกรรมต่าง ๆ และวิธีการปฏิบัติงานให้มีความสอดคล้องกันในหน่วยงานขององค์การเพื่อให้สามารถบรรลุผลสำเร็จ ตามวัตถุประสงค์ของหน่วยงานหรือองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

3) การจัดบุคคลเข้าทำงาน (Staffing) คือ การบริหารงานด้านบุคลากร เริ่มจากการจัดหาบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มาบรรจุและแต่งตั้งให้ ปฏิบัติงานในหน่วยต่าง ๆ โดยจัดอัตรากำลังให้เหมาะสมกับลักษณะงาน จะต้องมีการฝึกอบรมและพัฒนาบุคลากร การสร้างบรรยากาศการทำงานที่ดี การเลื่อนตำแหน่งการกำหนดค่าตอบแทน การให้บำเหน็จบำนาญ ตลอดจนการให้พ้นจากงานหรือเลิกจ้าง ทั้งนี้เพื่อควมมีประสิทธิภาพในการปฏิบัติงาน

4) การอำนวยการ (Directing) คือ การควบคุมงาน กำกับ และสั่งการ การนิเทศงานตลอดจนศิลปะในการบริหารงาน เช่น ภาวะผู้นำ (Leadership) มนุษยสัมพันธ์ (Human Relation) และการจูงใจ (Motivation) นอกจากนี้การอำนวยการยังรวมถึงการวินิจฉัย (Decision Making) และการมอบอำนาจหน้าที่ (Delegation of Authority) ทั้งนี้เพื่อให้การทำงานของผู้ใต้บังคับบัญชาเป็นไปในแนวทางเดียวกันและตรงตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้

5) การประสานงาน (Coordinating) คือ การร่วมมือ ประสานกิจการด้านต่าง ๆ ของหน่วยงาน ให้มีสัมพันธภาพในการปฏิบัติงานระหว่างกันเป็นไปอย่างสอดคล้อง เชื่อมโยงระหว่างกันและกัน โดยผู้บริหารจะต้องศึกษาหลักเกณฑ์และวิธีการที่จะช่วยให้การประสานงานดีขึ้น เพื่อช่วยแก้ปัญหาขัดข้องในการปฏิบัติงาน การประสานงานเป็นกิจกรรมประจำวันที่ต้องทำในการปฏิบัติงานและเป็นสิ่งที่มีอยู่ในทุกระดับของงาน สิ่งที่จะช่วยให้เกิดการประสานงานเป็นไปอย่างราบรื่นคือ การติดต่อสื่อสารที่ดีทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์เดียวกัน อีกทั้งยังเป็นการประหยัดมีผลงานและการปฏิบัติงานที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิผล

6) การรายงาน (Reporting) คือการรายงานผลการปฏิบัติงานของหน่วยงานที่มีหน้าที่รับผิดชอบงานนั้น ให้แก่ผู้บริหารและสมาชิกของหน่วยงานได้รับทราบความเคลื่อนไหวของการดำเนินงาน การรายงานยังรวมถึงการประชาสัมพันธ์ (Public Relation) ที่จะต้องแจ้งให้ประชาชนทราบด้วย เพื่อการตรวจสอบการทำงานขององค์การ และยังเป็นการสอดส่องดูแลสภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นภายในองค์การ

7) การงบประมาณ (Budgeting) คือ แผนทางการเงินขององค์การที่จัดทำขึ้นเพื่อแสดงรายรับ รายจ่ายที่กำหนดขึ้นในโครงการและแผนงานต่าง ๆ ขององค์การเพื่อแสดงวงเงินและจัดหาแหล่งเงิน ทั้งนี้การงบประมาณยังเป็นเครื่องมือในการควบคุมและตรวจสอบงานด้วย

กล่าวโดยสรุป การกำหนดทิศทางของหน่วยงาน กลุ่มงาน หรือการดำเนินงานในหน้าที่ต่าง ๆ โดยใช้ทรัพยากรทั้งหลายที่มีอยู่ในองค์การอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล การใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ (Efficient) ครอบคลุมถึง การใช้ทรัพยากรได้อย่างเฉลียวฉลาด เหมาะสมและคุ้มค่า หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นการจัดการเป็นกระบวนการบริหารให้สัมฤทธิ์ผลขององค์การนั่นเอง

2.1.5 บทบาทและหน้าที่ของการบริหารจัดการ

บทบาทการจัดการ (Managerial Roles)

บทบาทที่เกิดขึ้นจากผู้จัดการหลาย ๆ แห่งทำให้ Henry Mintzberg มีแนวคิด โดยแยกบทบาทการจัดการได้เป็น 10 บทบาท โดยสามารถแยกออกเป็นกลุ่มได้ 3 กลุ่มคือ บทบาทด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Roles) บทบาทด้านข้อมูลและการสื่อสาร (Informational Roles) และบทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional Roles) Stoner and Freeman, 1992 (อ้างถึงใน อนิวัช แก้วจางค์, 2552, หน้า 36 - 41) สามารถอธิบายบทบาทแต่ละด้านได้ดังนี้

Bennis and Mische, 1997 (อ้างถึงใน พิทยา วัชรไทย์ 2556, หน้า 11)

1) บทบาทด้านความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal Roles) เป็นการดำเนินบทบาทเพื่อช่วยให้องค์การดำเนินไปอย่างราบรื่น ประกอบด้วย

1.1 การเป็นหัวหน้า (Figurehead) ขององค์การหรือกิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การและ ผู้ใต้บังคับบัญชาจึงทำให้ผู้บริหารเปรียบเสมือนสัญลักษณ์ขององค์การนั้น ๆ เช่น พิธีลงนามขององค์การ

1.2 การเป็นผู้นำ (Leader) เป็นการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างผู้บริหารกับผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อสร้างความมั่นใจและกระตุ้นการทำงาน โดยมีการฝึกอบรม ให้คำแนะนำแก่ผู้ใต้บังคับบัญชาขององค์การจะประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวขึ้นอยู่กับผู้นำเป็นสำคัญ

1.3 การเป็นตัวแทน (Liaison) ขององค์การในการปฏิบัติภารกิจทั้งภายในและภายนอกองค์การ

2) บทบาทด้านข้อมูลและการสื่อสาร (Informational Roles) การได้รับข้อมูลและการติดต่อสื่อสาร มีความสำคัญต่อการทำงานของผู้บริหาร ผู้บริหารต้องการข้อมูลในการตัดสินใจที่เหมาะสมต่อองค์การ และเมื่อผู้บริหารได้รับข้อมูล ก็ต้องถ่ายทอดข้อมูลหรือคำสั่ง ที่ถูกต้องชัดเจนแก่บุคลากรภายในองค์การ นอกจากนี้ผู้บริหารจะต้องแสดงบทบาทในการติดต่อสื่อสารและประสานงานทั้ง ภายในภายในองค์การและภายนอกองค์การ เพื่อสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายขององค์การประกอบด้วย

2.1 การติดตาม (Monitor) เพื่อให้ได้ข้อมูลมาใช้ในการตัดสินใจในการดำเนินการขององค์การอย่างเหมาะสมรวมถึงการตรวจสอบและเฝ้าระวังการเสนอข้อมูลจากสื่อต่าง ๆ การเผยแพร่ข้อมูล (Disseminator) ผู้บริหารจะต้องแพร่ข้อมูลที่สำคัญแก่โดยผู้บริหารจะต้องพิจารณาความเหมาะสมของข้อมูลที่จะเผยแพร่ว่าจะเป็นประโยชน์ต่อองค์การ

2.2 การเป็นโฆษก (Spokesperson) ผู้บริหารจะต้องเป็นตัวแทนในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับองค์การแก่บุคคลภายนอกในโอกาสต่าง ๆ โดยผู้ที่เป็นตัวแทนนี้จะต้องมีศิลปะในการติดต่อสื่อสาร

3) บทบาทด้านการตัดสินใจ (Decisional Roles) เป็นบทบาทที่ผู้บริหารใช้ข้อมูลเป็นพื้นฐานเพื่อการตัดสินใจในสิ่งที่ดีที่สุดในองค์การ ประกอบด้วยผู้ประกอบการ (Entrepreneur) ผู้บริหารจะต้องพยายามปรับปรุงองค์การเพื่อการพัฒนาและความก้าวหน้าขององค์การ ประกอบด้วย

3.1 ผู้แก้ไขปัญหา (Disturbance Handler) ไม่มีองค์การใดที่จะมีความราบรื่นตลอดเวลาและปัญหาจะเกิดขึ้นไม่เลือกที่และเวลา จึงทำให้ผู้บริหารจะต้องมีการตัดสินใจแก้ไขปัญหาด้วยการคิดวิเคราะห์หาทางแก้ไขปัญหาเป็นลำดับ มีเหตุมีผล และรับฟังความคิดเห็นของผู้ร่วมงานเพื่อประกอบการตัดสินใจจัดสรรทรัพยากร (Resource Allocator) เนื่องจากทรัพยากรขององค์การมีจำกัด ดังนั้นผู้บริหารจะต้องจัดสรรทรัพยากรที่เป็นปัจจัยสำคัญในการดำเนินงาน ได้แก่ บุคลากร วัตถุดิบ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีอย่างเหมาะสมเพียงพอ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อการใช้งาน

3.2 ผู้เจรจาต่อรอง (Negotiator) ผู้บริหารจะต้องติดต่อประสานงานทั้งกับภายในองค์กรและภายนอกองค์การ เพื่อให้องค์การดำเนินการไปอย่างสงบเรียบร้อย ผู้บริหารจะต้องมีการเจรจาต่อรองกับทุกฝ่ายอย่างประนีประนอม เพื่อให้เกิดประโยชน์และความเป็นธรรมแก่องค์การ

ความรับผิดชอบของผู้บริหาร

ความรับผิดชอบของผู้บริหารต่อองค์การมีดังนี้ (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2553, หน้า 115)

- 1) เสริมสร้างทัศนคติและการทำงานของพนักงาน
- 2) รับผิดชอบต่อผู้บริหารระดับสูงขึ้นไป คือการรับเอานโยบายของผู้บริหารระดับสูงไปปฏิบัติให้เกิดผลเป็นที่น่าพอใจ และนำเอาแนวนโยบายของผู้บริหารระดับสูงมาถ่ายทอดยังพนักงาน
- 3) รับผิดชอบต่อพฤติกรรมของกลุ่มพนักงาน
- 4) รับผิดชอบต่อทัศนคติและค่านิยมส่วนบุคคล คือการเสริมสร้างให้พนักงานแต่ละคนมีจิตสำนึกที่ดีต่อการทำงาน สร้างพฤติกรรมที่ดีและมีทัศนคติที่ดีต่อองค์การ

ผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ (Visionary Leadership)

Bennis and Mische, 1997 (อ้างถึงใน พิรยา วัชโรทัย 2556, หน้า 11) กล่าวว่า ผู้นำที่มีเชิงวิสัยทัศน์กว้างไกลเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง (Change Agent) มีสำนึกของความเร่งด่วนในการเปลี่ยนแปลงให้สอดคล้องกับสภาพแวดล้อมต่าง ๆ โดยทำตัวเองให้สอดคล้องกับทุกคน ในองค์การนำวิสัยทัศน์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างสมดุลง (เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2553, หน้า 197) ซึ่งผู้นำในหน่วยงานรัฐ ก็สามารถเป็นผู้นำเชิงวิสัยทัศน์ได้ เพราะรัฐคือองค์การ ให้บริการแก่สังคม จึงต้องการ การนำ ทางสำหรับการให้บริการที่ดีแก่สาธารณชน ซึ่งมีหลัก 5 ประการ ดังนี้

- 1) เป็นผู้นำในการทำงานที่ท้าทาย สร้างนวัตกรรมใหม่ ๆ และส่งเสริมให้ผู้อื่นมีความคิดริเริ่มใหม่ ๆ
- 2) มีแรงบันดาลใจและกระตือรือร้น โดยการทำให้เกิดวิสัยทัศน์ร่วมกันกับผู้อื่น
- 3) ส่งเสริมการทำงานเป็นทีม ให้การสนับสนุนผู้อื่น
- 4) ทำตนเป็นต้นแบบและตัวอย่างที่ดีแก่ผู้อื่น
- 5) นำมาซึ่งการบรรลุความสำเร็จสูงสุดในการทำงาน จากจิตวิญญาณอย่างแท้จริง

ผู้นำเชิงปฏิรูป (Transformational Leadership)

Burns, 1978 (อ้างถึงใน เนตร์พัฒนา ยาวีราช, 2553, หน้า 197 - 198) กล่าวว่า ผู้นำที่สามารถ แปลงวิสัยทัศน์ให้เป็นความจริงได้ นำไปสู่การปฏิบัติได้ สามารถทำให้บุคคลสนใจและยินดีปฏิบัติตาม ซึ่งคุณสมบัติของผู้นำเชิงปฏิรูป มีดังนี้

- 1) เป็นแบบอย่างที่ดี (Idealized Influence) การที่ผู้นำประพฤติตนเป็นแบบอย่างที่ดี สามารถจูงใจพนักงานให้นำเอาวิสัยทัศน์ที่กำหนด ไปสู่การปฏิบัติให้เกิดผลตามที่ต้องการ
- 2) สร้างแรงบันดาลใจ (Inspirational Motivation) ผู้นำสร้างแรงบันดาลใจมีความสามารถในการจูงใจ
- 3) ส่งเสริมความรู้ (Intellectual Stimulation) ส่งเสริมให้พนักงานมีความคิดริเริ่ม ปลุกเร้าให้พนักงานรับรู้ถึงปัญหาและหาทางแก้ไข มีการแก้ปัญหาได้อย่างดีมีคุณภาพสูง
- 4) ให้ความสำคัญกับพนักงาน (Individualized Consideration) การให้พนักงานมีความรับผิดชอบเพิ่มขึ้น จะต้องให้ความสำคัญกับพนักงานมากขึ้น ต้องมีการสื่อสารแบบเปิดเผยและมีการพัฒนาศักยภาพของพนักงาน ดังนั้น ผู้นำจะต้องมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่องและมีการเรียนรู้จากความผิดพลาด เพื่อไม่ให้เกิดความผิดพลาดซ้ำ

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดการ

ทรัพยากรหรือปัจจัยสำคัญ ที่ทำให้การดำเนินการเป็นไปตามวัตถุประสงค์ขององค์การมีส่วนเกี่ยวข้องและมีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการจัดการที่นักบริหารต้องให้ความสนใจ (อนิวัช แก้วจำนงค์, 2552, หน้า 43 - 44) ประกอบด้วยปัจจัย ดังนี้

- 1) คนหรือแรงงาน (Man) เป็นทรัพยากรบุคคลที่สำคัญและเป็นกำลังหลักในการดำเนินงานขององค์การ การทำงานของบุคคลที่รวมตัวในองค์การเดียวกันย่อมจะต้องเดินทางไปสู่วัตถุประสงค์เดียวกัน เพราะคนมีชีวิตจิตใจ มีอารมณ์ความรู้สึก ดังนั้น องค์การใดให้ความสนใจและสามารถจัดกิจกรรมเกี่ยวกับคนได้อย่างมีประสิทธิภาพ องค์การนั้นมีแนวโน้มบรรลุผลสำเร็จมากกว่าองค์การที่ไม่ให้ความสำคัญในกิจกรรมเกี่ยวกับคน
- 2) เงินทุน (Money) มีความสำคัญในการดำเนินงาน เป็นปัจจัยที่จะช่วยสนับสนุนให้กิจกรรมต่าง ๆ ขององค์การดำเนินต่อไปได้ ผู้บริหารจะต้องคำนึงถึงแหล่งเงินทุนและการสำรองเงินทุนให้พอเพียงต่อการดำเนินงาน โดยสามารถนำเงินทุนมาใช้ได้อย่างทันท่วงทีขององค์การที่สามารถจัดการเงินทุนได้อย่างมีประสิทธิภาพแสดงว่าองค์การประสบผลสำเร็จในการดำเนินงานอย่างแท้จริง
- 3) เครื่องจักร (Machine) เป็นเครื่องมือในการแปรสภาพวัตถุดิบให้กลายเป็นผลิตภัณฑ์ที่ต้องการ เครื่องจักรอาจจัดหาโดยการจัดซื้อหรือเช่าซื้อ การใช้เครื่องจักรที่มีคุณภาพ ศักยภาพที่ดีและทันสมัยจะก่อให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการผลิต เอื้ออำนวยต่อการทำงานและพาองค์การไปสู่ผลสำเร็จได้ขององค์การ ที่สามารถจัดหาบุคคลที่เหมาะสมสามารถใช้เครื่องจักรได้เป็นอย่างดี มีผลต่อการดำเนินงานขององค์การอย่างยิ่ง
- 4) วัสดุ อุปกรณ์ (Materials) เป็นปัจจัยสนับสนุนช่วยเอื้ออำนวยและก่อให้เกิดความสะดวกในการทำงานวัสดุอุปกรณ์ยัง หมายรวมถึงวัตถุดิบที่จำเป็นต้องใช้ในกระบวนการผลิตและอุปกรณ์ที่เอื้อประโยชน์ในกระบวนการผลิต จำเป็นต้องมีคุณภาพที่ดีและมีต้นทุนที่ต่ำเพราะมีผลกระทบต่อต้นทุนการผลิต องค์การจะต้องจัดหาและสำรองไว้ให้ เพียงพอต่อความต้องการในการดำเนินการทั้งในปัจจุบันและอนาคต
- 5) การตัดสินใจ (Decision Making) การตัดสินใจเป็นภาระหน้าที่อันสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่ง และเป็นความสามารถส่วนตัวของผู้บริหาร ผู้บริหารในทุกระดับจะต้องทำการตัดสินใจอยู่เสมอ การตัดสินใจของผู้บริหารระดับหนึ่งอาจส่งผลกระทบต่อผู้บริหารระดับอื่น ๆ การตัดสินใจแต่ละเรื่องจึงต้องมีศิลปะและเป็นการวัดความสามารถของผู้บริหาร ซึ่งมีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์การ
- 6) การติดต่อสื่อสาร (Communication) เป็นสิ่งที่ช่วยเชื่อมโยงประสานกันระหว่างสมาชิกในองค์การ เป็นกระบวนการที่เกี่ยวข้องกับการเลือกช่องทางในการกระจายข้อมูล ไปยังกลุ่มเป้าหมาย ผู้บริหารจึงไม่อาจหลีกเลี่ยงในการติดต่อสื่อสารกับบุคคลอื่นโดยการแสดงความคิดเห็น การทำความเข้าใจและการฝากสารไปยัง

ผู้อื่น หากรับข้อมูลแปลความหมายผิดอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานและองค์การผู้บริหารจึงต้องจัดอุปสรรคในการติดต่อสื่อสารเพื่อให้การจัดการบรรลุผลสำเร็จอย่างมีประสิทธิภาพ

7) การจูงใจ (Motivation) เป็นการใช้ศิลปะและความสามารถของผู้บริหารกระตุ้นให้ผู้อื่นทำงานด้วยความเต็มใจ การจูงใจเกี่ยวข้องกับผลตอบแทนจากการทำงาน สามารถกระทำได้ใน 2 ลักษณะ ได้แก่ การจูงใจภายในและการจูงใจภายนอก การจูงใจทั้ง 2 ลักษณะจะต้องทำให้เห็นถึงจุดหมายปลายทางและนำไปสู่การเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของบุคคลในองค์การ องค์การจะใช้การจูงใจในรูปของตัวเงิน การจูงใจไม่ใช้ตัวเงิน และการจูงใจในด้านความสัมพันธ์ เป็นต้น

8) การประสานงาน (Coordination) เป็นการติดต่อกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อจุดประสงค์ในการดำเนินงานให้เป็นผลสำเร็จ ในการจัดการจะเกี่ยวข้องกับการทำหน้าที่ประสานงานตลอดเวลาโดยการสื่อสารกับหน่วยงานทั้งจากภายในและภายนอกองค์การ การประสานงานจะสำเร็จลุล่วงได้ยังต้องอาศัยช่องทางการติดต่อสื่อสารที่ชัดเจน ทั้งที่เป็นทางการและไม่เป็นทางการ

สรุปได้ว่า การบริหารและการบริหารจัดการมีแนวคิดมาจากธรรมชาติของมนุษย์ที่เป็นสัตว์สังคม ซึ่งจะต้องอยู่รวมกันเป็นกลุ่ม โดยจะต้องมีผู้นำกลุ่ม บางทีเรียกว่า ผู้บริหาร หรือผู้บังคับบัญชาซึ่งผู้นำกลุ่มมีไว้สำหรับกำหนดแนวทางหรือวิธีการควบคุมดูแลกันภายในกลุ่ม เพื่อให้เกิดความสุขและความสงบเรียบร้อย ซึ่งมีผู้นำหรือผู้บริหารหลายระดับลดหลั่นลงมาตามโครงสร้างขององค์กร ดังนั้น ที่ได้มีการรวมกลุ่มที่นั้น ย่อมเกิดการบริหารและการจัดการ ไม่ว่าจะเป็้องค์กรภาครัฐหรือภาคเอกชนหรือรัฐวิสาหกิจหรือองค์กรต่าง ๆ นอกจากคำว่า การบริหารและการบริหารจัดการแล้ว ยังมีคำอื่น ๆ อีกที่มีลักษณะและความหมายที่คล้ายคลึงกัน เช่น การปกครอง (government) การบริหารการพัฒนา การจัดการและการพัฒนา (development) หรือการบริหารการบริการ (service administration) การบริหารจิตสำนึกหรือการบริหารความรู้ผิรู้ชอบ (consciousness administration) การบริหารคุณธรรม (morality administration) และการบริหารการเมือง (politics administration) ซึ่งเป็นคำที่พบบ่อยและในปัจจุบันอาจจะนำคำเหล่านี้มาปรับประยุกต์ใช้ในอนาคตก็อาจจะเป็นได้

2.2 แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับการจัดการขยะ

2.2.1 ปัญหาที่เกิดจากขยะ

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากขยะเป็นปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อให้กับชุมชนตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ทั้งชุมชนขนาดใหญ่ ขนาดกลาง ขนาดเล็ก สภาพปัญหาและผลกระทบของแต่ละชุมชน ทั้งนี้ปัญหาที่เกิดขึ้นขึ้นอยู่กับสภาพทั่วไปของชุมชนและวิธีการจัดการของชุมชนเอง ซึ่งในแต่ละชุมชนก็ไม่ได้มีนงอนใจหรือไม่ตระหนักกับปัญหาที่เกิดขึ้น จะเห็นได้ว่าหน่วยงานทั้งภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องให้ความสำคัญและพยายามหาทางแก้ไขปัญหา ซึ่งหากไม่มีการเก็บหรือขนถ่ายและกำจัดขยะอย่างถูกต้องเหมาะสมแล้วจะก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ ต่อชุมชนโดยสาเหตุหลักที่ทำให้เกิดปัญหาขยะมูลฝอยมักเกิดจากความมั่งง่าย การขาดความรู้ความเข้าใจของประชาชนและขาดจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (เกษม จันทรแก้ว และคณะ, 2542, หน้า 86)

จะเห็นได้จากการทิ้งขยะลงตามพื้นหรือแหล่งน้ำ โดยไม่ทิ้งลงในถังรองรับที่จัดไว้ให้และโรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งลักลอบนำสิ่งปฏิกูลไปทิ้งตามที่ว่างเปล่า การผลิตหรือใช้สิ่งของมากเกินไปจนเกินความจำเป็น เช่น การผลิตสินค้าที่มีกระดาษหรือพลาสติกหุ้มหลายชั้นและการซื้อสินค้าโดยห่อแยกหรือใส่ถุงพลาสติกหลายถุง ทำให้มีขยะปริมาณมากและการเก็บหรือทำลายหรือนำขยะไปใช้ประโยชน์ไม่มีประสิทธิภาพ จึงมีขยะตกค้างกองหมักหมมและส่งกลิ่นเหม็น

ไปทั่วบริเวณจนก่อปัญหามลพิษให้กับสิ่งแวดล้อม โดย วิวัฒน์ สวาศรีและคณะ (2548, หน้า 7 - 8) ได้ยกตัวอย่าง ปัญหาที่เกิดจากขยะซึ่งส่งผลกระทบต่อคุณภาพชีวิตในหลาย ๆ ด้านไม่ว่าจะก่อให้เกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ดังนี้

(Pollution) ทำให้สิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ของชุมชนเกิดมลพิษ เช่น น้ำ เสีย อากาศเสีย การปนเปื้อนของดินหรือ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของเชื้อโรคและแมลงต่าง ๆ

(Breeding Places) ขยะมูลฝอยอาจมีเชื้อที่ทำให้เกิดโรคต่าง ๆ ได้ ถ้าหากมีการกำจัดที่ไม่ถูกต้องโดยจะ ส่งผลให้เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ของแมลงวัน หนูซึ่งเป็นพาหะนำโรคหรือแมลงที่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพของ ประชาชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณที่ไม่ถูกสุขลักษณะ

(Health Risk) ชุมชนที่ขาดการจัดการในด้านการกำจัดขยะที่ดีหรือที่มีประสิทธิภาพที่ถูกต้องตามหลัก วิชาการและ/หรือหลักเกณฑ์การสุขาภิบาลซึ่งผลกระทบดังกล่าวข้างต้น ทำให้ผู้ที่พักอาศัยอยู่ในบริเวณดังกล่าว เสี่ยงต่อการเป็นโรคต่าง ๆ ได้ง่ายไม่ว่าจะเป็นโรคทางเดินอาหารและผลเสียที่กระทบต่อระบบเศรษฐกิจหลายอย่าง

(Economic Loss) ชุมชนจะต้องเสียค่าใช้จ่าย สำหรับการกำจัดขยะเป็นประจำทุกเดือนและ ถ้าหากมีการ กำจัดไม่ถูกต้อง ย่อมส่งผลกระทบเป็นลูกโซ่หรือเป็นวัฏจักรที่เป็นผลมาจากการขาดการจัดการที่มีประสิทธิภาพ ซึ่ง จะเห็นได้ว่าผลกระทบดังกล่าวข้างต้นไม่เพียงแต่ทำให้เกิดปัญหาทางด้านคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่เท่านั้น ยังส่งผล กระทบเป็นวงกว้างโดยเฉพาะลักษณะทางกายภาพไม่ว่าจะเป็นการทำให้ขาดความสวยงามของทัศนียภาพหรือ ภาพลักษณ์ที่สวยงามตามธรรมชาติสร้างสรรค์ไว้

(Aesthetics) จะเห็นได้จากการเก็บขนขยะที่ไม่เป็นระบบและยังขาดประสิทธิภาพหรือแม้แต่ปัญหาที่ทุก คนอาจมองข้าม นั่นก็คือ การก่อให้เกิดอุบัติเหตุ

(Accident Risk) ขยะที่กองทิ้งไว้ซึ่งอาจมีทั้งเศษกระดาษที่ติดไฟ หรือสารพิษ/สารปนเปื้อนโดยเฉพาะคน เก็บของเก่าอาจได้รับสารพิษเข้าสู่ร่างกายทั้งทางการสูดดมและ/หรือการสัมผัสที่อาจซึมเข้าสู่ผิวหนังได้ ซึ่งหากขาด ความระมัดระวังก็จะส่งผลกระทบต่อชีวิตและผลกระทบทางสุขภาพที่ตามมาได้และปัญหาที่ผู้วิจัยพบทวนวรรณกรรมที่ หลายหน่วยงานหรือแม้แต่การสอบถามจากประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากปัญหาขยะมูลฝอยที่ขาดการจัดการที่มี ประสิทธิภาพก็จะตอบเป็นเสียงเดียวกันว่าได้รับกลิ่นเหม็นจากขยะซึ่งก่อให้เกิดความรำคาญ (Nuisance) และส่งผล ต่อสุขอนามัยได้เช่นกัน

2.2.2 ความรู้พื้นฐานและความหมายของขยะมูลฝอย

(Refuse of Solid Waste) กากของเสียมีคำจำกัดความ หรือคำนิยามที่แตกต่างกันไปตามวัตถุประสงค์ เช่น คำนิยามที่ใช้กันในหมู่คนทั่วไป หรือคำนิยามที่ใช้เฉพาะทางกฎหมาย แต่ไม่ว่าจะเป็นคำนิยาม ในลักษณะใดก็ เห็นได้ว่า เศษเหลือหรือของเสียเป็นวัตถุหรือสิ่งของที่ผ่านการใช้งานมาแล้ว (อาณัติ ต๊ะปินตา, 2553, หน้า 2) ในที่นี้จะ ขอกล่าวถึงคำนิยามของคำว่า “ขยะมูลฝอย” จากการทบทวน วรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับความหมายของ “มูล ฝอย” หมายความว่าเศษวัสดุทั้งขยะเปียก ขยะแห้ง โดยจะเห็นได้จากเศษพลาสติกทุกชนิด เศษกระดาษ เศษผ้า เศษอาหาร มูลสัตว์ (กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข, 2535, หน้า 2) รวมตลอด ถึงสิ่งอื่นใดที่เก็บกวาดจากถนน ตลาดสดจึงสามารถสรุปได้ว่า ขยะมูลฝอยนั้น เป็นสิ่งที่เกิดจากการอุปโภคบริโภคจากเพื่อตอบสนองความต้องการ ของมนุษย์ในการดำรงชีวิตทั้งนั้น ซึ่งเป็นที่มาของการทำให้เกิดของเสียต่าง ๆ มากมาย

พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ พ.ศ.2535 ได้ให้ความหมายของคำว่า “ของ เสีย” หมายถึง ขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล น้ำเสีย อากาศเสีย มลสาร หรือวัตถุอันตรายอื่นใด ซึ่งถูกปล่อยทิ้งหรือมีที่ มา จากแหล่งกำเนิดมลพิษรวมทั้งกากตะกอน หรือสิ่งตกค้างจากแหล่งต่าง ๆ

พจนานุกรมนักเรียนฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ.2540 ได้ให้คำจำกัดความคำว่า “มูลฝอย” หมายถึง เศษสิ่งของที่ทิ้งแล้วในทำนองเดียวกันกับ Neal and Schubel (1987, p. 218) ให้ความหมายของขยะมูลฝอย (Solid Wastes) หมายถึง วัสดุสิ่งของที่ทิ้งจากอาคารบ้านเรือน สถานที่ทำงานโรงงานอุตสาหกรรม เช่น เศษอาหาร เศษสิ่งของ วัสดุเหลือใช้ ซากรถยนต์ และตะกอน กาก น้ำเสีย เป็นต้น โดยสิ่งของเหลือทิ้งจากกระบวนการผลิตและอุปโภคซึ่งเสื่อมสภาพจนใช้การไม่ได้หรือไม่ต้องการใช้แล้ว ซึ่งทำให้มีผลเสียต่อสุขภาพ ทั้งร่างกายและสุขภาพจิตต่างๆ เนื่องจากความสกปรกเป็นแหล่งเพาะเชื้อโรคทำให้เกิดมลพิษและทัศนยะจาก จึงส่งผลต่อการเกิดมลพิษต่อสิ่งแวดล้อม เช่น การทิ้งขยะลงในแหล่งน้ำและส่งผลให้เกิดกลิ่นเน่าเหม็น ฯลฯ จะเห็นได้ว่าปัญหาขยะมูลฝอยนั้นล้วนเกิดจากการกระทำของมนุษย์ เพื่อตอบสนองกิจกรรมในการดำเนินชีวิตประจำวันของมนุษย์ทั้งสิ้นและไม่สามารถหลีกเลี่ยงได้ ซึ่งมีอาชีพปฏิเสธได้โดยว่ามนุษย์มิได้เป็นผู้ทำลายสิ่งแวดล้อมด้วยเช่นกัน

(Solid Waste Separation) การนำขยะมูลฝอยบางชนิดกลับมาหมุนเวียนใช้ใหม่ คือ ของเสียจากอาคารบ้านเรือนที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้ เช่น ขวด กระดาษ พลาสติก ยาง โลหะ ฯลฯ ซึ่งสามารถนำไปจำหน่ายยังโรงงานเพื่อผลิตเป็นสินค้า การนำมูลฝอยหรือของเสียมาใช้ ประโยชน์ด้านพลังงานของเสีย มีสารประกอบจำนวนมากที่สามารถเปลี่ยนเป็นผลผลิตทางพลังงาน โดยขบวนการเผาไหม้จากมูลฝอยสามารถใช้ประโยชน์ในด้านพาณิชย์ และอุตสาหกรรมทั้งสามารถเก็บเป็นพลังงานได้อีก และการนำกากของเสียไปเป็นอาหารสัตว์หรือการนำไปทำปุ๋ยเพื่อใส่พืชผลทางการเกษตร เป็นต้น

สรุปได้ว่า ขยะมูลฝอย หมายถึง เศษสิ่งของที่ไม่ต้องการใช้แล้วทิ้งที่เน่าเปื่อยได้และไม่สามารถเน่าเปื่อยหรือย่อยสลายได้ รวมตลอดถึง เล้า ซากสัตว์ มูลสัตว์ ฝุ่นละออง และเศษวัสดุที่ทิ้งจากอาคารบ้านเรือน ตลาดและโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ที่จะก่อให้เกิดของเสีย แต่มนุษย์สามารถ ที่จะลดการเกิดขยะได้โดยการนำกลับมาใช้ใหม่ คัดแยกเพื่อนำไปจำหน่ายเป็นสินค้ามือสอง และขั้นตอนที่สูงขึ้นไปก็คือการนำไปผ่านกระบวนการแปรรูปต่างๆ เพื่อนำขยะมูลฝอยกลับมาใช้ใหม่หรือสร้างมูลค่าเพิ่มจากของที่ไม่ใช้แล้วหรือการใช้ประโยชน์จากมูลฝอยในรูปแบบต่างๆ จะช่วยลดปริมาณขยะที่ก่อปัญหาสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีวิธีการที่แตกต่างกันไม่ว่าจะเป็นการคัดแยกของเสียจากแหล่งกำเนิด

2.2.3 ประเภทของขยะมูลฝอย (Type of Solid Waste)

การจำแนกประเภทของขยะมูลฝอยสามารถแยกได้หลายแบบ จำแนกประเภทจากลักษณะของขยะมูลฝอยแบ่งประเภทขยะออกเป็น 5 ประเภท (กรมควบคุมมลพิษ. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย, 2551 , หน้า 14) ดังนี้

1) ขยะทั่วไป (General Waste) ไม่ว่าจะเป็ขยะที่เกิดจากการก่อสร้าง ถนนหนทาง หรือขยะสำนักงานก็จัดเป็นแหล่งของการเกิดขยะชนิดทั่วไป เช่น ขยะที่เกิดจากการก่อสร้าง ไม่ว่าจะเป็กระเบื้อง เศษอิฐ กรวด ทราบ เศษปูน หิน ซึ่งขยะประเภทนี้ไม่เกิดการย่อยสลายและไม่เน่าเหม็น โดยในการกำจัดขยะทั่วไปนั้นควรคัดแยกขยะที่สามารถนำมาใช้ใหม่ได้ก่อนการส่งกำจัดต่อไป

2) ขยะอินทรีย์ (Organic Waste) ส่วนใหญ่จะเป็นขยะที่เกิดจากครัวเรือน ร้านอาหาร โรงอาหาร ตลาดสด และการเกษตรกรรม อันได้แก่ เศษอาหาร ซาก/มูลสัตว์ ซึ่งขยะประเภทนี้จะเป็ชนิดที่ย่อยสลาย และเน่าเปื่อยได้ง่าย เนื่องจากเป็นสารประกอบอินทรีย์ที่มีความชื้นค่อนข้างสูงประกอบด้วยขยะประเภทนี้ ค่อนข้างมีกลิ่นเหม็น ดังนั้นในการกำจัดขยะประเภทนี้ควรพิจารณาถึงความเป็นไปได้ก่อน เพื่อป้องกันปัญหาการเกิดกลิ่นเน่าเสียโดยขาดระบบการจัดการที่เหมาะสม เช่น ใช้ในการทำปุ๋ยหมักหรือทำน้ำหมักชีวภาพ เป็นต้น

3) ขยะอุตสาหกรรม (Industrial Waste) เกิดจากระบวนการหรือขั้นตอนการผลิตของโรงงานอุตสาหกรรม ซึ่งประเภทของขยะก็จะแตกต่างกันในประเภทของอุตสาหกรรมนั้น ๆ และขยะประเภทนี้อาจเป็นสารอินทรีย์ที่เน่าเปื่อยหรือชิ้นส่วนประกอบของยานยนต์ก็ได้ ไม่ว่าจะเป็น ยาง แบตเตอรี่ เศษไขมัน ซึ่งในการกำจัดผู้ประกอบการควรพิจารณา หรือให้ความสำคัญในการคัดแยกประเภทขยะชิ้นส่วน ที่ยังสามารถนำกลับมาใช้ใหม่ได้โดยเป็นอีกแนวทางหนึ่งในการลดปริมาณขยะได้

4) ขยะติดเชื้อและขยะอันตราย (Hazardous Waste) ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากสถานพยาบาล ซึ่งขยะประเภทนี้จะต้องใช้กรรมวิธีในการทำลายเป็นพิเศษ อันได้แก่วัสดุที่ผ่านการใช้ในโรงพยาบาลโดยการกำจัดขยะติดเชื้อจากแหล่งดังกล่าว จะทำลายโดยการเผาในเตาเผาที่มีประสิทธิภาพใช้อุณหภูมิที่สูงกว่าการกำจัดขยะทั่วไป ส่วนขยะอันตรายอื่น ๆ นั้น อาจพบได้ในสถานที่ทั่ว ๆ ไป ไม่ว่าจะเป็น แบตเตอรี่ กระจกสี พลาสติก ฟิล์ม ถ่ายรูป ถ่านไฟฉาย ซึ่งขยะประเภทนี้หากขาดความระมัดระวังในการใช้ประกอบกับมาตรการทิ้งหรือกำจัดที่ถูกต้องอาจส่งผลกระทบต่อทั้งมนุษย์และสิ่งแวดล้อมในทางลบได้

5) มูลฝอยติดเชื้อและขยะอันตราย (Hazardous Waste) เป็นขยะจากสถานพยาบาลหรืออื่น ๆ ซึ่งต้องใช้กรรมวิธีในการทำลายเป็นพิเศษ ได้แก่ วัสดุที่ผ่านการใช้ในโรงพยาบาล แบตเตอรี่ กระจกสีพลาสติก ฟิล์ม ถ่ายรูป ถ่านไฟฉาย เป็นต้น การกำจัดมูลฝอยติดเชื้อจากโรงพยาบาลจะทำลายโดยการเผาในเตาเผา ส่วนขยะอันตรายอื่น ๆ ต้องดำเนินการอย่างระมัดระวัง

2.2.4 แหล่งที่มาของขยะมูลฝอย (Sources of Refuse) การทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับแหล่งที่มาของมูลฝอยโดยจะเห็นได้จากจากบ้านพักอาศัย (Residential Waste) ซึ่งเป็นขยะประเภทเศษอาหารและเศษวัสดุเหลือใช้ต่าง ๆ รวมถึงอาจพบขยะอันตรายอันได้เช่นกัน ซึ่งไม่ว่าจะเป็น หลอดไฟ เศษแก้ว ถ่านไฟฉาย เป็นต้น และในส่วนของแหล่งที่มาของขยะมูลฝอยจากธุรกิจการค้า (Commercial Waste) เช่นเดียวกัน ซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ประเภทขยะจากบ้านเรือนจะพบได้ในส่วนของภาคธุรกิจการค้า และมูลฝอยจากการพักผ่อนหย่อนใจ (Recreational Wastes) ก็มีลักษณะที่คล้ายคลึงหรือคาบเกี่ยวกับประเภทขยะที่มาจาก 2 แหล่งกำเนิดดังกล่าวข้างต้นได้เช่นกัน ดังนั้นการจัดประเภทถึงแหล่งที่มาของขยะมูลฝอยนั้น มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ทราบถึงประเภทชนิดขยะที่เกิดจากแหล่งต่าง ๆ เท่านั้น ซึ่งหากมองอย่างละเอียดลึกลงไปแล้วจะพบว่าร้อยละของปริมาณขยะที่พบมากที่สุดจากแหล่งต่าง ๆ จะมีเพียงไม่กี่ประเภทเท่านั้นแต่โดยทั่วไปนั้นขยะมูลฝอยประเภทต่าง ๆ อาจจะได้ทุกสถานที่ ซึ่งในส่วนของมูลฝอยจากโรงพยาบาล (Hospital Waste) ก็เป็นอีกประเภทหนึ่งที่มีลักษณะแตกต่างกันตรงชนิดขยะที่เป็นประเภทขยะติดเชื้อและขยะอันตราย และมีอาจพูดได้ว่าจะไม่พบขยะติดเชื้อจากแหล่งต่าง ๆ นอกจากโรงพยาบาล เนื่องจากขยะติดเชื้ออาจพบได้จากสถานที่ทั่ว ๆ ไป แต่อาจเจพบได้น้อยกว่าโรงพยาบาลเท่านั้นเอง และในส่วนของมูลฝอยจากโรงงานอุตสาหกรรม (Industrial Wastes) ผู้วิจัยได้กล่าวไปแล้วข้างต้น เรื่องประเภทของขยะมูลฝอยและมูลฝอยที่เกิดจากการเกษตร (Agriculture Wastes) ส่วนใหญ่จะเป็นขยะประเภท มูลสัตว์ต่าง ๆ ซากพืชและขยะอันตราย ได้แก่ สารเคมีต่าง ๆ ซึ่งขยะเหล่านี้หากขาดการกำจัดที่ถูกต้องก็จะส่งผลกระทบต่อทั้งเกษตรกรโดยตรงรวมถึงสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เป็นต้น (ธวัชชัย ศุภดิษฐ์, 2552, หน้า 598)

ขยะ (Solid Waste) ได้แก่ ขยะเปียก สิ่งปฏิกูล กากตะกอน และวัสดุที่ไม่ใช่แล้ว โดยอธิบายต่อไปว่าขยะจะไม่อยู่ในรูปของเหลว และไม่สามารถละลายได้ในน้ำหรือตัวทำละลายอื่น ๆ โดยขยะอุตสาหกรรมการก่อสร้าง การผลิตในครัวเรือนและการเกษตร ถูกจัดรวมอยู่ในของเสียดังกล่าว (ธวัชชัย ศุภดิษฐ์, 2552, หน้า 598)

ขยะเปียก หมายถึง ขยะพวกเศษอาหาร พืชผัก เศษสัตว์ และสิ่งของซึ่งส่วนใหญ่เกิดจากการประกอบอาหารจากย่านตลาดการค้า หรือเศษที่เหลือจากการรับประทานอาหาร

ขยะแห้ง หมายถึง ขยะมูลฝอยที่มีลักษณะไม่เกิดการเน่าเสียได้ง่ายทั้งที่ติดไฟได้ และไม่ติดไฟ ไม่ว่าจะเป็นกระดาษ เศษผ้า เศษแก้ว กระจก ขวด ไม้ กิ่งไม้ โลหะต่าง ๆ เป็นต้น

ขยะมูลฝอยที่ย่อยสลายได้ หมายถึง สารอินทรีย์ในขยะมูลฝอยที่สามารถย่อยสลายได้ด้วยจุลินทรีย์ โดยอาศัยปฏิกิริยาทางเคมี โดยชนิดที่พบมาก และเป็นเศษที่เหลือจากการบริโภค

เศษอาหาร เศษผลไม้ของเสียที่เป็นอันตราย หมายถึง ของเสียหรือมูลฝอยที่มีสิ่งเจือปนด้วยของเสียที่เป็นอันตรายและมีปริมาณความเข้มข้น หรือคุณสมบัติทางกายภาพทางเคมี หรือการติดเชื้อโรค ซึ่งอาจเป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดการเจ็บป่วยได้ง่ายจากการทบทวนเอกสาร สามารถสรุป ประเภทของมูลฝอย โดยจำแนกตามลักษณะกิจกรรมของแหล่งกำเนิดมูลฝอย อันได้แก่ มูลฝอยจากชุมชน (Community waste) เช่น มูลฝอยจากที่พักอาศัยย่านธุรกิจพาณิชยกรรม สถานที่ราชการ สถานที่สาธารณะ ฯลฯ และมูลฝอยจากอุตสาหกรรม (Industrial waste) และมูลฝอยจากการเกษตรกรรม (Agricultural waste) และจำแนกตามลักษณะความเป็นอันตรายต่อชีวิตและสิ่งแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็นมูลฝอยทั่วไป (General waste) และของเสียอันตราย (Hazardous waste) และยังสามารถจำแนกตามลักษณะสมบัติของมูลฝอย เช่น มูลฝอยแห้ง มูลฝอยเปียก มูลฝอยที่เผาได้ มูลฝอยที่เผาไหม้ไม่ได้ เป็นต้น

2.2.5 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเกิดขยะ และลักษณะของขยะ

อิมราน หะยีบากา, 2546 (อ้างถึงใน รุ่งกิจ บูรณ์เจริญ 2554, หน้า 12) ในอดีตนั้นการทิ้งมูลฝอยเคลื่อนกลาดทั่วไปโดยไม่มีจัดการอย่างถูกวิธีเช่นสมัยนี้ แต่ยังไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมมากเท่าใด เนื่องจากจำนวนประชากรยังมีไม่มากและไม่เพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเช่นทุกวันนี้ และการพัฒนาประเทศยังอยู่ในอัตราที่ไม่สูงนัก จึงทำให้มีปริมาณมูลฝอยค่อนข้างน้อย รวมทั้งยังมีพื้นที่ว่างเปล่ามากพอที่จะกำจัดมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้ แต่ในปัจจุบันมูลฝอยนั้นวันจะเพิ่มจำนวนมากขึ้นตามจำนวนประชากรและการพัฒนาทางเทคโนโลยี

ขยะมูลฝอยบางชนิดย่อยสลายได้ยาก บางชนิดไม่สามารถย่อยสลายได้เองตามธรรมชาติ ทำให้ปริมาณมูลฝอยเกิดขึ้น เป็นจำนวนมากในแต่ละวัน นอกจากนี้ขยะมูลฝอยที่ถูกผลิตขึ้นในระยะหลังจะมีส่วนประกอบของวัสดุที่กำจัดได้ยากมากขึ้น เช่น พลาสติก โฟม รวมทั้งสารเคมีที่ใช้ในการผลิตสิ่งของต่าง ๆ ดังนั้นหากยังไม่มีระบบการจัดการที่เหมาะสมย่อมจะต้องเกิดปัญหาความสกปรกอย่างแน่นอน อาณัติ ต๊ะปินตา (2553, หน้า 33)

การทบทวนวรรณกรรมหรือแนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเกิดและลักษณะของขยะที่เกิดจากการดำรงชีวิตขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ด้านที่ตั้งภูมิศาสตร์ ฤดูกาล รายได้ โครงสร้างของครอบครัว อุปนิสัยในการซื้อสินค้า พฤติกรรมในการบริโภคอาหารรูปแบบการดำรงชีวิตและกฎหมายข้อบังคับ โดย วิธวัฒน์ สวาตรี และคณะ (2548, หน้า 14 - 15) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อปริมาณการเกิด และลักษณะของขยะ โดยสามารถจำแนกปัจจัยที่มีอิทธิพลได้ดังต่อไปนี้

- 1) สถานที่ตั้งของแหล่งกำเนิดมูลฝอย ที่มีการคมนาคมขนส่งสะดวก มีความเจริญสะดวกสบายในการซื้อสินค้า ซึ่งทำให้ปริมาณและลักษณะของขยะที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันไปตามประเภทของสถานที่พิจารณาได้จากการคมนาคม หากการคมนาคมขนส่งสะดวกก็จะส่งผลให้ปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มมากขึ้นตามความเจริญของพื้นที่นั้น ๆ และในทางตรงกันข้ามถ้าหากการคมนาคมไม่สะดวกก็จะทำให้มีปริมาณขยะที่เกิดขึ้นนั้นน้อยเช่นกัน

- 2) ฤดูกาลเป็นส่วนหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดประเภท หรือปริมาณขยะที่แตกต่างกัน หากพิจารณา จากฤดูกาลผลไม้ ก็จะมีปริมาณเปลือกผลไม้มากกว่าปกติในช่วงที่ไม่ใช่ฤดูกาลผลไม้

3) รายได้และโครงสร้างของครอบครัว ครอบครัวขนาดใหญ่มีรายได้สูง กำลังการซื้อย่อมมีมากและเพิ่มปริมาณมูลฝอยได้มากและหลากหลายชนิดยิ่งขึ้น

4) อุปนิสัยในการซื้อสินค้าและพฤติกรรมในการบริโภคของแต่ละบุคคลซึ่งแตกต่างกัน ทำให้ปริมาณและลักษณะของขยะที่เกิดขึ้น จะแปรเปลี่ยนไปกับสามัญฐานของแต่ละบุคคลนั้น ๆ ว่าจะอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมมากน้อยเพียงใด ซึ่งในที่นี้ไม่เอาตัวรายได้มาเป็นตัวชี้วัด

5) กฎหมายข้อบังคับก็เป็นอีกปัจจัยหนึ่งซึ่งส่งผลให้เกิดปริมาณขยะ และลักษณะของขยะเช่นกันซึ่งเห็นได้จากค่าธรรมเนียมการจัดเก็บขยะโดยจะคิดตามปริมาณการเกิดขยะ ตลอดจนการลงโทษผู้ฝ่าฝืน หรือเข้มงวดการทิ้งขยะในลักษณะที่เป็นอันตราย โดยเข้าหลักการของผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย เป็นต้น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและอำนาจหน้าที่

การปกครองท้องถิ่น คือ การปกครองที่รัฐบาลมอบอำนาจให้ประชาชนในท้องถิ่นนั้น ๆ จัดการปกครองและดำเนินกิจการบางอย่างเองเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยจัดตั้งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งมีสถานะเป็นนิติบุคคล มีสิทธิตามกฎหมายในการตรากฎหมายหรือระเบียบ ข้อบังคับต่าง ๆ ตลอดจนมีงบประมาณที่มาจากการจัดเก็บภาษีและรายได้ในรูปแบบต่าง ๆ ภายในท้องถิ่นเพื่อใช้ในการดำเนินงาน โดยสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนมีเข้าหน้าที่หรือบุคลากรในการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเอง (บุญอริ ยีหะ, 2550, หน้า 14)

2.3.1 รูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นตามรัฐธรรมนูญ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 หมวด 14 การปกครองส่วนท้องถิ่น มีบทบัญญัติเรื่องการปกครองส่วนท้องถิ่นไว้ในมาตรา 249 ถึงมาตรา 254 ดังนี้ (สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา, 2560, หน้า 74 - 75)

มาตรา 259 ภายใต้บังคับมาตรา 1 ให้มีการจัดการปกครองส่วนท้องถิ่นตามหลักแห่งการปกครองตนเองตามเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามวิธีการและรูปแบบองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่นที่กฎหมายบัญญัติ การจัดตั้งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบใดให้คำนึงถึงเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่น และความสามารถในการปกครองตนเองในด้านรายได้ จำนวนและความหนาแน่นของประชากรและพื้นที่ที่ต้องรับผิดชอบ ประกอบกัน

มาตรา 250 องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจดูแลและจัดทำบริการสาธารณะ และกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นตามหลักการพัฒนาอย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริม และสนับสนุนการจัดการศึกษาให้แก่ประชาชนในท้องถิ่น ทั้งนี้ ตามที่กฎหมายบัญญัติการจัดทำบริการสาธารณะและกิจกรรมสาธารณะใดที่สมควรให้เป็นหน้าที่และอำนาจโดยเฉพาะ ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละรูปแบบ หรือให้ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานหลักในการดำเนินการใด ให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติซึ่งต้อง สอดคล้องกับรายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และกฎหมายดังกล่าวอย่างน้อย ต้องมีบทบัญญัติเกี่ยวกับกลไก และขั้นตอนในการกระจายหน้าที่ และอำนาจตลอดจนงบประมาณและบุคลากร ที่เกี่ยวกับหน้าที่และอำนาจ ดังกล่าวของส่วนราชการให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วย ในการจัดทำบริการ

สาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะใดที่เป็นหน้าที่และอำนาจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ถ้าการร่วม ดำเนินการกับเอกชนหรือหน่วยงานของรัฐหรือการมอบหมายให้เอกชน หรือหน่วยงานของรัฐดำเนินการจะเป็น ประโยชน์แก่ประชาชนในท้องถิ่นมากกว่าการที่องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นจะดำเนินการเอง องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นจะร่วมหรือมอบหมายให้เอกชนหรือหน่วยงานของรัฐ ดำเนินการนั้นก็ได้ รัฐต้องดำเนินการให้องค์กร

ปกครองส่วนท้องถิ่นมีรายได้ของตนเองโดยจัดระบบภาษีหรือการจัดสรรภาษี ที่เหมาะสม รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาการหารายได้ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้ เพื่อให้สามารถ ดำเนินการตามวรรคหนึ่งได้อย่างเพียงพอ ในระหว่างที่ยังไม่อาจดำเนินการได้ให้รัฐจัดสรรงบประมาณ เพื่อสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไปพลางก่อน กฎหมายตามวรรคหนึ่งและกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ต้องให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีอิสระในการบริหารจัดการจัดทำบริการสาธารณะ การส่งเสริมและสนับสนุนการจัดการศึกษา การเงินและการคลัง และการกำกับดูแลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นซึ่งต้องทำเพียงเท่าที่จำเป็น เพื่อการคุ้มครองประโยชน์ของประชาชน ในท้องถิ่นหรือประโยชน์ของประเทศเป็นส่วนรวม การป้องกันการทุจริตและการใช้จ่ายเงินอย่างมีประสิทธิภาพ โดยคำนึงถึงความเหมาะสมและความแตกต่างขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น แต่ละรูปแบบ และต้องมีบทบัญญัติ เกี่ยวกับการป้องกันการขัดกันแห่งผลประโยชน์และการป้องกันการก้าวก้าวการปฏิบัติหน้าที่ของข้าราชการส่วน ท้องถิ่นด้วย

มาตรา 251 การบริหารงานบุคคลขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้อง ใช้ระบบคุณธรรมและต้องคำนึงถึงความเหมาะสมและความจำเป็นของแต่ละท้องถิ่นและองค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นแต่ละรูปแบบการจัดให้มีมาตรฐานที่สอดคล้องกันเพื่อให้สามารถพัฒนาร่วมกันหรือการสับเปลี่ยนบุคลากร ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันได้

มาตรา 252 สมาชิกสภาท้องถิ่นต้องมาจากการเลือกตั้งผู้บริหารท้องถิ่นให้มาจากการเลือกตั้งหรือมาจาก ความเห็นชอบของสภาท้องถิ่นหรือในกรณี องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรูปแบบพิเศษ จะให้มาโดยวิธีอื่นก็ได้ แต่ต้อง คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนด้วยทั้งนี้ตามที่กฎหมายบัญญัติคุณสมบัติของผู้มีสิทธิเลือกตั้งและผู้มีสิทธิสมัคร รับเลือกตั้งและหลักเกณฑ์และวิธีการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นและผู้บริหารท้องถิ่นให้เป็นไปตามที่กฎหมายบัญญัติ ซึ่งต้องคำนึงถึงเจตนารมณ์ในการป้องกันและปราบปรามการทุจริตตามแนวทางที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญด้วย

มาตรา 253 ในการดำเนินงาน ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาท้องถิ่น และผู้บริหารท้องถิ่น เปิดเผย ข้อมูลและรายงานผลการดำเนินงานให้ประชาชนทราบ รวมตลอดทั้งมีกลไกให้ประชาชนในท้องถิ่น มีส่วนร่วมด้วย ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ

มาตรา 254 ประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีสิทธิเข้าชื่อกัน เพื่อเสนอข้อบัญญัติ หรือเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่น หรือผู้บริหารท้องถิ่นได้ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขที่กฎหมายบัญญัติ

2.3.2 หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น

หน้าที่ความรับผิดชอบของหน่วยการปกครองท้องถิ่น ควรจะต้องพิจารณาถึงกำลังงบประมาณ กำลังคน กำลัง ความสามารถของอุปกรณ์ เครื่องมือ เครื่องใช้ และหน้าที่ความรับผิดชอบควรเป็นเรื่องที่เป็นประโยชน์ต่อท้องถิ่นอย่าง แท้จริง หากเกินกวาภาระหรือเป็นนโยบาย ซึ่งรัฐบาลต้องการความเป็นอันหนึ่งอันเดียวกันทั้งประเทศ ก็ไม่ควรมอบให้ ท้องถิ่นดำเนินการ เช่น งานทะเบียนที่ดินการศึกษาในระดับอุดมศึกษา เป็นต้น (โกวิทย์ พวงงาม, 2552, หน้า 33 - 34) การกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบให้หน่วยการปกครองท้องถิ่นดำเนินการ มีข้อพิจารณา ดังนี้

- 1) เป็นงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น และงานที่เกี่ยวกับการอำนวยความสะดวกในชีวิตความเป็นอยู่ ของชุมชน ได้แก่ การจัดทำถนน สะพาน สวนหย่อม สวนสาธารณะการกำจัดขยะมูลฝอย เป็นต้น
- 2) เป็นงานที่เกี่ยวกับการป้องกันภัย รักษาความปลอดภัย เช่น งานดับเพลิง
- 3) เป็นงานที่เกี่ยวกับสวัสดิการสังคม ด้านนี้มีความสำคัญต่อประชาชนในท้องถิ่นมาก เช่น การจัดให้มี หน่วยบริการทางสาธารณสุข จัดให้มีสถานสงเคราะห์เด็กและคนชรา เป็นต้น

4) เป็นงานที่เกี่ยวข้องกับการพาณิชย์ท้องถิ่น เป็นงานที่หากปล่อยให้ประชาชนดำเนินการเองอาจไม่ได้รับผลดีเท่าที่ควรจะเป็น จัดให้มีโรงรับจำนำ การจัดตลาดและงานต่าง ๆ ที่มีรายได้ โดยสามารถเรียกค่าบริการจากประชาชน

2.3.3 หลักการสร้างการบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี

ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองและสังคมที่ดี พ.ศ.2542 กำหนดหลักจำเป็นที่จะต้องร่วมมือกันปฏิบัติทุกภาคส่วนของสังคมทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน รวมทั้งรายละเอียดและแนวคิดของการพัฒนาดัชนีวัดธรรมภิบาลบนพื้นฐานของหลักการทั้ง 6 หลักการ (วิภาส ทองสุทธิ, 2551, หน้า 128 - 134) ประกอบด้วย

1) หลักนิติธรรม ได้แก่ การตรากฎหมาย กฎข้อบังคับต่าง ๆ ให้ทันสมัยและเป็นธรรมเป็นที่ยอมรับของสังคมและสังคมยินยอมพร้อมใจปฏิบัติตามกฎหมาย กฎข้อบังคับเหล่านั้น โดยถือว่าเป็นการปกครองภายใต้กฎหมายมิใช่ตามอำเภอใจหรืออำนาจของบุคคล โดยในระดับองค์กร หมายถึง กฎ กติกาที่ใช้ในการบริหารภายใน เช่น ความตรงต่อเวลาในการมาทำงานหรือเข้าประชุมความเสมอภาคในการให้บริการประชาชน เป็นต้น ซึ่งมีหลักการสำคัญอันเป็นสาระสำคัญของหลัก นิติธรรม (สถาบันพระปกเกล้า, 2545, หน้า 1 - 11) คือ

(1) หลักการแบ่งแยกอำนาจ เป็นพื้นฐานที่สำคัญของหลักนิติธรรม โดยหลักฝ่ายนิติบัญญัติ ฝ่ายบริหาร และฝ่ายตุลาการจะต้องสามารถควบคุม ตรวจสอบและยับยั้งซึ่งกันและกันได้ ทั้งนี้เพราะอำนาจทั้งสาม ไม่ได้แบ่งแยกออกจากกันโดยเด็ดขาด แต่มีการถ่วงดุลกันเพื่อให้สิทธิและเสรีภาพของประชาชนได้รับความคุ้มครอง

(2) หลักการคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพ ซึ่งสิทธิในเสรีภาพของบุคคลและสิทธิในความเสมอภาคถือว่าเป็นพื้นฐานของศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ซึ่งเป็นหลักสูงสุดของรัฐธรรมนุญ ดังนั้นการกระทำของรัฐทั้งหลาย จึงต้องดำเนินการให้สอดคล้องกับคุณค่าอันสูงสุดของรัฐธรรมนุญเพราะมนุษย์นั้นเป็นเป้าหมายไม่ใช่เป็นเพียงเครื่องมือในการดำเนินการของรัฐ การดำรงอยู่ของรัฐยอมดำรงอยู่เพื่อมนุษย์ไม่ใช่มนุษย์ดำรงอยู่เพื่อรัฐ ด้วยเหตุนี้ สิทธิและเสรีภาพจึงเป็นรากฐาน สำคัญของรัฐเสรีประชาธิปไตยที่ยึดถือระบบนิติธรรม

(3) หลักความชอบด้วยกฎหมายของฝ่ายตุลาการและฝ่ายปกครองหรือเรียกว่า หลักความผูกพันต่อกฎหมายของฝ่ายตุลาการและฝ่ายปกครอง ซึ่งการใช้กฎหมายของฝ่ายตุลาการหรือฝ่ายปกครองจะต้องผูกพันต่อบทบัญญัติของกฎหมายที่ออกโดยองค์กรนิติบัญญัติอันเป็นองค์กรที่มีพื้นฐานมาจากตัวแทนของประชาชน

(4) หลักความชอบด้วยกฎหมายในทางเนื้อหา เป็นหลักที่เรียกร้องให้ฝ่ายนิติบัญญัติ หรือฝ่ายปกครองที่ออกกฎหมายลำดับรอง กำหนดหลักเกณฑ์ในทางกฎหมายให้เป็นไปตามหลักความแน่นอนของกฎหมาย หลักห้ามมิให้กฎหมายมีผลย้อนหลัง และหลักความพอสมควรแก่เหตุ

(5) หลักความอิสระของผู้พิพากษา หมายความว่า ผู้พิพากษาสามารถทำภาระหน้าที่ในทางตุลาการได้โดยปราศจากการแทรกแซงใด ๆ ซึ่งอยู่บนพื้นฐานของความอิสระจาก 3 ประการ คือ ความอิสระจากคู่ความ ความอิสระจากรัฐ ความอิสระจากสังคม

(6) หลักไม่มีความผิดและไม่มีโทษโดยไม่มีกฎหมาย วางอยู่บนพื้นฐาน 4 ประการ คือ หลักการกระทำ หลักการกำหนดโทษโดยกฎหมาย หลักความแน่นอนชัดเจนและหลักห้ามมิให้กฎหมายมีผลย้อนหลัง

(7) หลักความเป็นกฎหมายสูงสุดของรัฐธรรมนุญ หมายความว่า รัฐธรรมนุญได้รับการยอมรับให้เป็นกฎหมายที่อยู่ในลำดับที่สูงสุดในระบบกฎหมายของรัฐนั้น และหากกฎหมายที่อยู่ในลำดับต่ำกว่าขัดหรือแย้งกับรัฐธรรมนุญ กฎหมายดังกล่าวย่อมไม่มีผลบังคับใช้

2) หลักคุณธรรม ได้แก่ การยึดมั่นในความถูกต้องดีงาม โดยธรรมาภิบาลให้เจ้าหน้าที่ของรัฐยึดถือหลักนี้ในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นตัวอย่างแก่สังคม และส่งเสริมสนับสนุนให้ประชาชน พัฒนาตนเองไปพร้อมกันเพื่อให้คนไทยมีความซื่อสัตย์ จริงใจ ขยัน อดทน มีระเบียบวินัย ประกอบอาชีพสุจริตจนเป็นนิสัยประจำชาติในระดับองค์กร เจ้าหน้าที่ของรัฐจะต้องปฏิบัติงานให้ มีประสิทธิภาพ ให้ความยุติธรรมแก่ประชาชนอย่างเท่าเทียม จัดระบบงานที่ตอบสนองความต้องการของประชาชน และปฏิบัติตามข้อบังคับอย่างมีจรรยาบรรณ โดยมีจรรยาบรรณทั้งต่อตนเอง ต่อหน่วยงาน ต่อผู้ร่วมงาน และต่อประชาชนและสังคม หลักคุณธรรมนี้ประกอบด้วยหลักการ สำคัญ 3 ประการ (วิภาส ทองสุทธิ, 2551, หน้า 170) คือ หน่วยงานปลอดการทุจริต หน่วยงานปลอดจาก การทำผิดวินัย และ หน่วยงานปลอดจากการทำผิดมาตรฐานวิชาชีพนิยมและจรรยาบรรณ

3) หลักความโปร่งใสได้แก่การสร้างควมไว้วางใจซึ่งกันและกันของคนในชาติ โดยปรับปรุงกลไกการทำงานขององค์กรทุกวงการให้มีความโปร่งใสมีการเปิดเผยข้อมูลข่าวสารที่เป็นประโยชน์อย่างตรงไปตรงมาด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย ประชาชนเข้าถึงข้อมูลข่าวสารได้สะดวกและมีกระบวนการให้ประชาชนตรวจสอบความถูกต้องชัดเจนได้ในระดับองค์กร ประชาชนรู้ขั้นตอนที่จะติดต่องาน และสามารถตรวจสอบการทำงานได้ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนของหน่วยงานรัฐ พ.ศ.2532 กำหนดให้หน่วยงานของรัฐกำหนดขั้นตอนและระยะเวลา การปฏิบัติราชการเพื่อประชาชนและภายในองค์กรจะต้องมีความโปร่งใสในการตัดสินใจในการ บริหารงาน เงิน คน มีการสื่อสารที่ดี ภายใน ด้วยหลักความโปร่งใสประกอบด้วยหลักย่อย ๆ 4 ประการ (สถาบันพระปกเกล้า, 2545, หน้า 2 - 39) คือ

(1) หน่วยงานมีความโปร่งใส ด้านโครงสร้าง ประกอบด้วย มีการตรวจสอบภายใน ระบบงานมีความชัดเจนโปร่งใส ประชาชนมีส่วนร่วมและรับรู้การทำงาน ที่เจ้าหน้าที่ที่มีคุณธรรม มีการตั้งคณะกรรมการหรือหน่วยงานขึ้นมาตรวจสอบใหม่ มีฝ่ายบัญชีที่เข้มแข็ง

(2) หน่วยงานมีความโปร่งใส ด้านการให้คุณ ประกอบด้วยมีค่าตอบแทนพิเศษ เมื่อปฏิบัติงานสำเร็จ มีค่าตอบแทนเพิ่มหากปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพมีค่าตอบแทนพิเศษ สำหรับเจ้าหน้าที่ที่ซื่อสัตย์ มีมาตรฐานเงินเดือนสูงพอเพียงกับค่าใช้จ่าย

(3) หน่วยงานมีความโปร่งใสด้านการให้โทษ ประกอบด้วย มีระบบการตรวจสอบที่มีประสิทธิภาพ มีการพิจารณาโทษผู้กระทำผิดอย่างจริงจังและยุติธรรมมีเหตุผลในความหนักเบาของโทษ มีระบบการฟ้องร้องที่มีประสิทธิภาพ มีการปราบปรามผู้ส่อทุจริต มีกระบวนการยุติธรรมที่รวดเร็ว

(4) หน่วยงานมีความโปร่งใสด้านการเปิดเผยประกอบด้วย การเข้ามารับรู้ของประชาชนในการทำงานของคณะกรรมการตรวจสอบ ประชาชนและสื่อมวลชนมีส่วนร่วมในการจัดซื้อจัดหาการให้สัมปทานการออกกฎ ระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ ประชาชน สื่อมวลชนและองค์กรพัฒนาเอกชนได้มีโอกาสควบคุมฝ่ายบริหารโดยวิธีการต่าง ๆ มากขึ้นและมีกลุ่มวิชาชีพภายนอกเข้ามาร่วมตรวจสอบ

4) หลักความมีส่วนร่วม ได้แก่ การเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมรับรู้และเสนอความเห็นในการตัดสินใจปัญหาสำคัญของประเทศ ไม่ว่าจะด้วยการแจ้งความเห็นการไต่สวนสาธารณะการประชาพิจารณ์ การแสดงประชามติหรืออื่น ๆ ในระดับองค์กร จะต้องมีการวางระบบการรับฟังความเห็นและการรับเรื่องราว ร้องทุกข์ที่จะให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมและขณะเดียวกันภายในองค์กรเองจะต้องสนับสนุนการมีส่วนร่วมในการบริหารภายใน ด้วย หลักการมีส่วนร่วม ประกอบด้วยหลักการสำคัญ 4 หลักการ (วิภาส ทองสุทธิ, 2551, หน้า 180) คือ การให้ข้อมูล การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนการให้ประชาชนมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ การพัฒนาขีดความสามารถของประชาชนในการมีส่วนร่วม

5) หลักความรับผิดชอบ ได้แก่ การตระหนักในสิทธิหน้าที่ความสำนึกในความรับผิดชอบต่อสังคม การใส่ใจปัญหาสาธารณะของบ้านเมืองและกระตือรือร้นในการแก้ปัญหาตลอดจนการเคารพ ในความคิดเห็นที่แตกต่าง และความกล้าที่จะยอมรับผลจากการกระทำของตนในระดับองค์กรมีการกำหนดโครงสร้างและระบบการใช้อำนาจรัฐใหม่มีการกระจายอำนาจ การตัดสินใจ ลงสู่ระดับล่างเพื่อให้ความรับผิดชอบในทุกระดับมีความชัดเจนและมีรายงานประจำปี รายงานผลการปฏิบัติงานที่มีตัวชี้วัดความสำเร็จรณรงค์ให้ประชาชนรับผิดชอบด้วย หลักความรับผิดชอบ ประกอบด้วยองค์ประกอบย่อย (วิภาส ทองสุทธิ, 2551, หน้า 174) ได้แก่ การมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนทุกคนเป็นเจ้าของร่วมกันเพื่อให้เกิดการประสานงานร่วมใจกันทำงาน การปฏิบัติกรอย่างมีประสิทธิภาพ การจัดการกับพฤติกรรมที่ไม่เอื้อการทำงานอย่างหยุดยั้งเพื่อให้ทุกคนเกิดการ ยอมรับแนวความคิดและเทคโนโลยีใหม่ ๆ การมีแผนการสำรองการติดตามและประเมินผลการ ทำงานอย่างสม่ำเสมอเพื่อตรวจสอบคุณภาพของงานให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้

6) หลักความคุ้มค่าได้แก่การบริหารจัดการและใช้ทรัพยากรที่มีจำกัดเพื่อให้เกิดประโยชน์ สูงสุดแก่ส่วนรวม โดยรณรงค์ให้คนไทยมีความประหยัด ใช้ของอย่างคุ้มค่าสร้างสรรค์สินค้าและบริการที่มีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลก และรักษาพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติให้สมบูรณ์ ยั่งยืนในระดับองค์กร ผู้บริหารต้องทบทวนงานในความรับผิดชอบทั้งหมด เพื่อพิจารณาถ่ายโอนงานที่ภาคธุรกิจเอกชนหรือภาคประชาชนทำได้มีประสิทธิภาพสูงกว่าออกไป เลือกนำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้และพัฒนาความสามารถของเจ้าหน้าที่ของรัฐอย่างเป็นระบบและต่อเนื่องหลักความคุ้มค่าประกอบด้วย การประหยัดการใช้ทรัพยากรให้เกิดประโยชน์สูงสุด มีความสามารถในการแข่งขัน (วิภาส ทองสุทธิ, 2551, หน้า 175)

2.3.4. กฎหมายนโยบาย แผน และมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง

กฎหมาย นโยบาย แผน และมาตรฐานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีทั้งกฎหมายที่เกี่ยวกับการบริการส่วนท้องถิ่น กฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย โดยตรงและกฎหมายที่เกี่ยวกับการขยะมูลฝอยโดยอ้อม ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.3.4.1 กลุ่มกฎหมายที่เกี่ยวกับราชการบริหารส่วนท้องถิ่น กฎหมายในกลุ่มนี้ได้ให้อำนาจแก่ราชการบริหารส่วนท้องถิ่นในการรักษาความสะอาดรวมทั้งการกำจัดขยะมูลฝอยในบริเวณต่าง ๆ เช่น ทางเท้า ถนน ที่สาธารณะ ทางน้ำ เป็นต้น ได้แก่

(1) รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560 มาตรา 57, 58 บัญญัติไว้ว่า บุคคลย่อมมีสิทธิได้รับข้อมูลคำชี้แจงและเหตุผลจากหน่วยราชการหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่นก่อนการอนุญาตหรือการดำเนินโครงการหรือกิจกรรมใดที่อาจมีผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อมสุขภาพอนามัย คุณภาพชีวิต หรือส่วนได้ เสียสำคัญอื่นใดที่เกี่ยวกับตนหรือชุมชนท้องถิ่น และมีสิทธิแสดงความคิดเห็นของตน ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปประกอบการพิจารณาในเรื่องดังกล่าว การวางแผนพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ การเมืองและวัฒนธรรม การเวนคืน อสังหาริมทรัพย์การวางผังเมือง การกำหนดเขตการใช้ประโยชน์ในที่ดิน และการออกกฎที่อาจมี ผลกระทบต่อส่วนได้เสียสำคัญของประชาชนให้รัฐจัดให้มีกระบวนการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนอย่างทั่วถึงก่อนดำเนินการ

มาตรา 43 บัญญัติไว้ว่า บุคคลและชุมชนย่อมมีสิทธิในการอนุรักษ์ ฟื้นฟูหรือส่งเสริมภูมิปัญญา ศิลปะ วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม และจารีตประเพณี อันดีงามทั้งของท้องถิ่นและของชาติ จัดการบำรุงรักษา และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และความหลากหลาย ทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืนตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ เข้าชื่อกันเพื่อเสนอแนะต่อหน่วยงานของรัฐให้ดำเนินการใดอันจะเป็นประโยชน์

ต่อประชาชน หรือชุมชน หรือองค์การดำเนินการใดอันจะกระทบต่อความเป็นอยู่อย่างสงบสุขของประชาชนหรือชุมชน และได้รับแจ้งผลการพิจารณาโดยรวดเร็ว ทั้งนี้ หน่วยงานของรัฐต้องพิจารณาข้อเสนอแนะนั้นโดยให้ประชาชนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการพิจารณาด้วยตามวิธีการที่กฎหมายบัญญัติ จัดให้มีระบบสวัสดิการของชุมชน สิทธิของบุคคลและชุมชน

ตามวรรคหนึ่ง หมายความว่ารวมถึงสิทธิที่จะร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือรัฐในการดำเนินการดังกล่าวด้วย

(2) พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 แก้ไขเพิ่มเติมจนถึงปัจจุบัน ถึงฉบับที่ 6 พ.ศ.2552 มาตรา 67 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบล กำหนดหน้าที่ให้องค์การบริหารส่วนตำบลและสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบกการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำทางเดินและที่สาธารณะรวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนโดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบการประเมินผลการปฏิบัติงานและการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้นและหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

(3) พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.2542 กำหนดการจัดระบบบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ระหว่างรัฐและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นด้วยกันเอง ให้รัฐและองค์การบริหารส่วนจังหวัดมีอำนาจหน้าที่จัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่นของตนเองการสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนาท้องถิ่น การประสานและให้ความร่วมมือในการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมีรายได้จากการจัดสรรส่วนภาษีและอากรค่าธรรมเนียม และเงินรายได้ต่าง ๆ รวมทั้งให้มีรายรับได้ในกรณีต่าง ๆ เช่น รายได้จากการพาณิชย์และการทำกิจการ เงินอุดหนุนต่าง ๆ เงินช่วยเหลือ หรือเงินกู้จากต่างประเทศ เป็นต้น การกระจายอำนาจการให้บริการสาธารณะที่รัฐดำเนินการอยู่เดิมให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและกำหนดขอบเขตความรับผิดชอบในการ ให้บริการสาธารณะของรัฐและขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยพิจารณาตามความพร้อมรายได้บุคลากร จำนวนประชาชน ค่าใช้จ่ายตลอดจนคุณภาพการให้บริการที่ประชาชนได้รับ

2.3.4.2 กลุ่มกฎหมายที่มีวัตถุประสงค์ในการรักษาความสะอาดโดยตรง กฎหมายในกลุ่มนี้มีวัตถุประสงค์ในการรักษาความสะอาดซึ่งเกี่ยวกับขยะมูลฝอยโดยตรง ได้แก่

(1) พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535 กฎหมายฉบับนี้ได้บัญญัติ เรื่อง การกำจัดขยะมูลฝอย โดยได้ให้อำนาจแก่ราชการ ส่วนท้องถิ่นในการดำเนินงานเรื่องขยะมูลฝอย ได้แก่ มาตรา 18 มาตรา 19 และ มาตรา 20 ดังนี้

1) มาตรา 18 การเก็บ ขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ในเขตราชการส่วนท้องถิ่นใดให้เป็นอำนาจของราชการส่วนท้องถิ่นนั้น ในการดำเนินการ ราชการส่วนท้องถิ่นอาจร่วมกับหน่วยงานของรัฐ หรือ ราชการส่วนท้องถิ่นอื่นดำเนินการภายใต้ข้อตกลงร่วมกันได้ แต่ในกรณีจำเป็น เพื่อประโยชน์สาธารณะโดยส่วนรวม รัฐมนตรีมีอำนาจออกกฎกระทรวงโดยคำแนะนำของคณะกรรมการกำหนดหลักเกณฑ์วิธีการและเงื่อนไขในการดำเนินการร่วมกันได้ในกรณีที่มีเหตุอันสมควร ราชการส่วนท้องถิ่นอาจมอบให้บุคคลใดดำเนินการแทนภายใต้การ

ควบคุมดูแลของราชการ ส่วนท้องถิ่นหรืออาจออนุญาตให้บุคคลใดเป็นผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขน หรือกำจัด สิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามมาตรา 19 ก็ได้ ซึ่งไม่รวมถึงการใช้บังคับกับการจัดการของเสียอันตรายตามกฎหมายว่าด้วย โรงงาน แต่ให้ผู้ดำเนินการโรงงานที่มีของเสียอันตราย และผู้ดำเนินการรับทำการเก็บ ขนหรือกำจัดของเสีย อันตรายดังกล่าว แจ้งการดำเนินการเป็นหนังสือต่อเจ้าพนักงานท้องถิ่น

2) มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดดำเนินการรับทำการเก็บขน หรือกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย โดยทำเป็นธุรกิจหรือโดยได้รับประโยชน์ตอบแทนด้วยการคิดค่าบริการ เว้นแต่จะได้รับใบอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่น

3) มาตรา 20 เพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขน และกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย ให้ราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจออกข้อกำหนดของท้องถิ่นดังต่อไปนี้

(1) ห้ามการถ่ายเททิ้ง หรือทำให้มีขึ้นในที่หรือทางสาธารณะซึ่งสิ่งปฏิกูล หรือมูล ฝอย นอกจากในที่ที่ราชการส่วนท้องถิ่นจัดไว้ให้

(2) กำหนดให้มีที่รองรับสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยตามที่หรือทางสาธารณะและสถานที่เอกชน

(2) พระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พ.ศ.2535 พระราชบัญญัตินี้เป็นกฎหมายที่กำหนดเรื่องการรักษาความสะอาดและการห้ามทิ้งขยะมูลฝอย การจัดการมลพิษที่เกิด จากกิจกรรมของชุมชน รวมทั้งการทิ้งขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูลของชุมชน โดยบังคับใช้ในเขตเทศบาลกรุงเทพมหานคร เมืองพัทยาและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นตามที่รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยประกาศ (กอบกุล ราชะนาคร, 2550, หน้า 171) มีบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล ได้แก่

1) มาตรา 8 เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารหรือที่ดินผู้ใดวางกระถางต้นไม้บนทางเท้า หรือปลูกต้นไม้ที่บริเวณภายนอกอาคารที่ดินเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครอง และปล่อยปลະ ละเลยให้ต้นไม้เหี่ยวแห้ง หรือมีสภาพกรุงรังหรือปล่อยปลະละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในกระถางต้นไม้หรือที่บริเวณภายนอกของ อาคาร หรือปล่อยปลະละเลยให้ต้นไม้หรือหญ้าที่ต้น ปลูกไว้หรือที่ขึ้นเองในที่ดินของตนให้เหี่ยวแห้งหรือมีสภาพ รกรุงรัง หรือปล่อยปลະละเลยให้มีการทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในบริเวณที่ดินของตนเจ้าของหรือผู้ครอบครอง อาคารมีความผิดตาม พระราชบัญญัตินี้โดยผู้กระทำความผิดจะมีระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาทตามมาตรา 54

2) มาตรา 13 เจ้าของรถซึ่งใช้บรรทุกสัตว์ กรวด หิน ดิน เลน ทราบสิ่งปฏิกูล มูลฝอยหรือ สิ่งอื่นใด ต้องจัดให้รถนั้นอยู่ในสภาพที่ป้องกันมิให้มูลสัตว์หรือสิ่งดังกล่าวตกหล่น รั่วไหล ปลิว ฟุ้ง กระจายลงบน ถนนในระหว่างที่ไ้รถนั้น รวมทั้งต้องป้องกันมิให้น้ำมันจากรถั่วไหลลงบนถนน

3) มาตรา 18 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้ง วาง หรือกองซากยานยนต์บนถนนหรือสถานสาธารณะ

4) มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง วาง หรือกองวัตถุใด ๆ บนถนนเว้นแต่ เป็นการกระทำในบริเวณที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

5) มาตรา 23 ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งกรวด หิน ดิน เลน ทราบ หรือเศษวัตถุ ก่อสร้างลงใน ทางน้ำหรือกองไว้ หรือกระทำด้วยประการใด ๆ ให้วัตถุดังกล่าวไหลหรือตกลงในทางน้ำ

6) มาตรา 26 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย หรือเท หรือกองกรวดหิน ดินเลน ทราบ หรือ สิ่งอื่นใดในบริเวณที่ได้ปลูกหญ้าหรือต้นไม้ซึ่งราชการส่วนท้องถิ่น ราชการส่วนอื่นหรือรัฐวิสาหกิจเป็นเจ้าของ

7) มาตรา 31 ห้ามมิให้ผู้ใดบ้วนหรือถ่มน้ำลาย เสมหะ บ้วนน้ำหมาก สั่งน้ำมูก เทหรือทิ้ง สิ่งใด ๆ ลงบนถนนหรือบนพื้นรถหรือพื้นเรือโดยสาร ทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในสถาน สาธารณะนอกอาณาเขตหรือที่ ที่ราชการส่วนท้องถิ่นได้จัดไว้

8) มาตรา 32 ห้ามมิให้ผู้ใดทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยลงบนที่สาธารณะปล่อยให้ปล่อยปละ ละเลยให้มีสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอยในที่ดินของตนในสภาพที่ประชาชนอาจเห็นได้จากที่สาธารณะ

9) มาตรา 33 ห้ามมิให้ผู้ใดเทหรือทิ้งสิ่งปฏิกูล มูลฝอย น้ำโสโครกหรือสิ่งอื่นใดลงบนถนนหรือในทางน้ำ ยกเว้นแก่เจ้าของหรือผู้ครอบครองเรือหรืออาคารประเภทเรือนแพ ซึ่งจอดหรืออยู่ในท้องที่ที่เจ้าพนักงานท้องถิ่น ยังไม่ได้จัดสวมสาธารณะหรือภาชนะสำหรับทิ้งสิ่งปฏิกูลหรือมูลฝอย

นอกจากนี้ ยังได้กำหนดโทษโดยการเสียค่าปรับ ในกรณีที่มีการฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามรวมทั้งกฎหมายฉบับนี้ยังมีบทบัญญัติในมาตรา 49 ค่าธรรมเนียมและค่าปรับที่เปรียบเทียบตามพระราชบัญญัตินี้ให้เป็นรายได้ของราชการส่วนท้องถิ่น และมาตรา 51 ประชาชนผู้พบเห็นอาจแจ้งความต่อพนักงานสอบสวนเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ เพื่อให้พนักงานสอบสวน เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ดำเนินการตามอำนาจหน้าที่โดยไม่ชักช้าและให้ถือว่าประชาชนผู้พบเห็นการกระทำความผิดดังกล่าวเป็นผู้เสียหายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา

สรุปได้ว่า องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติของท้องถิ่นเพื่อประโยชน์ในการรักษาความสะอาดและการจัดระเบียบในการเก็บขนและกำจัดสิ่งปฏิกูลหรือขยะมูลฝอย ได้แก่ ห้ามทิ้งขยะมูลฝอยติดเชื้อในที่สาธารณะ กำหนดวิธีการเก็บขนและกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ หรือให้เจ้าของหรือผู้ครอบครองอาคารสถานที่ใด ๆ ปฏิบัติให้ถูกต้องตามสุขลักษณะกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการให้บริการเก็บและขนส่งไม่เกินอัตราที่กำหนดในกฎกระทรวง กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการและเงื่อนไขในการเก็บขน และกำจัดมูลฝอยติดเชื้อ เพื่อให้ผู้ได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นในการจัดเก็บภาษีได้ปฏิบัติตามทั้งกำหนดอัตราค่าธรรมเนียมการบริการขั้นสูงที่ผู้นั้นจะเรียกเก็บได้ กำหนดการอื่นใดที่จำเป็นเพื่อให้ถูกต้องกฎหมายกำหนดและมีอำนาจในการจัดการกรณีเหตุรำคาญให้แก่ผู้ก่อเหตุรำคาญเป็นผู้เสียค่าใช้จ่าย เช่น การเท การทิ้งของเสียบนพื้นที่สาธารณะที่อาจจะส่งกลิ่นเหม็นหรือสารพิษ หรือส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมภายในชุมชนหรือก่อให้เกิดความเสื่อมหรืออันตรายต่อสุขภาพ หรือการควบคุมสารพิษ ที่ไม่ดีพอ ฯลฯ ตลอดจนการดำเนินการกำจัดมูลฝอยติดเชื้อที่เกิดขึ้นในเขตราชการปกครองขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นของตนสามารถดำเนินการได้ 3 รูปแบบ คือ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดำเนินการเองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจมอบอำนาจหรืออนุญาตให้บุคคลอื่นหรือหน่วยงานอื่นดำเนินการแทนภายใต้การควบคุมหรือการกำกับดูแลของท้องถิ่นเองหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอาจจ้างเอกชนให้มาดำเนินการให้ในเชิงธุรกิจ

2.4 องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

2.4.1 ด้านกายภาพ

2.4.1.1 ที่ตั้งขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

ตำบลหนองตาแต้มเป็นหนึ่งใน 6 ตำบลของอำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทั้งหมด 160.91 ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ 100,569 ไร่ มีอาณาเขตติดต่อกับตำบลต่าง ๆ ดังนี้

ทิศเหนือ ติดต่อกับตำบลเขาน้อยอำเภอปราณบุรีและตำบลหนองพลับอำเภอหัวหิน

ทิศใต้ ติดต่อกับตำบลศิลาลอย กิ่งอำเภอสามร้อยยอด

ทิศตะวันออก ติดต่อกับตำบลปราณบุรี อำเภอปราณบุรี

ทิศตะวันตก ติดต่อกับตำบลเขาเจ้า อำเภอปราณบุรีและตำบลบึงนคร อำเภอหัวหิน

2.4.1.2 ลักษณะภูมิประเทศ

ลักษณะภูมิประเทศของตำบลหนองตาแต้มโดยทั่วไป เป็นพื้นที่ราบ ลาดเชิงเขาจากทิศตะวันตก มาทางทิศตะวันออกพื้นที่เป็นที่ลุ่มและดอนขนาดเล็กสลับกันไป ทำให้เกิดแอ่งน้ำขนาดย่อมหลายแห่ง พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่ทางการเกษตรทั้งพืชไร่พืชสวนมากมาย เช่น มะม่วง กล้วย อ้อย มะพร้าว ยางพารา พืชผักผลไม้และอื่น ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสับปะรด เป็นพืชเศรษฐกิจที่สำคัญของเกษตรกรในพื้นที่ ประกอบกับตำบลหนองตาแต้มเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรมสับปะรดแปรรูปเป็นผลให้สามารถรับรองผลผลิตจากเกษตรกรได้เป็นอย่างดี รวมทั้งพื้นที่ส่วนหนึ่งเป็นดินที่เหมาะสมกับการปลูกพืชไร่ จึงทำให้เกษตรกรปลูกกันมาก นอกจากนี้ ภายในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้มนั้นยังมีแม่น้ำปราณบุรีไหลเป็นแนวเขตพื้นที่ทางด้านเหนือและตะวันออกเฉียงเหนือ แบ่งเขตพื้นที่อำเภอปราณบุรีและอำเภอหัวหิน แม่น้ำปราณบุรี ทางด้านเหนือ ของพื้นที่เป็นที่ตั้งของโครงการปราณบุรี เป็นโครงการชลประทาน ประกอบด้วยอ่างเก็บน้ำเขื่อนปราณบุรีและคลองส่งน้ำทำการจัดสรรน้ำส่งให้แก่พื้นที่การเกษตรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งยังปล่อยน้ำบางส่วนกลับลงแม่น้ำปราณบุรี เดิมทางตอนล่างของเขื่อนเอื้อประโยชน์กับประชาชนเป็นอย่างมากทำให้แม่น้ำปราณบุรีเปรียบเสมือนเส้นเลือดใหญ่ที่หล่อเลี้ยงชีวิตของคนในตำบลหนองตาแต้ม ตลอดจนชาวปราณบุรีและ ผู้คนในพื้นที่ใกล้เคียงทุกคนประชาชนจะมีน้ำอุปโภคบริโภคตลอดทั้งปี โดยจะมีการส่งน้ำจากเขื่อนไปตามคลองส่งน้ำชลประทานผ่านไปยังหมู่บ้านต่าง ๆ ของตำบลหนองตาแต้ม ส่งผลให้เกิดความอุดมสมบูรณ์เพิ่มขึ้นในพื้นที่

2.4.1.3 ลักษณะภูมิอากาศ

ลักษณะภูมิอากาศของหนองตาแต้ม แบ่งออกเป็น 3 ฤดู ดังเช่นพื้นที่อื่น ๆ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนมีนาคมถึงเดือนมิถุนายน อุณหภูมิสูงสุดอยู่ในเดือนเมษายนประมาณ 35 - 38 องศาเซลเซียส ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่เดือนมิถุนายน ถึง เดือนตุลาคมมีฝนตกชุกในเดือนกันยายน และฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่เดือนพฤศจิกายนถึงเดือนกุมภาพันธ์ อากาศเย็น แต่ไม่ถึงกับหนาว อุณหภูมิต่ำสุด อยู่ในเดือนธันวาคม ประมาณ 22 - 25 องศาเซลเซียส ทั้งนี้ ได้รับอิทธิพลจากลมตามฤดูกาล แมื่อด้านตะวันตกของตำบลหนองตาแต้ม จะมีเทือกเขาเตย เป็นแนวขวางในทิศเหนือได้ แต่เนื่องจากมีความสูงไม่มากนัก จึงไม่มีอิทธิพลของลมมรสุมตามปกติ ประกอบกับในแต่ละปีมีการทำฝนเทียมเพื่อให้ตกในพื้นที่รับน้ำของโครงการปราณบุรี เป็นการรักษาระดับน้ำในอ่างเก็บน้ำเขื่อนปราณบุรีให้มีปริมาณน้ำพอเพียงสำหรับประชาชนตลอดทั้งปี

2.4.2 ด้านการเมืองการปกครอง

2.4.2.1 เขตการปกครอง

ตำบลหนองตาแต้ม แบ่งเขตการปกครองออกเป็น 12 หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่ 1 บ้านหนองตาแต้ม	หมู่ที่ 7 บ้านหนองยิงหมี่
หมู่ที่ 2 บ้านหนองตาเย็น	หมู่ที่ 8 บ้านวังวนชลประทาน
หมู่ที่ 3 บ้านหนองตาเมือง	หมู่ที่ 9 บ้านหนองไกรทอง
หมู่ที่ 4 บ้านต้นไทร	หมู่ที่ 10 บ้านหนองมะค่า
หมู่ที่ 5 บ้านห้วยพลับ	หมู่ที่ 11 บ้านเขาเขียว
หมู่ที่ 6 บ้านห้วยแสงพันธ์	หมู่ที่ 12 บ้านหนองตาเย็นใต้

ตารางที่ 2.1 ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ.2559

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน		ประชากร	
		ครัวเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านหนองตาแต้ม	309	496	507	1,003
2	บ้านหนองตาเย็น	234	417	422	839
3	บ้านหนองตาเมือง	293	323	332	655
4	บ้านต้นไทร	369	476	519	995
5	บ้านห้วยพลับ	174	247	271	518
6	บ้านห้วยแสงพันธ์	603	866	840	1,706
7	บ้านหนองยิงหมี	464	549	545	1,094
8	บ้านวังวนชลประทาน	905	903	864	1,767
9	บ้านหนองไกรทอง	399	558	576	1,134
10	บ้านหนองมะค่า	155	302	293	595
11	บ้านเขาเขียว	198	313	335	648
12	บ้านหนองตาเย็นใต้	555	466	522	988
	รวม	4,658	5,916	6,026	11,942

2.4.3 สภาพทางสังคม

2.4.3.1 การศึกษา

การศึกษาในตำบลหนองตาแต้ม มีโรงเรียนในสังกัดสำนักงานประถมศึกษา รวม 5 แห่ง คือ

- โรงเรียนในสังกัดสำนักงานประถมศึกษา รวม 5 แห่ง คือ

1. โรงเรียนบ้านหนองตาเย็น หมู่ที่ 2
2. โรงเรียนบ้านห้วยพลับ หมู่ที่ 5
3. โรงเรียนหนองยิงหมี หมู่ที่ 6
4. โรงเรียนชลประทานปราณบุรี หมู่ที่ 8
5. โรงเรียนบ้านวังวน หมู่ที่ 8

- โรงเรียนในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำนวน 2 แห่ง คือ

1. โรงเรียนบ้านหนองตาแต้ม หมู่ที่ 1
2. โรงเรียนบ้านหนองตาเมือง หมู่ที่ 3

ตารางที่ 2.2 จำนวนเด็กนักเรียนในโรงเรียนพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม ข้อมูล เดือนมิถุนายน 2558

ที่	ชื่อโรงเรียน	อนุบาล1		อนุบาล 2		อนุบาล 3		รวม	ป.1		ป.2		ป.3		ป.4		ป.5		ป.6		รวม	รวมหมด
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ		
1	หนองตาแต้ม	16	19	12	17	15	16	95	18	20	34	17	23	24	17	22	20	12	17	17	241	336
2	หนองตาเมือง	2	6	9	4	6	3	30	7	6	4	9	3	3	6	2	4	1	4	8	57	87
3	หนองตาเย็น	7	17	14	13	0	0	51	18	18	21	10	13	14	20	14	20	10	15	10	183	234
4	หนองยิงหมี่	18	6	10	16	0	0	50	23	26	22	20	16	13	21	14	21	8	20	20	224	274
5	ห้วยพลับ	5	5	10	11	0	0	31	4	6	4	6	9	6	5	7	6	6	9	10	78	109
6	บ้านวังวน	2	9	5	9	0	0	25	5	4	3	1	6	3	6	0	3	5	2	4	42	67
7	ชลประทานฯ	7	2	5	3	0	0	17	2	6	6	4	7	2	6	7	5	6	7	3	60	77
	รวม	57	64	65	73	21	19	299	77	86	94	58	77	65	81	66	79	48	74	72	885	1,184

ตารางที่ 2.3 ข้อมูลนักเรียนมัธยมศึกษา

ที่	ชื่อโรงเรียน	ม.1		ม.2		ม.3		รวมหมด
		ช	ญ	ช	ญ	ช	ญ	
1	บ้านหนองตาแต้ม	23	17	12	13	24	13	102
2	บ้านหนองยิงหมี่	40	26	23	24	20	24	157
	รวม	63	43	35	37	44	37	259

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กรวม 3 แห่ง คือ

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองตาเมือง หมู่ที่ 3
จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 30 คนชาย 19 คน หญิง 11 คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองตาแต้ม หมู่ที่ 1
จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 28 คนชาย 16 คน หญิง 12 คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองตาเย็น หมู่ที่ 2
จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 40 คน ชาย 22 คน หญิง 18 คน

สถานที่บริการข้อมูลข่าวสารทางสังคม

ที่อ่านหนังสือพิมพ์หมู่บ้าน 12 แห่ง

2.4.3.2 สาธารณสุข

- 1) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล 2 แห่ง
- 2) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านหนองตาเมือง หมู่ที่ 3
- 3) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลบ้านห้วยแสงพันธ์ หมู่ที่ 6
- 4) อาสาสมัครสาธารณสุขจำนวน 150 คน
- 5) ศูนย์สาธารณสุข (ศส.มช) 12 แห่ง

2.4.3.3 อาชญากรรม

ศูนย์ตำรวจชุมชนประจำหมู่บ้าน 1 แห่ง ณ หมู่ที่ 1 บ้านหนองตาแต้ม จำนวนอาสาสมัครป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทั้งตำบล 80 คน

ปัญหาด้านอาชญากรรม จากที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มได้ส่งเจ้าหน้าที่เข้าร่วมประชุมกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านทำให้ทราบว่า ส่วนใหญ่ปัญหาอาชญากรรมจะเป็นการลักขโมยทรัพย์สินของประชาชน และของทางราชการ โดยเฉพาะสายไฟฟ้า

ปัญหายาเสพติด นับตั้งแต่ปี 2555 ถึงปัจจุบัน รัฐบาลมีนโยบายยุทธศาสตร์พลังแผ่นดินเอาชนะยาเสพติด องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มได้สนองนโยบายดังกล่าวด้วยการดำเนินโครงการบำบัดฟื้นฟู ผู้ติดยาเสพติดไปแล้วจำนวน 115 คน ฝึกอบรมอาชีพให้กับผู้ผ่านการบำบัดฟื้นฟู จำนวน 45 คน

ปัญหาด้านอาชญากรรมจะต้องมีการบูรณาการร่วมกันกับอำเภอ ตำรวจ และกำนัน/ผู้ใหญ่บ้านเพื่อช่วยกันแก้ไขปัญหาด้านการปราบปราม ในเรื่องของยาเสพติดจะต้องมีการณรงค์ส่งเสริมให้ประชาชนใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ ให้ความรู้แก่ประชาชนในเรื่องพิษภัยของยาเสพติด ผู้ติดยาเสพติดจะต้องเข้าสู่กระบวนการบำบัดรักษา ส่งเสริมอาชีพให้กับผู้ผ่านการบำบัด

2.4.3.4 การสังคมสงเคราะห์

ข้อมูลสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ

จากการสำรวจข้อมูลของ อบต.หนองตาแต้ม ปี 2559 ผลปรากฏดังนี้

- 1) ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพอายุระหว่าง 60 - 69 ปี อัตรา 600 บาทต่อเดือน จำนวน 707 คน
 - 2) ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพอายุระหว่าง 70 - 79 ปี อัตรา 700 บาทต่อเดือน จำนวน 371 คน
 - 3) ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพอายุระหว่าง 80 - 89 ปี อัตรา 800 บาทต่อเดือน จำนวน 150 คน
 - 4) ผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพอายุระหว่าง 90 ปีขึ้นไป อัตรา 1,000 บาทต่อเดือน จำนวน 21 คน
- รวมจำนวนผู้สูงอายุที่ได้รับเบี้ยยังชีพทั้งหมดจำนวน 1,249 คน

ข้อมูลสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้พิการ

จากการสำรวจข้อมูลของอบต.หนองตาแต้ม ปี 2559 ข้อมูลผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ อัตรา 800 บาทต่อเดือน จำนวน 220 คน

ข้อมูลสวัสดิการเบี้ยยังชีพผู้ป่วยเอดส์

จากการสำรวจข้อมูลของ อบต.หนองตาแต้ม ปี 2559 ข้อมูลผู้ที่ได้รับเบี้ยยังชีพ อัตรา 500 บาทต่อเดือน จำนวน 32 คน

2.4.4 ระบบบริการพื้นฐาน

ด้านคมนาคม

การคมนาคม ใช้เส้นทางสายสำคัญคือ ถนนทางหลวงหมายเลข 4 (เพชรเกษม) ตัดผ่านหมู่ที่ 1, 2, 4 และ 7 ระยะทาง 5 กิโลเมตร สำหรับเส้นทางสายหลักใน ตำบลมีดังนี้

- 1) ถนนลาดยางแยกเพชรเกษม - เขื่อนปราณบุรี หมู่ที่ 8 ระยะทาง 18,000 เมตร
- 2) ถนนลาดยางแยกเพชรเกษม - หนองตาเมืองระยะทาง 5,000 เมตร
- 3) ถนนลาดยางแยกเพชรเกษม - หนองตาเย็น ระยะทาง 4,200 เมตร
- 4) ถนนลาดยางแยกเพชรเกษม - เกาะคู ระยะทาง 5,000 เมตร
- 5) ถนนลาดยางจากสี่แยกปราณบุรี - ห้วยแสงลงพันธิ์ไปหมู่ที่ 7 และ 8 ระยะทาง 6,000 เมตร
- 6) ถนนลูกรังคลองชลประทาน (เขาถ้ำ) - เขาแหลม หมู่ที่ 10 ระยะทาง 7,000 เมตร

การสื่อสาร มีโทรศัพท์สาธารณะจำนวน 12 แห่ง มีโทรศัพท์ทุกหมู่บ้าน

การไฟฟ้า มีกระแสไฟฟ้าทุกหมู่บ้าน ยกเว้นบางพื้นที่ในหมู่ที่ 8

การประปา มีการประปาหมู่บ้านทุกหมู่บ้าน

แหล่งน้ำสร้างขึ้น

- ฝาย 10 แห่ง
- บ่อน้ำตื้น 25 บ่อ
- บ่อบาดาล 20 บ่อ
- อ่างเก็บน้ำ 2 แห่ง

2.4.5 ระบบเศรษฐกิจ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ลาดเชิงเขา เหมาะแก่การทำการเกษตร และเป็นที่ตั้งของโรงงานอุตสาหกรรม อาชีพที่สำคัญมีดังนี้

ด้านการเกษตร พื้นที่ส่วนใหญ่ปลูก สับปะรด อ้อย มะม่วง ขนุน ยางพารา ปาล์ม และข้าว
ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ การเลี้ยงโคเนื้อ สุกร ปลา กุ้ง แพะ

ด้านอุตสาหกรรม มีโรงงานอุตสาหกรรมในพื้นที่ทั้งหมด 9 แห่ง ทำให้ประชาชนบางส่วนประกอบอาชีพรับจ้างในโรงงาน ตำบลหนองตาแต้มเป็นอีกตำบลหนึ่งที่มีกลุ่มประชากรแฝงเข้ามาทำงานในโรงงานอุตสาหกรรมเป็นจำนวนมาก โดยเฉพาะแรงงานต่างชาติ เช่น พม่า ลาว ฯลฯ จนบางครั้งฝ่ายปกครองในพื้นที่จำเป็นต้องจัดงานประเพณีในบางอย่าง เพื่อให้กลุ่มแรงงานต่างด้าวเหล่านี้ได้มาร่วมงานวัฒนธรรม ประเพณีอีกด้วย

ตารางที่ 2.4 ข้อมูลรายได้ของ อบต.หนองตาแต้ม งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

รายรับ	รายรับจริงปี 2555 (บาท)	รายรับจริงปี 2556 (บาท)	รายรับจริงปี 2557 (บาท)	รายรับจริงปี 2558 (บาท)
รายได้ภาษีอากร				
1. หมวดรายภาษีอากร				
1.1 ภาษีโรงเรียนและที่ดิน	813,579.00	993,008.00	1,014,692.00	1,151,631.00
1.2 ภาษีบำรุงท้องที่	154,977.71	147,489.83	132,132.31	147,305.93
1.3 ภาษีป้าย	439,053.00	437,645.00	491,904.00	520,645.00
1.4 ภาษีมูลค่าเพิ่มตามพ.ร.บ.	8,091,907.21	7,755,060.03	9,316,588.17	8,470,740.54
กระจายอำนาจ				
1.5 ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1 ใน 9	4,907,193.89	5,482,333.99	5,076,318.50	5,789,701.80
1.6 ภาษีธุรกิจเฉพาะ	922,193.89	748,798.17	1,806,965.42	973,947.22
1.7 ภาษีสุรา	1,928,460.62	1,976,580.94	2,021,035.26	2,462,476.19
1.8 ภาษีสรรพสามิต	3,465,750.80	4,321,316.27	2,728,178.67	4,242,410.76
1.9 ค่าภาคหลวงและ ค่าธรรมเนียมเินยมป่าไม้	6,160.57	2,646.59	5,768.21	4,465.68
1.10 ค่าภาคหลวงแร่	274,387.67	222,974.88	515,729.27	451,750.61
1.11 ค่าภาคหลวงปิโตเลียม	159,243.60	337,256.36	205,074.78	121,030.86
1.12 ค่าธรรมเนียมจด	4,259,485.00	4,021,135.00	3,628,256.00	4,227,7720.00
ทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน				
1.13 อากรังนกอีแอ่น	100,000.00	100,000	100,000	100,000
1.14 อากรฆ่าสัตว์	-	-	15,420.00	20,150.00
1.15 ภาษีและค่าธรรมเนียม รถยนต์ล้อเลื่อน	-	-	-	626,400.46
รวม	25,523,163.78	26,546,254.06	27,055,062.59	29,310,428.05
รายได้ที่มีไขภาษีอากร				
1. หมวดค่าธรรมเนียม ค่าปรับ และใบอนุญาต				
1.1 ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับใบ อนุญาตการค้าขายสุรา	649.09	2,192.20	1,881.80	2,211.60
1.2 ค่าธรรมเนียมเกี่ยวกับ การควบคุมอาคาร	17,356.50	5,827.70	4,092.30	20,551.00
1.3 ค่าธรรมเนียมเก็บและขนมูลฝอย	532,033.00	561,140.00	523,540.00	608,950.00

ตารางที่ 2.4 (ต่อ)

รายรับ	รายรับจริงปี 2555 (บาท)	รายรับจริงปี 2556 (บาท)	รายรับจริงปี 2557 (บาท)	รายรับจริงปี 2558 (บาท)
1.4 ค่าธรรมเนียมจดทะเบียน พาณิชย์	1,360.00	2,350.00	1,830.00	1,090.00
1.5 ค่าปรับผู้กระทำกฎหมาย จราจรทางบก	3,600.00	6,600.00	7,700.00	8,000.00
1.6 ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการ ควบคุมอาคาร	-	35,733.00	22,264.00	7,577.00
1.7 ค่าใบอนุญาตเกี่ยวกับการ ควบคุมอาคาร	800.00	620.00	920.00	810.00
1.8 ค่าธรรมเนียมน้ำบาดาล	-	-	-	1,530.00
1.9 ค่าธรรมเนียมอื่น ๆ	3,540.00	-	-	-
รวม	559,338.59	614,432.90	562,228.10	650,719.60
2. หมวดรายได้จากทรัพย์สิน				
2.1 ดอกเบี้ยเงินฝากธนาคาร	219,254.55	332,619.02	356,760.00	378,991.61
2.2 ค่าเช่าหรือบริการสถานที่	-	-	-	-
รวม	219,254.55	332,619.02	356,760.00	378,991.61
3. หมวดรายได้จาก สาธารณูปโภค				
3.1 รายได้จากค่าน้ำประปา	74,649.00	67,918.00	69,369.00	79,955.00
รวม	74,649.00	67,918.00	69,369.00	79,955.00
4. หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด				
4.1 ค่าจำหน่ายแบบแปลน	31,900.00	44,500.00	36,700.00	103,100.00
4.2 รายได้เบ็ดเตล็ด	38,409.00	48,119.02	88,637.31	72,046.07
รวม	70,309.00	92,619.02	125,337.31	175,146.07
เงินช่วยเหลือ				
1. เงินอุดหนุนทั่วไป	13,068,255.00	29,570,436.00	31,818,014.00	35,068,908.00
2. เงินอุดหนุนเพื่อเป็นรางวัล ธรรมาภิบาล	-	-	-	1,422,222.22
3. เงินอุดหนุนทั่วไประบุ วัตถุประสงค์	-	-	-	18,985,548.92
4. เงินอุดหนุนเฉพาะกิจ	26,959,476.12	18,321,785.69	16,468,281.81	7,370,680.50
รวมงบประมาณทั้งหมด	66,474,446.04	75,546,094.69	76,455,052.81	93,561,069.97

ตารางที่ 2.5 ข้อมูลรายจ่ายของ อบต.หนองตาแต้ม

รายจ่าย	รายจ่ายจริงปี 2555 (บาท)	รายจ่ายจริงปี 2556 (บาท)	รายจ่ายจริงปี 2557 (บาท)	รายจ่ายจริงปี 2558 (บาท)
1. รายจ่ายงบกลาง	938,820.00	2,163,090.15	2,174,343.84	2,074,564.80
2. หมวดเงินเดือน (ฝ่ายการเมือง)	-	2,897,674.00	2,878,080.00	2,899,021.00
3. หมวดเงินเดือน (ฝ่ายประจำ)	8,593,735.00	8,923,298.00	11,662,521.26	11,521,876.03
4. หมวดเงินเดือนพนักงานครู พนักงานจ้าง โรงเรียนสังกัดอบต.	11,838,466.16	12,412,298.00	13,241,879.04	14,367,210.00
5. หมวดค่าตอบแทนใช้สอยและวัสดุ	12,040,169.72	11,410,886.60	13,566,851.12	13,804,577.20
6. หมวดค่าสาธารณูปโภค	452,203.58	595,496.19	702,376.16	1,073,131.39
7. หมวดเงินอุดหนุน	2,196,400.00	3,391,045.85	3,991,035.45	3,490,140.82
8. หมวดค่าครุภัณฑ์ ที่ดิน และ สิ่งก่อสร้าง	8,272,881.27	9,151,798.68	11,539,064.13	8,461,690.20
9. หมวดรายจ่ายอื่น	15,000.00	15,000.00	68,235.00	1,581,174.00
รวม	44,347,667.73	50,960,587.47	59,824,386.00	59,273,385.44

ตารางที่ 2.6 งบประมาณรายจ่ายตามแผนงาน 2559 อบต.หนองตาแต้ม

แผนงาน	ตั้งจากเงินรายได้	ตั้งจากเงินอุดหนุน	งบประมาณ (บาท)
แผนงานบริหารงานทั่วไป	15,034,426.00	2,660,480.00	17,694,906.00
แผนงานรักษาความสงบภายใน	88,000.00		88,000.00
แผนงานการศึกษา	3,851,200.00	28,848,394.00	32,699,594.00
แผนงานสาธารณสุข	3,403,500.00		3,403,500.00
แผนงานสังคมสงเคราะห์	30,000.00		30,000.00
แผนงานเคหะและชุมชน	6,744,774.00	3,133,126.00	9,877,900.00
แผนงานสร้างความเข้มแข็งชุมชน	734,000.00	112,000.00	846,000.00
แผนงานการศาสนาวัฒนธรรมและนันทนาการ	210,000.00		210,000.00
แผนงานการเกษตร	130,000.00		130,000.00
แผนงานงบกลาง	1,474,100.00	596,000.00	2,070,100.00
รวม	31,700,000.00	35,350,000.00	67,050,000.00

การจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ได้จัดเก็บขยะและขนขยะไปเททิ้งโดยวิธีฝังกลบอย่างถูกสุขลักษณะในบ่อทิ้งขยะของเทศบาลตำบลปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีปริมาณขยะ 5 ตันต่อวัน และรถยนต์ที่ใช้ในการเก็บขนขยะรวม 2 คัน แยกตามขนาดความจุดังนี้

- รถยนต์คันที่ 1 เก็บขนขยะมีความจุ 6 ตัน
- รถยนต์คันที่ 2 เก็บขนขยะมีความจุ 14 ลูกบาศก์เมตร

ตารางที่ 2.7 ข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยในเขตตำบลหนองตาแต้มจากการสำรวจปี 2560

หมู่บ้าน	จำนวนครัวเรือน	ปริมาณขยะ (กก./วัน)	ค่าเฉลี่ยครัวเรือน (กก./วัน)
1. บ้านหนองตาแต้ม	309	2,820	9.13
2. บ้านหนองตาเย็น	234	1,590	6.79
3. บ้านหนองตาเมือง	293	1,220	4.16
4. บ้านต้นไทร	369	2,100	5.69
5. บ้านห้วยพลับ	174	1,520	8.74
6. บ้านวังวนชลประทาน	603	2,240	3.71
7. บ้านหนองยิงหมี	464	1,150	2.84
8. บ้านวังวนชลประทาน	905	1,420	1.57
9. บ้านหนองไกรทอง	399	2,590	6.50
10. บ้านหนองมะค่า	155	830	5.35
11. บ้านเขาเขียว	198	1,460	7.37
12. บ้านหนองตาเย็นใต้	555	4,230	7.62
รวม	4,658	23,170	-

ที่มา: กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อบต.หนองตาแต้ม. (2560).

ตารางที่ 2.8 รายงานการจัดเก็บขยะมูลฝอยในปีที่ผ่านมาของ อบต.หนองตาแต้ม

ลำดับ	เดือน	ค่าดำเนินการ กำจัดขยะ/กก.	ปี 2558	ปี 2559	งบประมาณที่	งบประมาณที่ใช้/
			(น้ำหนัก กก. / เดือน)	(น้ำหนัก กก. / เดือน)	ใช้/เดือน ปี 2558	เดือน ปี 2559
1	มกราคม	280	116.03	143.64	32,488.4	40,219.20
2	กุมภาพันธ์	280	122.72	144.61	34,361.60	40,490.80
3	มีนาคม	280	136.54	164.02	38,231.20	45,925.60
4	เมษายน	280	142.36	142.92	39,860.80	40,017.60
5	พฤษภาคม	280	152.16	129.70	42,604.80	36,316.00
6	มิถุนายน	280	147.82	132.99	41,389.60	37,237.20
7	กรกฎาคม	280	162.96	119.72	45,628.80	33,521.60
8	สิงหาคม	280	151.6	124.06	42,448.00	34,736.80
9	กันยายน	280	97.66	104.64	27,344.00	29,299.20
10	ตุลาคม	280	131.3	124.88	36,764.00	34,966.40
11	พฤศจิกายน	280	138.28	141.82	38,718.40	39,709.60
12	ธันวาคม	280	154.54	123.13	43,271.20	34,476.40
รวมทั้งสิ้น			1,653.97	1,596.13	463,111.60	446,916.40

ที่มา: กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อบต.หนองตาแต้ม. (2560).

ตารางที่ 2.9 สรุปภาพรวมการจัดการขยะมูลฝอยตำบลหนองตาแต้มต่อปี

ปี พ.ศ.	ปริมาณขยะต่อปี	เฉลี่ยต่อเดือน	เฉลี่ยต่อวัน
2558	1,653.97/446,111	137.84	11.48
2559	1,596.13/446,916	113.01	11
2560	-	-	7.7

ที่มา: ศูนย์กำจัดขยะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2560).

2.4.6 นโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

2.4.6.1 พัฒนาการองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นองค์กรธรรมาภิบาล ที่มีหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีและเป็นหน่วยบริการสังคมที่ดี มีมาตรฐาน ด้วยการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษา การสร้างกระบวนการเรียนรู้ และการจัดการความรู้ (Knowledge Management: KM) เพื่อพัฒนาศักยภาพและยกระดับ แก่สมาชิกสภาท้องถิ่น ข้าราชการ และพนักงาน ซึ่งเป็นทรัพยากรบุคคลอันสำคัญขององค์กร พร้อมทั้งสร้างเสริมกระบวนการพัฒนาระบบการบริการสาธารณะที่ดีมีมาตรฐาน เพื่อรองรับการบริการแต่ละด้านให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อประชาชน

2.4.6.2 ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมทางการบริหารและการเมืองภายใต้ระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข โดยพัฒนากลไกการทำงานในระบอบสภาท้องถิ่น สมาชิกสภาท้องถิ่น ควบคู่ไปกับการพัฒนาระบอบประชาธิปไตยของชุมชนและภาคประชาสังคม

2.4.6.3 ส่งเสริมสนับสนุนการขับเคลื่อนองค์กรชุมชนและคณะกรรมการหมู่บ้าน ที่ดำเนินกิจกรรมและโครงการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาหมู่บ้านชุมชน รวมทั้งการสร้างความเข้มแข็งให้กับชุมชน เพื่อพัฒนาระดับการขับเคลื่อนไปสู่ทิศทางของเมืองน่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน

2.4.6.4 ประสานงานเพื่อก่อให้เกิดการสร้างเครือข่ายการทำงาน ทั้งภาครัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่ อำเภอบางสะพานบุรี และพื้นที่อื่น ๆ ส่วนราชการที่เกี่ยวข้อง ภาคเอกชน องค์กรพัฒนาเอกชน (NGOs) พร้อมทั้งเปิดโอกาสให้หมู่บ้านชุมชน และสังคม ได้เข้าถึงการเฝ้าระวัง การตรวจสอบและติดตามประเมินผลการดำเนินงานและการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ในทุกระดับ

2.4.6.5 สนับสนุนการพัฒนาองค์ความรู้ การนำเทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารมาใช้ในการพัฒนาองค์กร สนับสนุนงานวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) ในมิติต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการบริหารจัดการท้องถิ่นร่วมกับหน่วยงานองค์กรและสถาบันการศึกษาในระดับท้องถิ่นและระดับต่าง ๆ

นโยบายด้านการพัฒนาสังคมและส่งเสริมคุณภาพชีวิต มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. รณรงค์ส่งเสริมกระบวนการสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรม การสร้างวินัย และจิตสาธารณะของคนในหมู่บ้านชุมชน

2. พัฒนาการองค์ความรู้หมู่บ้านชุมชน สร้างตำบลหนองตาแต้ม ให้เป็นสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งเน้นคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา

3. ส่งเสริมและจัดทำแผนแม่บทชุมชน และแผนปฏิบัติการชุมชน การรวมกลุ่มทางสังคม องค์กรชุมชน เพื่อแก้ไขปัญหาความยากจน และการสร้างเครือข่ายการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับมิติความเป็นเมืองน่าอยู่ชุมชนน่าอยู่อย่างยั่งยืน บนพื้นฐานของการสร้างความเข้มแข็งให้กับภาคประชาชนและหมู่บ้านชุมชน

4. ส่งเสริมการพัฒนาทักษะ และจัดกิจกรรมเชิงสร้างสรรค์ รวมทั้งการจัดสวัสดิการที่จำเป็นพื้นฐาน สำหรับการพัฒนาเด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ และเชื่อมโยงการทำงานด้านสวัสดิการสังคมกับศูนย์พัฒนาสังคม หน่วยที่ 28 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เพื่อขับเคลื่อนเรื่อง ศูนย์บริการชุมชน (Community Service Center) แบบมีส่วนร่วม

5. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาสังคมที่สอดคล้องกับทิศทางของการสร้างสุขภาวะแบบองค์รวมและการสร้างสังคมที่อยู่ดีมีสุข มีความเป็นทั้งบ้านเมือง และชุมชนน่าอยู่ในบริบทของท้องถิ่น

6. สงเคราะห์จ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุตลอดจนครบวาระ 4 ปี ที่ขึ้นบัญชีไว้กับองค์การบริหารส่วนตำบล

7. สงเคราะห์จ่ายเบี้ยยังชีพคนพิการ และผู้ป่วยเอดส์ ที่ขึ้นบัญชีกับองค์การบริหารส่วนตำบล

8. สนับสนุน ส่งเสริม กิจกรรมเยาวชน เด็ก สตรี คนชรา ผู้สูงอายุ และผู้ด้อยโอกาส

9. ประสานงานในการขอรับการสงเคราะห์จัดการศพตามประเพณี แก่ผู้ยากไร้ (ศพละ 2,000 บาท)

10. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีเครื่องออกกำลังกาย (ฟิตเนส) เพื่อให้ประชาชนได้มาออกกำลังกายเพื่อให้มีสุขภาพร่างกายแข็งแรง

11. ส่งเสริมสนับสนุนการแข่งขันกีฬาในระดับต่าง ๆ เช่น การแข่งขันกีฬาตำบล อำเภอ จังหวัดและเขต พร้อมทั้งเข้าร่วมการแข่งขันกีฬาท้องถิ่น

12. จัดให้มีสถานที่ออกกำลังกายภายในตำบล

นโยบายการพัฒนาการศึกษา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. ส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนากระบวนการทางการศึกษาทั้งในระบบ นอกระบบและตามอัธยาศัย ด้วยการจัดการศึกษาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยปี 2550 สำหรับ เด็ก เยาวชน และประชาชน ได้มีโอกาสเรียนฟรี เรียนดี และเรียนอย่างมีคุณภาพ (ทั้งนี้เพื่อจัดเป็นรัฐสวัสดิการทางการศึกษาให้กับชุมชนท้องถิ่น โดยเฉพาะพ่อแม่ ผู้ปกครอง ที่ไม่ต้องเดือดร้อนและลำบากกับภาวะทางเศรษฐกิจของครอบครัว ทุกคนสามารถส่งบุตรหลานเข้าเรียนในโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มได้อย่างทั่วถึงและเท่าเทียมกันที่สำคัญ คือ พ่อแม่ พี่น้อง ประชาชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจระดับกลางลงมา และไม่ค่อยมีโอกาสในการเข้าถึงการบริการทางการศึกษาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันจะได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษา เช่นเดียวกันกับผู้ที่มีฐานะทางครอบครัวที่ดีกว่า เป็นต้น)

2. พัฒนาบุคลากรทางการศึกษาให้ได้มาตรฐานในการเรียนการสอน นำระบบเทคโนโลยีสารสนเทศสมัยใหม่มาใช้ในสถานศึกษาในสังกัดองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้นักเรียนได้มีความรู้ที่ทันสมัยกว้างไกลยิ่งขึ้น ส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือและความสัมพันธ์ที่ดีระหว่างผู้ปกครองและบุคลากรทางการศึกษา เพื่อให้สถานศึกษาและชุมชนอยู่ร่วมกันด้วยดี ส่งเสริมให้มีการเรียนและกิจกรรมด้านดนตรี กีฬา ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่นอย่างกว้างขวาง เพื่อให้เกิดความมีจิตใจ อารมณ์ที่ดีงามมีความรับผิดชอบและรักถิ่นฐานนำไปสู่ชีวิตที่เป็นสุข

3. ส่งเสริมและพัฒนาด้านศาสนา วัฒนธรรมประเพณี โบราณสถาน โบราณวัตถุ ตลอดจนการสร้างกิจกรรมสัมพันธ์ระหว่างชุมชน วัด และโรงเรียน ให้มีการถ่ายทอดเรียนรู้และปฏิบัติหลักธรรมทางศาสนาและส่งเสริมกิจกรรมศาสนา วันสำคัญทางพุทธศาสนาอย่างต่อเนื่อง

4. สนับสนุนและส่งเสริมการสืบสานวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชุมชน และภูมิปัญญาท้องถิ่น

5. ส่งเสริมและพัฒนาด้านการกีฬา พัฒนาศูนย์กีฬาให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพื่อให้เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และประชาชนได้ใช้เป็นสถานที่ออกกำลังกายในการส่งเสริมสุขภาพและฝึกซ้อมกีฬาเพื่อพัฒนาตนเองสู่ความเป็นเลิศ ตลอดจนให้เป็นสนามแข่งขันกีฬาที่ได้มาตรฐาน ให้เด็กและเยาวชนได้เรียนรู้มีประสบการณ์

6. ส่งเสริมการจัดกิจกรรมนันทนาการ การทัศนศึกษา การดนตรี และค่ายเยาวชน เพื่อเป็นการพัฒนาทางสุขภาพกาย จิตใจ และสติปัญญา ห่วงไกลยาเสพติดและอบายมุขต่าง ๆ

นโยบายการพัฒนาสาธารณสุข มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนายกระดับงานด้านการจัดการสุขภาวะชุมชนแบบองค์รวมให้เกิดการตระหนักรู้และตื่นตัวต่อการจัดการสุขภาวะภาคประชาชน โดยใช้กระบวนการด้านจัดการความรู้ (Knowledge Management) เป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อน

2. ส่งเสริมการดำเนินกิจกรรมด้านการสร้างเสริมสุขภาพของประชาชน และการบริการสาธารณสุขขั้นพื้นฐานมุ่งเน้นยุทธศาสตร์การสร้างนำซ่อม

3. สนับสนุนการควบคุมป้องกันการเผยแพร่ระบาดของโรคติดต่อและโรคไม่ติดต่อที่อันตราย และการดูแลรักษาสุขภาพอนามัยของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน

4. ส่งเสริมงานสุขภาพอนามัย และการจัดการสุขภาวะภาคประชาชน โดยผ่านกลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขชุมชน (อสม.)

5. พัฒนาปรับปรุงงานสุขาภิบาลสิ่งแวดล้อมในชุมชน ผู้ประกอบการ ร้านค้า ร้านอาหารเพื่อเข้าสู่มาตรฐาน อาหารสะอาด รสชาติอร่อย

6. ส่งเสริมและพัฒนากิจกรรมที่สอดคล้องกับการคุ้มครองผู้บริโภค

7. ส่งเสริมสนับสนุนศักยภาพ อาสาสมัครสาธารณสุขหมู่บ้าน (อสม.)

8. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชนในการกำจัดมลภาวะที่มีผลต่อสุขภาพ อนามัยของประชาชน

นโยบายการจัดระเบียบชุมชน มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. เสริมสร้างความเป็นชุมชนเข้มแข็ง และการพัฒนาชุมชนที่สอดคล้องกับแนวทางของความเป็น "บ้านเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน และสังคมอยู่ดีมีสุข"

2. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรมทางด้านการป้องกันบรรเทาสาธารณภัยและการรักษาความปลอดภัยในชุมชน สร้างเครือข่ายด้านการบริการช่วยเหลือฉุกเฉิน (EMS) หนึ่งตำบลหนึ่งทีมกู้ภัย ตำรวจชุมชน และงานอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน (อปพร.)

3. ส่งเสริมการสร้างวินัยจราจรและสนับสนุนกิจกรรมการจัดระเบียบจราจรในย่านชุมชน ตลอดจนมาตรการสร้างความปลอดภัยบนท้องถนน

4. จัดตั้งศูนย์ปฏิบัติการต่อสู้เพื่อเอาชนะยาเสพติดให้เป็นรูปธรรม

5. สนับสนุนส่งเสริมกิจกรรมของ อปพร. ชรบ.ตำบล จุดตรวจรักษาความสงบภายในตำบล

นโยบายการพัฒนาทางเศรษฐกิจ มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. ส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ภาคการเกษตร อุตสาหกรรมการเกษตร และพัฒนาอาชีพที่เหมาะสมกับสภาวะและบริบทของท้องถิ่น

2. พัฒนายกระดับ และกระตุ้นให้เกิดการพัฒนากระบวนการสร้างระบบเศรษฐกิจชุมชน

3. ส่งเสริมกิจกรรมที่สอดคล้องตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียง (ที่ผู้คนในตำบลยืนอยู่บนพื้นฐานของการประกอบสัมมาอาชีพ ที่รู้จักพอประมาณ มีเหตุมีผล มีภูมิคุ้มกัน ด้วยความรู้ และคุณธรรม เป็นปัจจัยหนุนเนื่องเพื่อนำไปสู่การอยู่ในตำบลที่ยั่งยืน)

4. สนับสนุนกลุ่มอาชีพที่มีอยู่ในชุมชน เพื่อให้กลุ่มอาชีพหรือกองทุนต่าง ๆ ที่มีอยู่แล้วในชุมชนได้มีการพัฒนาและก้าวหน้านั้นคงต่อไป

5. ส่งเสริมและพัฒนาอาชีพให้กับชุมชนโดยเน้นให้ความรู้ด้านเกษตรอินทรีย์ ส่งเสริมให้ความรู้ด้านวิชาการและเทคโนโลยีการเกษตร

นโยบายการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. พัฒนาปรับปรุงระบบการบริการสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐาน เช่น ถนนสายหลัก ถนนสายรอง สะพาน คูคลอง ท่อระบายน้ำทิ้ง คูส่งน้ำ กิจการประปา

2. เสริมสร้างมาตรการในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังในหมู่บ้านชุมชน

3. ส่งเสริมการพัฒนาภูมิทัศน์ ปรับปรุงภายในหมู่บ้าน และสถานที่ราชการ หน่วยต่าง ๆ ขององค์การบริหารส่วนตำบล (อาทิ เช่น สำนักงาน อบต. บริเวณอาคารเอนกประสงค์ รวมทั้งโรงเรียนในสังกัด และการจัดทำผังเมืององค์การบริหารส่วนตำบล ให้สอดคล้องกับ ทิศทางการพัฒนาบ้านเมืองที่น่าอยู่ ชุมชนน่าอยู่

4. ขยายเขตบริการไฟฟ้าให้ทั่วถึงทั้งตำบล และสนับสนุนส่งเสริมให้มีไฟฟ้าสาธารณะให้ส่องสว่างครอบคลุมทุกหมู่บ้าน

นโยบายการพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. รณรงค์ส่งเสริมการสร้างจิตสำนึกสาธารณะทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และพลังงานแก่ประชาชน และชุมชน

2. พัฒนาระบบการองค์กรชุมชน ประชาชน และเยาวชน และการสร้างเครือข่ายการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมและพลังงานโดยชุมชน เพื่อชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดการขยะแบบมีส่วนร่วม ตั้งแต่ต้นทาง กลางทางและปลายทางอันนำไปสู่การจัดการขยะฐานศูนย์

3. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการลดปริมาณขยะให้ความรู้แก่ประชาชนในการคัดแยกขยะ เฝ้าระวังและติดตามการขนขยะมีพิษจากที่อื่นมาทิ้งในพื้นที่ของตำบล และให้ความสำคัญในการจัดการระบบน้ำใช้ในครัวเรือนเพื่อมิให้เกิดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและรักษาความสะอาด

4. ส่งเสริมสนับสนุนการเฝ้าระวังและพัฒนาคูคลองและแม่น้ำปราง ซึ่งเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญของชุมชนให้สามารถรองรับการใช้ประโยชน์ของชุมชนในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลและพื้นที่อื่น ๆ ที่มีอาณาเขตติดต่อกันได้อย่างยั่งยืน

5. ส่งเสริมสนับสนุนกระบวนการมีส่วนร่วมของชุมชนในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ขับเคลื่อนการจัดทำโครงการ และการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ ที่มุ่งไปสู่การลดสภาวะโลกร้อน

6. การส่งเสริมสนับสนุนการจัดทำแผนพลังงานระดับชุมชนและครัวเรือน การรู้จักใช้พลังงานอย่างคุ้มค่า และการใช้พลังงานทางเลือก

7. ส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาวิจัยเชิงปฏิบัติ (Action Research) ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องการลดสภาวะโลกร้อน รวมทั้งกิจกรรมทางด้านการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมและพลังงานในระดับชุมชน

8. ส่งเสริมสนับสนุนการดูแลรักษาที่สาธารณะประโยชน์เพื่อให้ราษฎรได้ใช้ประโยชน์ร่วมกัน

นโยบายด้านการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. การปลูกจิตสำนึกและสร้างความตระหนัก โดยส่งเสริมให้มีการสร้างจิตสำนึกและความตระหนักแก่บุคลากรทั้งฝ่ายการเมือง ฝ่ายประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล ในการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ ให้

บังเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนในตำบล ส่งเสริมการประพฤติปฏิบัติตนตามประมวลคุณธรรมจริยธรรม ป้องกันการประพฤติอันเป็นการขัดกันแห่งประโยชน์หรือการมีผลประโยชน์ทับซ้อนภายในองค์กรในส่วนของภาคประชาชน จะดำเนินการปลูกฝังจิตสำนึกและความตระหนักในการต่อต้านการทุจริตทุกรูปแบบส่งเสริมให้ประชาชนตระหนักในการรักษาประโยชน์สาธารณะน้อมนำหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมาใช้ในการดำเนินชีวิตมุ่งเน้นสังคมแห่งความซื่อสัตย์สุจริต

2. การบริหารราชการเพื่อป้องกันการทุจริตโดยดำเนินการสร้างความโปร่งใสในการปฏิบัติราชการ โดยเฉพาะการบริหารงานบุคคลจะต้องดำเนินการให้เป็นไปตามหลักคุณธรรม ตั้งแต่การบรรจุแต่งตั้ง โยกย้าย โอน เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนขั้นเงินเดือน และการมอบหมายงาน เสริมสร้างความโปร่งใสในการบริหารการเงิน งบประมาณ การจัดหาพัสดุ การใช้ประโยชน์ในทรัพย์สินของทางราชการ โดยยึดถือและปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ กฎเกณฑ์ ที่เกี่ยวข้องอย่างเคร่งครัดมุ่งเน้นความโปร่งใสในการให้บริการสาธารณะแก่ประชาชนด้วยความเท่าเทียมกันโดยไม่เลือกปฏิบัติเพื่อให้ประชาชนมีความพึงพอใจในบริการคณะผู้บริหารและเจ้าหน้าที่จะต้องใช้ดุลยพินิจในการดำเนินงานให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

3. การส่งเสริมบทบาทและการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนดำเนินการโดยจัดให้มีและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในช่องทางที่เป็นการอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนให้สามารถมีส่วนร่วมตรวจสอบการปฏิบัติราชการตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลได้ทุกขั้นตอนส่งเสริมช่องทางการรับฟังความคิดเห็น การรับและตอบสนองเรื่องร้องเรียน ร้องทุกข์ของประชาชน ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งการจัดทำแผนพัฒนาตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดหาพัสดุ รวมถึงการตรวจสอบ และประเมินผลการปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล

4. การเสริมสร้างและปรับปรุงกลไกในการตรวจสอบการปฏิบัติราชการ โดยเน้นการจัดวางระบบและ พัฒนาการควบคุมภายใน ตามที่คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดินกำหนด สนับสนุนภาคประชาชนให้มีส่วนร่วมตรวจสอบการปฏิบัติ หรือการบริหารราชการตามช่องทางที่สามารถดำเนินการได้ เช่น การบริหารงานบุคคล การบริหารงบประมาณ การจัดหาพัสดุ เป็นต้น ในส่วนของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการส่งเสริมบทบาท การตรวจสอบในการปฏิบัติหน้าที่ให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ และหนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องและเพื่อให้กลไก การตรวจสอบมีประสิทธิภาพคณะผู้บริหารจะดำเนินการพัฒนาสร้างเครือข่ายการป้องกันการทุจริตจากทุกภาคส่วน ที่เกี่ยวข้องภายในตำบล

5. การเตรียมความพร้อมในการเป็นต้นแบบการต่อต้านการทุจริตคอร์รัปชัน โดยจัดให้มีแผนพัฒนาตำบล แผนการดำเนินงานประจำปี แผนปฏิบัติการป้องกันการทุจริต บุคลากร และงบประมาณเพื่อรองรับการดำเนินงาน การเป็นต้นแบบในการป้องกันการทุจริตคอร์รัปชัน ดำเนินการแก้ไข ปรับปรุง หรือออกระเบียบ คำสั่ง ประกาศ ข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลที่สนับสนุนการป้องกันการทุจริตและดำเนินการแต่งตั้งคณะกรรมการ คณะทำงานเพื่อกำหนดข้อมูลและจำนวนเครือข่ายขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่จะขยายผลในแต่ละ ปีงบประมาณให้เกิดเป็นรูปธรรม

นโยบายการบริหารและพัฒนาทรัพยากรบุคคล มีรายละเอียดนโยบายดังนี้

1. การจัดโครงสร้างการบริหารให้มีรูปแบบของโครงสร้างที่จัดตั้งตามหลักและวิธีการ ตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง โดยนำกระบวนการทำงานเป็นทีมสอดแทรกให้เกิดการดำเนินงานที่มี ประสิทธิภาพเกิดการมีส่วนร่วมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกันในการปฏิบัติหน้าที่ มุ่งเน้นโครงสร้างองค์กรที่เน้นให้

ผู้บังคับบัญชา หรือหัวหน้างานสามารถดูแลผู้ใต้บังคับบัญชาหรือทีมงานได้อย่างทั่วถึงดำเนินการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้แก่ผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้น เพื่อให้การสั่งการบังคับการเป็นไปด้วยความรวดเร็วฉับไว เกิดการบรรลุวัตถุประสงค์ของการปฏิบัติงานเน้นการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกคนในการแสดงความคิดเห็น และลงมือปฏิบัติงานด้วยความมุ่งมั่นตั้งใจ

2. ส่งเสริมให้มีการประเมินผลสำเร็จเพื่อให้ทราบถึงผลผลิตและประสิทธิภาพในการปฏิบัติหน้าที่รายบุคคลของบุคลากร โดยดำเนินการให้มีการจัดทำข้อตกลงการปฏิบัติราชการระหว่างผู้บังคับบัญชาทุกระดับชั้นกับบุคลากรที่เกี่ยวข้องในสายการบังคับบัญชาของตน ให้มีการจัดทำเกณฑ์ชี้วัดการปฏิบัติงานที่สามารถวัดผลได้เสนอต่อผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบล และเมื่อมีการประเมินผลเสร็จสิ้นจะต้องนำผลการประเมินไปปรับปรุงและพัฒนาการปฏิบัติราชการให้ดียิ่งขึ้น

3. การจัดสรรอัตรากำลังให้เหมาะสมกับภารกิจและเป้าหมายขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยสนับสนุนให้มีการจัดทำแผนอัตรากำลัง แผนการพัฒนาบุคลากรที่มีประสิทธิภาพ โดยให้บุคลากรทุกคนมีโอกาสได้รับการพัฒนาศักยภาพของตนเองเพื่อเพิ่มสมรรถนะการปฏิบัติหน้าที่ให้เกิดประสิทธิผลต่อองค์กร ดำเนินการบริหารอัตรากำลังตามหลักธรรมาภิบาล ทั้งการบรรจุ แต่งตั้ง โอนย้าย เลื่อนตำแหน่ง เลื่อนขั้นเงินเดือน การลงโทษ เป็นต้น

4. ส่งเสริมให้บุคลากรทั้งคณะผู้บริหาร สมาชิกสภา และพนักงานส่วนตำบลได้รับการเพิ่มพูนความรู้ ทักษะ ความสามารถ และความชำนาญ เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ในการปฏิบัติราชการ จะดำเนินการสนับสนุนส่งเสริมให้มีการสร้างและพัฒนาระบบจัดองค์ความรู้ รวบรวมเป็นองค์ความรู้ขององค์กรทั้งองค์ความรู้ในการปฏิบัติหน้าที่ และองค์ความรู้ที่จะใช้ในการพัฒนาตำบล

5. ส่งเสริมสนับสนุนงบประมาณ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยี เพื่อให้บุคลากรมีศักยภาพในการปฏิบัติราชการได้ดียิ่งขึ้น เกิดความคล่องตัว รวดเร็ว ตอบสนองต่อการปฏิบัติงานรวมถึง ทันทต่อการให้บริการสาธารณะ

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศิริพรรณ จันทร์เกิด (2551, หน้า 60 - 64) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อศึกษาตัวแปรที่มีผลต่อประสิทธิภาพในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา และเพื่อศึกษาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาการบริหารจัดการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ผลการศึกษาพบว่า การบริหารจัดการขยะมูลฝอยภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ การจัดการการรองลงมาคือ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ และด้านการจัดบุคลากร ประสิทธิภาพในการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือด้านการจัดเก็บ รองลงมาคือด้านขนย้าย ด้านการแปรสภาพและด้านการกำจัด

ณัฐธิดา แดงงาม (2558, หน้า 62 - 63) การวิจัยเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาระดับการ

มีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี และเพื่อศึกษาข้อเสนอแนะ การมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยวิธีการคำนวณกลุ่มตัวอย่างจากประชากรแบบชั้นภูมิ จำนวน 370 คน ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ สรุปได้ดังต่อไปนี้ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 พบว่า ระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อยู่ในระดับมากทุกประเด็น ซึ่งสามารถเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ ด้านวางแผนและตัดสินใจ ด้านการรับรู้สถานการณ์และสภาพปัญหา ด้านการตรวจสอบและประเมินผล และด้านทำกิจกรรมโครงการ ตามลำดับ ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 พบว่า ประชาชนที่มี เพศ,ระดับการศึกษา, อาชีพ และรายได้ต่างกัน จะมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้แต่ประชาชนที่มีอายุแตกต่างกัน จะมีส่วนร่วมของประชาชน ในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรีไม่แตกต่างกัน ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 พบว่า ข้อเสนอแนะของประชากรกลุ่มตัวอย่างอันดับที่ 1 ต้องการให้มีการจัดทำโครงการรณรงค์ปลูกฝังจิตสำนึกให้กับชาวเกาะสีชัง จำนวน 9 คน อันดับที่ 2 อยากให้มีการประชาสัมพันธ์การดำเนินงานด้านการกำจัดขยะของเทศบาลให้ทั่วถึง จำนวน 8 คน และ อันดับที่ 3 อยากให้ผู้นำท้องถิ่นเข้ามามีบทบาทในการดำเนินการกำจัดขยะของชุมชนมากขึ้น จำนวน 5 คน ตามลำดับ ข้อเสนอแนะ 1. ควรรณรงค์ให้ประชาชนได้ร่วมสนับสนุนทรัพยากรส่วนตัวให้แก่เทศบาลเพื่อนำไปพัฒนาท้องถิ่นและควรส่งเสริมให้เข้าร่วมกิจกรรมรณรงค์ประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับการจัดการขยะของชุมชนซึ่งอาจจะดำเนินการโดยภาครัฐ/ภาคเอกชนและควรให้ประชาชนได้เข้าร่วมตรวจสอบความโปร่งใสในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาล 2. เทศบาลควรเปิดโอกาสให้ประชาชนเข้ามาตรวจสอบ การดำเนินงานด้านการกำจัดขยะมูลฝอยตามที่กำหนดไว้ในแผนพัฒนาตำบล 3. ควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้มีโอกาสรับทราบถึงปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในชุมชน ตลอดจนให้ประชาชนได้มีโอกาสรับทราบความเปลี่ยนแปลงและบทบาทในการดำเนินการจัดการขยะของภาครัฐบาล เอกชน และเทศบาลตำบล และ 4. ควรให้ประชาชนได้มีส่วนร่วมในการพิจารณาจัดสรรงบประมาณของเทศบาลมากขึ้นเพียงใดและเทศบาลควรทำการสำรวจความคิดเห็นในประเด็นต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการกำจัดขยะของเทศบาล

อัครัญญ์ เถาว์วัลย์ (2551, หน้า 60) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู วัตถุประสงค์เพื่อศึกษา การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู และแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการวิจัยพบว่า การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ และด้านเทคโนโลยี ดังนั้น ของเทศบาลตำบลโนนสัง จึงควรมีการปรับปรุงพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอย โดยมีแนวทางการพัฒนาระบบการจัดการขยะมูลฝอย คือ ด้านการวางแผน ควรมีการจัดประชุม เพื่อวางแผนแก้ไขปัญหาขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นอย่างสม่ำเสมอ ด้านการจัดองค์การ ควรมีการกำหนดอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบที่เหมาะสม โดยมอบหมายให้การจัดการขยะอยู่ในส่วนของกองสาธารณสุข ด้านการจัดบุคลากร ควรจ่ายเงินเดือนและจัดสวัสดิการที่เหมาะสมกับพนักงาน ด้านงบประมาณ ควรจัดสรร

งบประมาณในการจัดซื้อเครื่องมือและอุปกรณ์ที่ทันสมัยในการจัดการขยะมูลฝอย ด้านเทคโนโลยี ควรจัดเครื่องมือ อุปกรณ์การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลที่มีอายุใช้งานที่ยาวนาน และด้านรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอยควรมีการจัดเก็บขยะมูลฝอยที่เหมาะสมและเป็นระบบมีรถขนย้าย จำนวนที่พอเหมาะกับขยะ นำวิธีการกำจัดขยะมูลฝอยที่มีความเหมาะสมและถูกต้องตามหลักวิชาการ

วัชรินทร์ มนต์คลัง (2554, หน้า 115) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาเปรียบเทียบระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน จำแนกตามที่อยู่อาศัยตามเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาล รวมทั้งข้อเสนอแนะของคณะกรรมการชุมชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผลวิจัยพบว่า ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน โดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคลากร และด้านเทคโนโลยี และการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม ตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชนจำแนกตามที่อยู่อาศัยตามเขตเลือกตั้งของสมาชิกสภาเทศบาล ทั้งโดยรวมและรายด้านทุกด้าน มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยที่คณะกรรมการชุมชนจากเขตเลือกตั้งที่ 2 มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนมแตกต่างจากคณะกรรมการชุมชนจากเขตเลือกตั้งที่ 1 และ 3 กล่าวคือ คณะกรรมการชุมชนจากเขตเลือกตั้งที่ 2 มีระดับความคิดเห็นที่สูงกว่า ผลการวิเคราะห์ข้อเสนอแนะของคณะกรรมการชุมชนต่อการบริหารจัดการขยะของเทศบาลเมืองนครพนม ดังนี้ ควรให้ทุกชุมชนและทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการจัดทำแผนการจัดการขยะ ควรแบ่งสายงานและปรับปรุงเส้นทางการเก็บขยะให้ชัดเจนอย่างเป็นระบบควรจัดบุคลากรให้เพียงพอและเหมาะสมกับงาน ควรจัดงบประมาณดำเนินการเกี่ยวกับการจัดการขยะให้เพียงพอและทั่วถึง และจัดหาวัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ ให้ทันสมัยและจัดเตรียมเครื่องมือเก็บขยะมูลฝอยให้อยู่ในสภาพใช้งานได้

สุพัตรา คุโพนทอง (2553, หน้า 76) การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโพหนอง อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย เพื่อศึกษาการบริหารจัดการขยะมูลฝอย การเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโพหนอง ตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพที่แตกต่างกัน และศึกษาข้อเสนอแนะของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโพธิ์ชัย อำเภอโพธิ์ชัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนโดยรวมและจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษาและอาชีพ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ด้านการจัดการขยะมูลฝอย ณ แหล่งที่เกิด ด้านการเก็บรวบรวมและการขนส่ง และด้านการจัดการขั้นสุดท้าย อยู่ในระดับมากและประชาชนมีความคิดเห็นด้วยด้านการทิ้งขยะมูลฝอยอยู่ในระดับปานกลาง ประชาชนที่มีเพศต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลโพธิ์ชัย โดยรวมและทุกด้านไม่แตกต่างกัน แต่ประชาชนที่มีอายุระดับการศึกษาแตกต่างกัน มีความคิดเห็นด้วยโดยรวมและรายด้าน 1 - 2 ด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.6 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัย เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาตามทฤษฎีและกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการบริหารจัดการและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยได้นำกรอบแนวคิดของ วัชรีย์ มนต์ขลัง (2554, หน้า 6) ซึ่งศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการทั้ง 5 ด้าน มาทบทวน ปรับปรุง และใช้เป็นกรอบแนวคิดในการวิจัยครั้งนี้ ดังแสดงตามรูปภาพ

ภาพที่ 2.1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัย เรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอน ดังนี้

- 3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 ประชากรกลุ่มตัวอย่าง
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ปลายปิดและปลายเปิด แบ่งเป็น 3 ตอนดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคลของประชากรกลุ่มตัวอย่างที่สุ่มถาม

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

3.1.2 การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย สำหรับงานวิจัยนี้ได้ดำเนินการเป็นขั้นตอน ดังนี้

- 1) ศึกษาแนวคิดและทฤษฎี และงานวิจัยเกี่ยวข้อง
- 2) กำหนดขอบเขตของคำถาม เพื่อให้ครอบคลุมกรอบแนวคิด วัตถุประสงค์และองค์ประกอบที่ทำให้ทราบถึงระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แล้วนำมาเป็นข้อมูลในการสร้างแบบสอบถาม ทั้งแบบสอบถามปลายปิดและแบบปลายเปิด
- 3) นำร่างแบบสอบถามเสนอคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบ แก้ไข และเสนอแนะปรับปรุงเพื่อความเหมาะสมและถูกต้องของแบบสอบถาม

4) นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอผู้เชี่ยวชาญให้พิจารณาและทำการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ภาษา การวัดผลและประเมินผลและพิจารณาความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Congruence หรือ IOC) ได้คำถามที่มีค่า IOC โดยกำหนดให้สอดคล้อง = +1 ค่อนข้าง ไม่แน่ใจ = 0 ค่อนข้าง ไม่สอดคล้อง = -1 ค่อนข้าง,ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านคือ

4.1) นางนารี คล้ายเพ็ญ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปราณ อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.2) นายวรรณยศ แซ่ทอง ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลวังภัง อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4.3) นางสาวพัทยา มาประเสริฐ ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม เทศบาลตำบลปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

5) ผลการตรวจสอบของผู้เชี่ยวชาญ พบว่า คำถามทั้งหมดมีจำนวน 25 ข้อ ข้อที่มีค่า IOC เท่ากับ 1.00 จำนวน 23 ข้อ และข้อที่มีค่าเท่ากับ 0.67 จำนวน 2 ข้อ

6) นำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ไปทดลองใช้ (Try-out) กับประชาชนเขตปกครองขององค์การบริหารส่วนตำบลสามร้อยยอด อำเภोजังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน แล้วนำมาหาอำนาจจำแนกรายหัวข้อด้วยค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์รายข้อกับคะแนนรวม (Item Total correlation) และมีความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยใช้การวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha Coefficient) ที่จัดปรับ ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.88 (บุญชม ศรีสะอาด, 2545, หน้า 102)

7) จัดพิมพ์เป็นแบบสอบถามฉบับสมบูรณ์แล้วนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย

3.2 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.2.1 ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ มี 1 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ข้าราชการ/เจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับการจัดการขยะและประชาชนที่อาศัยในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม

3.2.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้ได้จากการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างที่เป็นตัวแทนประชาชนที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม จำนวน 11,942 คน ใช้วิธีเลือกกลุ่มตัวอย่างจากประชาชนในตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 12 หมู่บ้านและเลือกสุ่มตามจำนวนประชากรจริงของแต่ละหมู่บ้าน โดยใช้วิธีการ สุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ตามสูตรของทาโร ยามาเน่ (Taro Yamane) ซึ่งใช้สูตรดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + N(e)^2}$$

n = ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากรทั้งหมด

e = ความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดได้ไม่เกิน .05

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{11,942}{1 + 11,942 (0.05)^2}$$

$$n = 11,942$$

ตารางที่ 3.1 ตารางจำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ณ เดือนกุมภาพันธ์ พ.ศ. 2559

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	จำนวน ประชากรใน หมู่บ้าน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง = ประชากรในหมู่บ้าน X
			388
			11,942
1	บ้านหนองตาแต้ม	1,003	33
2	บ้านหนองตาเย็น	839	27
3	บ้านหนองตาเมือง	655	21
4	บ้านต้นไทร	995	32
5	บ้านห้วยพลับ	518	17
6	บ้านห้วยแสงพันธ์	1,706	56
7	บ้านหนองยิงหมี	1,094	36
8	บ้านวังวน	1,767	57
9	บ้านหนองไกรทอง	1,134	37
10	บ้านหนองมะค่า	595	19
11	บ้านเขาเขียว	648	21
12	บ้านหนองตาเย็นใต้	988	32
	รวม	11,942	388

ที่มา: องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม. (2559).

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ครบถ้วนทุกด้าน ผู้วิจัยดำเนินการเป็นขั้นตอนดังนี้

3.3.1 ขอนหนังสือรับรองและแนะนำตัวผู้วิจัยจากองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ซึ่งเป็นหน่วยงานต้นสังกัดเพื่อแนะนำตัวผู้วิจัย และทำหนังสือถึงกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน ผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้าน เพื่อขอความอนุเคราะห์และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.2 ดำเนินการเก็บข้อมูล โดยผู้วิจัยกำหนดให้มีผู้ช่วยผู้วิจัย 2 คน ดำเนินการเก็บข้อมูลร่วมกับผู้วิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4.1 ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล โดยกำหนดขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

3.4.1.1 นำแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาตรวจสอบความถูกต้องและความสมบูรณ์

3.4.1.2 นำแบบสอบถามที่สมบูรณ์แล้ว ลงรหัสตามแบบการลงรหัส (Coding form)

3.4.1.3 นำแบบสอบถามที่ลงรหัสแล้วให้คะแนนแต่ละข้อ โดยกำหนดไว้ 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) ดังนี้ (วิชรี มนต์ขลัง, 2554, หน้า 96-106)

ระดับการบริหารจัดการมากที่สุด	กำหนดให้	5	คะแนน
ระดับการบริหารจัดการมาก	กำหนดให้	4	คะแนน
ระดับการบริหารจัดการปานกลาง	กำหนดให้	3	คะแนน
ระดับการบริหารจัดการน้อย	กำหนดให้	2	คะแนน
ระดับการบริหารจัดการน้อยที่สุด	กำหนดให้	1	คะแนน

3.4.1.4 นำแบบสอบถามที่ลงคะแนนเรียบร้อยแล้ว ไปประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ แล้วนำมาเทียบเกณฑ์ค่าเฉลี่ยดังนี้ (วัชร มนต์ขลัง.2554, หน้า 96-106)

ค่าเฉลี่ย	4.51 – 5.00	หมายถึง	การบริหารจัดการมากที่สุด
ค่าเฉลี่ย	3.51 – 4.50	หมายถึง	การบริหารจัดการมาก
ค่าเฉลี่ย	2.51 – 3.50	หมายถึง	การบริหารจัดการปานกลาง
ค่าเฉลี่ย	1.51 – 2.50	หมายถึง	การบริหารจัดการน้อย
ค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.50	หมายถึง	การบริหารจัดการน้อยที่สุด

3.4.2 สถิติที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิจัย ดังนี้

3.4.2.1 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ระดับการบริหารจัดการ ใช้ค่าเฉลี่ย ค่าเฉลี่ย หรือค่า Mean (\bar{X}) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3.4.2.2 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปเกี่ยวกับที่ประชากรกลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถาม ใช้สถิติ ANOVA T test, ANOVA F test

3.4.2.3 สถิติทดสอบสมมติฐาน ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) โดยกำหนดนัยสำคัญในการทดสอบที่ระดับ .05 กรณีพบความแตกต่าง ผู้วิจัยได้เปรียบเทียบความแตกต่างรายคู่ด้วยวิธี (Seheffe)

บทที่ 4 ผลการศึกษาวิจัย

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์งานวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการขยะ และเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 5 ด้าน โดยผู้วิจัยจะการนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษาในครั้งนี้ นำเสนอต่อคณะผู้บริหาร เพื่อนำข้อมูลไปใช้ในการประกอบการกำหนดแนวทางในการพัฒนาเรื่องการจัดการขยะที่เหมาะสมในเขตพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม ซึ่งได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากประชาชนทุกกลุ่มอาชีพ ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม โดยกำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 388 คน ผลการวิเคราะห์แบ่งเป็น 3 ส่วนดังนี้

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้ง 5 ด้าน โดยใช้เกณฑ์มาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบ ได้เพียงคำตอบเดียว

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.1 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง (n = 388)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	192	49.5
หญิง	196	50.5
อายุ		
ต่ำกว่า 20 ปี	84	21.6
21 - 40 ปี	96	24.7
41 - 60 ปี	136	35.1
60 ปีขึ้นไป	72	18.6
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	77	19.8
มัธยมศึกษา	116	29.9
ปวช./ปวส.	97	25.0

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
ปริญญาตรี	71	18.3
อื่น ๆ	27	7.0
อาชีพ		
ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	31	8.0
นักเรียน/นักศึกษา	45	11.6
ธุรกิจส่วนตัว	82	21.1
รับจ้างทั่วไป	122	31.4
เกษตรกร	108	27.8
รายได้		
5,000 - 10,000 บาท	52	13.4
10,001 - 15,000 บาท	107	27.6
15,001 - 20,000 บาท	103	26.5
20,001 - 25,000 บาท	60	15.5
มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	66	17.0

จากตารางที่ 4.1 กลุ่มตัวอย่างของประชาชนที่ทำการศึกษาคือเพศชาย ร้อยละ 49.5 และเพศหญิง ร้อยละ 50.5 มีอายุอยู่ในช่วง 41-60 ปีมากที่สุด ร้อยละ 35.1 รองลงมาอายุ 21 - 40 ปี ร้อยละ 24.7 ในส่วนของการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษามากที่สุด ร้อยละ 29.9 รองลงมาระดับ ปวช./ปวส. ร้อยละ 25 ประกอบอาชีพรับจ้างมากที่สุด ร้อยละ 31.4 รองลงมาอาชีพเกษตรกร ร้อยละ 27.8 และรายได้ อยู่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาทมากที่สุด ร้อยละ 27.6 รองลงมา 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 26.5

4.2 ผลการวิเคราะห์เกี่ยวกับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ 4.2 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมและรายด้าน

การบริหารจัดการขยะมูลฝอย	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. ด้านการวางแผน	3.92	0.71	มาก
2. ด้านการจัดองค์กร	3.89	0.69	มาก
3. ด้านการจัดบุคลากร	3.93	0.71	มาก
4. ด้านงบประมาณ	3.97	0.69	มาก
5. ด้านเทคโนโลยี	3.94	0.67	มาก
รวม	3.93	0.59	มาก

จากตารางที่ 4.2 ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้านพบว่า การบริหารจัดการขยะมูลฝอย ทุกด้านอยู่ในระดับมาก โดยด้านการงบประมาณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ด้านการจัดบุคลากร ($\bar{X} = 3.93$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.89$) อยู่ในระดับมาก

4.2.2 การบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผนรายชื่อ

ตารางที่ 4.3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผน จำแนกรายข้อ

การบริหารจัดการด้านการวางแผน	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน	3.99	0.88	มาก
2. แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและ วัตถุประสงค์ขององค์การ	3.99	0.87	มาก
3. อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ	4.00	0.81	มาก
4. อบต.หนองตาแต้ม นักวิชาการหรือผู้มีความรู้ความสามารถ ด้านสิ่งแวดล้อม เข้ามาร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงประชาชนในชุมชน	3.81	0.89	มาก
5. ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้	3.79	0.88	มาก

จากตารางที่ 4.3 ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ด้านการวางแผน ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดย อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคม มาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน ($\bar{X} = 3.99$) อยู่ในระดับมาก ถัดมาคือแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยมีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและ วัตถุประสงค์ขององค์การ ($\bar{X} = 3.99$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.79$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กรจำแนกรายข้อ

การบริหารจัดการด้านการจัดองค์กร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. อบต.หนองตาแต้ม จัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม	3.97	0.84	มาก
2. ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม	3.94	0.86	มาก
3. อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน	3.82	0.92	มาก
4. อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์ และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน	3.84	0.96	มาก
5. อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนเรื่องขยะ	3.88	0.96	มาก

จากตารางที่ 4.4 ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ด้านการจัดองค์กร ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดย อบต.หนองตาแต้ม มีการจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.94$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ อบต. หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.82$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดบุคลากรจำแนกรายข้อ

การบริหารจัดการด้านการจัดบุคลากร	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือหรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย	3.84	0.92	มาก
2. พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการจัดการขยะ มีการเตรียมความพร้อม กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	4.04	0.88	มาก
3. การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ	3.98	0.96	มาก
4. เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้	3.94	0.89	มาก
5. บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุข อ่อนน้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	3.85	0.91	มาก

จากตารางที่ 4.5 ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ด้านการจัดบุคลากร ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก โดยพนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการจัดการขยะ มีการเตรียมความพร้อม กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ ($\bar{X} = 3.98$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด คือ อบต. ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณ จำแนกรายข้อ

การบริหารจัดการด้านงบประมาณ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม	3.96	0.92	มาก
2. อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย	4.02	0.85	มาก
3. อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม	4.05	0.90	มาก
4. อบต.หนองตาแต้ม จัดงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย	3.84	0.86	มาก
5. อบต.หนองตาแต้ม ควรมาตรการ/บทลงโทษ ผู้ไม่มาชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน	3.97	0.85	มาก

จากตารางที่ 4.6 ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ด้านงบประมาณ ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยอัตราค่าเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 4.02$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ อบต.หนองตาแต้ม จัดงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 4.7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี จำแนกรายข้อ

การบริหารจัดการ	\bar{X}	S.D.	แปลผล
1. วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงาน	4.10	0.79	มาก
2. รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน	3.97	0.97	มาก
3. อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต	3.76	0.98	มาก
4. อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็นชุมชนต้นแบบใน ด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง	3.88	0.89	มาก
5. อบต.หนองตาแต้ม จัดตั้งรองรับขยะมูลฝอยทิ้งแห้งและเปียกไว้อย่างทั่วถึง	4.01	0.93	มาก

จากตารางที่ 4.7 ระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ด้านเทคโนโลยี ทุกข้ออยู่ในระดับมาก โดยวัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม ในการนำไปปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ อบต.หนองตาแต้ม จัดตั้งรองรับขยะมูลฝอยทิ้งแห้งและเปียกไว้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.01$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต ($\bar{X} = 3.76$) อยู่ในระดับมาก

4.3 ผลการทดสอบสมมติฐาน

4.3.1 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามเพศ

ตารางที่ 4.8 การเปรียบเทียบเพศกับระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย

การบริหารจัดการ ขยะมูลฝอย	เพศ				t	sig
	ชาย		หญิง			
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
ด้านการวางแผน	3.91	0.72	3.92	0.70	-.152	.879
ด้านการจัดองค์กร	3.85	0.71	3.93	0.67	-1.064	.288
ด้านการจัดบุคลากร	3.91	0.72	3.95	0.70	-.506	.613
ด้านงบประมาณ	3.91	0.67	4.02	0.69	-1.556	.121
ด้านเทคโนโลยี	3.95	0.69	3.94	0.66	.133	.894
รวม	3.91	0.60	3.95	0.58	-.736	.462

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.8 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระหว่างเพศ พบว่า ประชากรเพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มไม่แตกต่างกัน (p-value = 0.462) จากการวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระหว่างเพศ พบว่า ประชากรเพศชายและหญิงมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ไม่แตกต่างกัน (p-value = 0.462)

4.3.2 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามกลุ่มอายุ

ตารางที่ 4.9 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามกลุ่มอายุ

ข้อความ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	2.925	3	.975	1.931	.124
	ภายในกลุ่ม	193.896	384	.505		
	รวม	196.821	387			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	7.500	3	2.500	5.444	.001*
	ภายในกลุ่ม	176.339	384	.459		
	รวม	183.839	387			
ด้านการจัดบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	3.145	3	1.048	2.100	.100
	ภายในกลุ่ม	191.668	384	.499		
	รวม	194.813	387			

ตารางที่ 4.9 (ต่อ)

ข้อความ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	2.138	3	.713	1.527	.207
	ภายในกลุ่ม	179.173	384	.467		
	รวม	181.311	387			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	6.152	3	2.051	4.646	.003*
	ภายในกลุ่ม	169.481	384	.441		
	รวม	175.633	387			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	3.682	3	1.227	3.591	.014*
	ภายในกลุ่ม	131.252	384	.342		
	รวม	134.934	387			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.9 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระหว่างกลุ่มอายุ พบว่า ประชากรกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมแตกต่างกัน (p-value = 0.014) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชากรกลุ่มอายุที่แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กร (p-value = 0.001) และด้านเทคโนโลยี (p-value = 0.003) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.10 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ด้านการจัดองค์กร จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	\bar{X}	กลุ่มอายุ			
		ต่ำกว่า 20 ปี	21 - 40 ปี	41 - 60 ปี	60 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	3.73	-	-	-	-.421*
21 - 40 ปี	3.82	-	-	-	-.326*
41 - 60 ปี	3.90	-	-	-	-
60 ปีขึ้นไป	4.15	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.10 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 9 ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้านการจัดองค์กร ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กรของประชากรกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป แตกต่างกับกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และ 21-40 ปี อย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยสูงกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี และ 21 - 40 ปี ตามตาราง

ตารางที่ 4.11 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	\bar{X}	กลุ่มอายุ			
		ต่ำกว่า 20 ปี	21 - 40 ปี	41 - 60 ปี	60 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	3.73	-	-	-	-.385*
21 - 40 ปี	3.90	-	-	-	-
41 - 60 ปี	3.93	-	-	-	-
60 ปีขึ้นไป	4.11	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.11 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้านเทคโนโลยี ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการเทคโนโลยีของประชากรกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป แตกต่างกับกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยีสูงกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ตามตาราง

ตารางที่ 4.12 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวม จำแนกตามกลุ่มอายุ

กลุ่มอายุ	\bar{X}	กลุ่มอายุ			
		ต่ำกว่า 20 ปี	21 - 40 ปี	41 - 60 ปี	60 ปีขึ้นไป
ต่ำกว่า 20 ปี	3.80	-	-	-	-.304*
21 - 40 ปี	3.90	-	-	-	-
41 - 60 ปี	3.93	-	-	-	-
60 ปีขึ้นไป	4.11	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.12 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 9 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยรวม ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมของประชากรกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป แตกต่างกับกลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่มอายุ 60 ปีขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมสูงกว่ากลุ่มอายุต่ำกว่า 20 ปี ตามตาราง

4.3.3 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามระดับการศึกษา

ตารางที่ 4.13 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามระดับการศึกษา

ข้อความ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	3.483	4	.871	1.725	.144
	ภายในกลุ่ม	193.338	383	.505		
	รวม	196.821	387			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	6.492	4	1.623	3.505	.008*
	ภายในกลุ่ม	177.346	383	.463		
	รวม	183.839	387			
ด้านการจัดบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	1.601	4	.400	.793	.530
	ภายในกลุ่ม	193.212	383	.504		
	รวม	194.813	387			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	3.037	4	.759	1.631	.166
	ภายในกลุ่ม	178.274	383	.465		
	รวม	181.311	387			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	6.528	4	1.632	3.696	.006*
	ภายในกลุ่ม	169.104	383	.442		
	รวม	175.633	387			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.741	4	.685	1.985	.096
	ภายในกลุ่ม	132.193	383	.345		
	รวม	134.934	387			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.13 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระหว่างระดับการศึกษา พบว่า ประชากรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} = 0.096$) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชากรที่มีระดับการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กร ($p\text{-value} = 0.008$) และด้านเทคโนโลยี ($p\text{-value} = 0.006$) ต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.14 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัด
องค์กร จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา				
		ประถม	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี	อื่น ๆ
ประถม	3.82	-	-	-	-	-
มัธยม	3.97	-	-	-	-	-
ปวช./ปวส.	3.71	-	-	-	-.334*	-
ป.ตรี	4.04	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	4.02	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.14 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 4.13 ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้านการจัดองค์กร ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กรของประชากรที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. แตกต่างกับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่ม ปวช./ปวส. มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการจัดองค์กรน้อยกว่าปริญญาตรี ตามตาราง

ตารางที่ 4.15 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี
จำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับ การศึกษา	\bar{X}	ระดับการศึกษา				
		ประถม	มัธยม	ปวช./ปวส.	ป.ตรี	อื่น ๆ
ประถม	3.75	-	-	-	-.388*	-
มัธยม	3.98	-	-	-	-	-
ปวช./ปวส.	3.87	-	-	-	-	-
ป.ตรี	4.14	-	-	-	-	-
อื่น ๆ	4.06	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.15 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 4.13 ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ด้านเทคโนโลยี ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี ของประชากรที่มีการศึกษาระดับปวช./ปวส. แตกต่างกับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยกลุ่ม ปวช./ปวส. มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยี น้อยกว่าปริญญาตรี ตามตาราง

4.3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามอาชีพ

ตารางที่ 4.16 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามระดับอาชีพ

ข้อความ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	5.057	4	1.264	2.525	.041*
	ภายในกลุ่ม	191.764	383	.501		
	รวม	196.821	387			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	5.060	4	1.265	2.710	.030*
	ภายในกลุ่ม	178.778	383	.467		
	รวม	183.839	387			
ด้านการจัดบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	4.715	4	1.179	2.375	.052
	ภายในกลุ่ม	190.098	383	.496		
	รวม	194.813	387			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	9.207	4	2.302	5.122	<.001*
	ภายในกลุ่ม	172.104	383	.449		
	รวม	181.311	387			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	3.163	4	.791	1.756	.137
	ภายในกลุ่ม	172.470	383	.450		
	รวม	175.633	387			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	4.614	4	1.153	3.390	.010*
	ภายในกลุ่ม	130.320	383	.340		
	รวม	134.934	387			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.16 พบว่า การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระหว่างอาชีพ พบว่า ประชากรที่มีอาชีพที่ต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (p-value = 0.010) และเมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชากรที่มีอาชีพต่างกัน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผน (p-value = 0.041) ด้านการจัดองค์กร (p-value = 0.030) และด้านงบประมาณ (p-value < 0.001) แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตารางที่ 4.17 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผน จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	อาชีพ				
		ชรก./พจนง.	นร./นศ.	ธุรกิจ	รับจ้าง	เกษตร
ชรก./พจนง.	4.26	-	.498*	.370*	.379*	.312*
นร./นศ.	3.76	-	-	-	-	-
ธุรกิจ	3.89	-	-	-	-	-
รับจ้าง	3.88	-	-	-	-	-
เกษตร	3.95	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.17 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 16 ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยจำแนกอาชีพต่อการบริหารจัดการขยะด้านการวางแผน ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผนของประชากรอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐแตกต่างกับอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป และเกษตรกรรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณสูงกว่าทุกอาชีพ ตามตาราง

ตารางที่ 4.18 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ด้านการจัดองค์กร จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	อาชีพ				
		ชรก./พจนง.	นร./นศ.	ธุรกิจ	รับจ้าง	เกษตร
ชรก./พจนง.	4.27	-	.467*	.393*	.414*	.410*
นร./นศ.	3.84	-	-	-	-	-
ธุรกิจ	3.88	-	-	-	-	-
รับจ้าง	3.86	-	-	-	-	-
เกษตร	3.86	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.18 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 4.16 ผู้วิจัยจึงทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยจำแนกอาชีพต่อการบริหารจัดการขยะด้านการจัดองค์กร ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผนของประชากร อาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐแตกต่างกับอาชีพนักเรียน/นักศึกษา ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป และเกษตรกรรวมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 โดยอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณสูงกว่าทุกอาชีพตามตาราง

ตารางที่ 4.19 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ด้านงบประมาณ จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	อาชีพ				
		ขรก./พจนง.	นร./นศ.	ธุรกิจ	รับจ้าง	เกษตรกร
ขรก./พจนง.	4.31	-	.505*		.467*	
นร./นศ.	3.80	-	-	-	-	-
ธุรกิจ	4.14	-	-	-	.296*	-
รับจ้าง	3.84	-	-	-	-	-
เกษตรกร	3.94	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.19 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยจำแนกตามอาชีพต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณ ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า อาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ แตกต่างกับอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและรับจ้างทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐมีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณสูงกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษาและรับจ้างทั่วไป และอาชีพ ธุรกิจส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณแตกต่างกับอาชีพรับจ้างทั่วไปอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอาชีพธุรกิจส่วนตัว มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านงบประมาณสูงกว่ากับอาชีพรับจ้างทั่วไป ตามตาราง

ตารางที่ 4.20 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวม จำแนกตามอาชีพ

อาชีพ	\bar{X}	อาชีพ				
		ขรก./พจนง.	นร./นศ.	ธุรกิจ	รับจ้าง	เกษตรกร
ขรก./พจนง.	4.25	-	.465*		.372*	
นร./นศ.	3.79	-	-	-	-	-
ธุรกิจ	3.97	-	-	-	-	-
รับจ้าง	3.88	-	-	-	-	-
เกษตรกร	3.92	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 4.20 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 16 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยจำแนกอาชีพต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวม ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ภาพรวมของประชากรอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ แตกต่างกับ อาชีพนักเรียน/นักศึกษา และรับจ้างทั่วไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยอาชีพข้าราชการ/พนักงานของรัฐ มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยโดยรวมสูงกว่าอาชีพนักเรียน/นักศึกษา และรับจ้างทั่วไปตามตาราง 4.20

4.3.4 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามรายได้

ตารางที่ 4.21 การเปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย จำแนกตามรายได้

ข้อความ	แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	Sig
ด้านการวางแผน	ระหว่างกลุ่ม	1.363	4	.341	.668	.615
	ภายในกลุ่ม	195.458	383	.510		
	รวม	196.821	387			
ด้านการจัดองค์กร	ระหว่างกลุ่ม	3.665	4	.916	1.948	.102
	ภายในกลุ่ม	180.173	383	.470		
	รวม	183.839	387			
ด้านการจัดบุคลากร	ระหว่างกลุ่ม	1.371	4	.343	.679	.607
	ภายในกลุ่ม	193.442	383	.505		
	รวม	194.813	387			
ด้านงบประมาณ	ระหว่างกลุ่ม	4.058	4	1.015	2.192	.069
	ภายในกลุ่ม	177.253	383	.463		
	รวม	181.311	387			
ด้านเทคโนโลยี	ระหว่างกลุ่ม	8.788	4	2.197	5.043	.001*
	ภายในกลุ่ม	166.845	383	.436		
	รวม	175.633	387			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2.849	4	.712	2.066	.085
	ภายในกลุ่ม	132.084	383	.345		
	รวม	134.934	387			

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากการตารางที่ 4.21 การวิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยระหว่างรายได้ พบว่า ประชากรที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมไม่แตกต่างกัน ($p\text{-value} = 0.085$) แต่เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า ประชากรที่มีรายได้แตกต่างกันมีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยีแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p\text{-value} = 0.001$) ตามตาราง

ตารางที่ 22 การทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยรายคู่ของระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ด้านเทคโนโลยี จำแนกตามรายได้

รายได้	\bar{X}	รายได้				
		5,000 - 10,000	10,001 - 15,000	15,001 - 20,000	20,001 - 25,000	>25,000 0
5,000 - 10,000	3.72	-	-	-	-	-0.386*
10,001 - 15,000	3.79	-	-	-	-	-0.322*
15,001 - 20,000	4.04	-	-	-	-	-
20,001 - 25,000	4.06	-	-	-	-	-
>25,000	4.11	-	-	-	-	-

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 22 เมื่อพบความแตกต่างดังตารางที่ 21 ผู้วิจัยใช้วิธีการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่โดยจำแนกรายได้ต่อการบริหารจัดการขยะด้านเทคโนโลยี ตามวิธีการของ Scheffe test พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยีของประชากรที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป แตกต่างกับประชากรที่มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท และ 10,001 - 15,000 บาท อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยประชากรที่มีรายได้มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป มีระดับความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านเทคโนโลยีสูงกว่าประชากรที่มีรายได้ 5,000 - 10,000 บาท และ 10,001 - 15,000 บาท ตามตาราง

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลการศึกษาวิจัย และข้อเสนอแนะ

การศึกษางานวิจัยเรื่อง “ประสิทธิผลการจัดการบริการสาธารณสุขมูลฐานเทศบาลตำบลเขาน้อย อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” สรุปผลได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการวิจัย

5.2 อภิปรายผลการวิจัย

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

5.1.1 คุณลักษณะส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม ในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 55.50 และเพศชาย ร้อยละ 49.50 มีอายุอยู่ระหว่าง 41 - 60 ปี ร้อยละ 33.10 มีการศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา ร้อยละ 29.90 ส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป ร้อยละ 31.40 และมีรายได้อยู่ระหว่าง 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 27.60

5.1.2 การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณาจำแนกรายด้านพบว่า การบริหารด้านการงบประมาณมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 3.97$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดการด้านเทคโนโลยี ($\bar{X} = 3.89$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดด้านการจัดองค์กร ($\bar{X} = 3.89$) อยู่ในระดับมาก โดยสรุปในแต่ละด้านได้ดังนี้

5.1.2.1 การบริหารจัดการขยะมูลฝอยด้านการวางแผนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.92$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.00$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุก ระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน ($\bar{X} = 3.99$) อยู่ในระดับมาก และแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยมีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและ วัตถุประสงค์ขององค์การ ($\bar{X} = 3.99$) อยู่ในระดับมากตามลำดับและน้อยที่สุดคือ ประชาชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้ ($\bar{X} = 3.79$) อยู่ในระดับมาก

5.1.2.2 ด้านการจัดองค์กรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.89$) เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า อบต.หนองตาแต้ม มีการจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอย มีค่าเฉลี่ยอย่างเหมาะสม ($\bar{X} = 3.94$)

อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคืออบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน ($\bar{X} = 3.82$) อยู่ในระดับมาก

5.1.2.3 ด้านการจัดบุคลากรในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.93$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าพนักงานเจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมีการเตรียมความพร้อม กระจ่หรือร่นในการปฏิบัติหน้าที่ มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.04$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ การจัดทำถังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ ($\bar{X} = 3.98$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ อบต.ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก

5.1.2.4 ด้านงบประมาณในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.97$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าอัตราค่าบริการเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.05$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าบริการในการเก็บขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 4.02$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ อบต.หนองตาแต้ม จัดงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย ($\bar{X} = 3.84$) อยู่ในระดับมาก

5.1.2.5 ด้านเทคโนโลยีในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$) เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่าวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงานมีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.10$) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือ อบต.หนองตาแต้มจัดตั้งรองรับขยะมูลฝอยทิ้งแห้งและเปียกไว้อย่างทั่วถึง ($\bar{X} = 4.01$) อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุดคือ อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต ($\bar{X} = 3.76$) อยู่ในระดับมาก

5.1.3 การเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ สามารถสรุปผล ได้ดังนี้

5.1.3.1 จำแนกตามคุณลักษณะด้านเพศ พบว่า การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวม ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.3.2 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอายุ ในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.3.3 จำแนกตามคุณลักษณะด้านการศึกษา ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาในรายด้านพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านการจัดองค์กร ด้านเทคโนโลยี

5.1.3.4 จำแนกตามคุณลักษณะด้านอาชีพในภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.1.3.5 จำแนกตามคุณลักษณะด้านรายได้ ในภาพรวมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่เมื่อพิจารณาในรายด้านพบความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ได้แก่ ด้านเทคโนโลยี

5.2 อภิปรายผลการศึกษาวิจัย

อภิปรายผลการวิจัยเรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

5.2.1 การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ด้านการบริหารงบประมาณ รองลงมา คือ ด้านเทคโนโลยี ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุด คือด้านจัดองค์กร ทั้งนี้เนื่องจากคณะผู้บริหารในทุกระดับ รวมทั้งพนักงาน สามารถบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพโดยตระหนักถึงบทบาทวัตถุประสงค์แนวคิดและหน้าที่ในการบริหารจัดการประกอบกับการบริหารทรัพยากรภายในองค์การด้วยการบูรณาการอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์การอย่างมีประสิทธิภาพซึ่งสอดคล้องกับศิริพรรณ จันท์เกิด (2551, หน้า 60 - 64) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า การบริหารจัดการขยะในภาพรวมอยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการจัดการ ด้านการวางแผน ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคลากรอยู่ในระดับมาก และผลการทดสอบเกี่ยวกับขนาดของอบต.ที่รับผิดชอบกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบว่า ขนาดของ อบต.ที่รับผิดชอบมีผลต่อทัศนคติเกี่ยวกับการบริหารจัดการในการกำจัดขยะมูลฝอย โดยรวมรายด้านมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05 และสอดคล้องกับณัฐธิดา แดงงาม (2558, หน้า 62-63) ได้ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี ผลการศึกษาพบว่าผลการสำรวจระดับการมีส่วนร่วมของประชาชนในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี และด้านการรับรู้รัฐสถานการณ์และสภาพปัญหาในภาพรวมในระดับมากซึ่งการมีส่วนร่วมในการรับทราบถึงการจัดสรรงบประมาณในการดำเนินงานจัดการขยะมูลฝอยอยู่ในระดับมากเช่นกัน

นอกจากนี้ยังพบว่าผลการวิจัยไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ อัครัญ เถาว์วัลย์ (2551, หน้า 62 - 64) ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนกลุ่มตัวอย่างมีความคิดเห็นต่อการจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอโนนสัง จังหวัดหนองบัวลำภู ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่า ด้านการบริหารบุคคล อยู่ในระดับมากที่สุด โดยมีค่าเฉลี่ย 3.41 ลำดับรองลงมา คือ ด้านการวางแผน และด้านงบประมาณ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากัน 3.37 และด้านการจัดองค์กร ด้านเทคโนโลยี ส่วนด้านที่มีความคิดเห็นในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยน้อยที่สุดคือด้านรูปแบบการจัดการขยะมูลฝอย และงานวิจัยของ วชิรี มนต์ขลัง (2551, หน้า 117 - 118) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผลการศึกษายังพบว่าระดับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามความคิดเห็นของคณะกรรมการชุมชน โดยรวมและรายด้านทุกด้านอยู่ในระดับปานกลาง เรียงระดับค่าเฉลี่ยจากมากไปน้อย ดังนี้ คือ ด้านการจัดองค์กร ด้านงบประมาณ ด้านการจัดบุคลากร และด้านเทคโนโลยีเมื่อศึกษาเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนมเกี่ยวกับความคิดเห็นของคณะกรรมการจำแนกตามที่อยู่อาศัยตามเขตเลือกตั้งของสมาชิกสภาเทศบาล พบว่าภาพรวมและทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.2.2 ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

พบว่า ประชาชนที่มีเพศการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม โดยรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อพิจารณาในรายด้าน พบว่าประชาชนที่มีการศึกษา และรายได้ต่างกัน มีความคิดเห็นแตกต่างกัน อย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 และประชาชนที่มี อายุต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยทั้งภาพรวมและรายด้าน แตกต่างกันส่วนการจำแนกตามลักษณะด้านการประกอบอาชีพ พบว่า ระดับความคิดเห็นในภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน อาจเป็นไปได้ว่าการที่ประชาชนมีเพศต่างกัน ไม่มีผลต่อการแสดงความคิดเห็น หรือการแสดงออกทำให้เห็นถึงการมีสิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคที่ไม่แบ่งแยกเพศตามสังคมในยุคปัจจุบันแต่ประชาชนที่มีอายุ การศึกษา อาชีพ ที่ต่างกัน กลับมีความคิดเห็นที่ต่างกัน เป็นไปได้ว่าการที่แต่ละคนมีวุฒิภาวะ ประสบการณ์ ความรอบรู้ การอาศัยอยู่ในสังคมของแต่ละคนนั้นไม่เหมือนกัน ส่งผลให้แต่ละคนมีความคิดเห็นไม่เหมือนกันบางส่วนต้องเดินทางไปประกอบอาชีพต่างพื้นที่อาจทำให้พบเห็นการปฏิบัติงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นจึงนำสิ่งที่ตนเองพบเจอมาเปรียบเทียบกับการบริหารจัดการขยะในพื้นที่ของตนซึ่งอาจทำให้เห็นว่าการบริหารจัดการขยะยังไม่เป็นที่น่าพอใจของตนก็เป็นได้ หรือบางคนมีระดับการศึกษาไม่เท่ากัน ทำให้การรับรู้การเข้าถึงช่องทางข้อมูลข่าวสารต่าง ๆ ไม่เท่ากัน ส่งผลให้บางส่วนมีความรู้เกี่ยวกับปัญหาขยะมูลฝอยนั้นส่งผลกระทบต่อในหลาย ๆ ด้านต่อสิ่งแวดล้อม อาจมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมในการช่วยกันจัดการขยะมูลฝอยอย่างถูกวิธีตั้งแต่ครอบครัวของตนโดยไม่ทิ้งให้เป็นภาระต่อสังคม แต่บางส่วนที่มีพื้นฐานการศึกษาไม่ดีอาจคิดว่าไม่ใช่หน้าที่ของตนเอง จึงไม่ค่อยใส่ใจสังคมภายนอกหรือผลกระทบต่อคนอื่น เพราะการจัดเก็บขยะเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอยู่แล้วหรือบางคนมีอายุที่แตกต่างกัน หรืออยู่ในสังคมที่ต่างกันส่งผลให้ประสบการณ์ในการดำเนินชีวิตไม่เหมือนกัน ทำให้การตัดสินใจหรือการมีความรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่นน้อยลงก็เป็นได้

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ นางสุพัตรา คุโพนทอง (2553, หน้า 76 - 78) ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกันของเทศบาลโพธิ์พิสัย อำเภอโพธิ์พิสัย จังหวัดหนองคาย ผลการศึกษาพบว่า ประชาชนโดยรวมและจำแนกตามเพศ อายุ ระดับการศึกษา และด้านอาชีพ มีความคิดเห็นด้วยเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอย 3 ด้าน อยู่ในระดับมาก และประชาชนที่มีเพศแตกต่างกัน มีความเห็นด้วยโดยรวมและรายด้านไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05 แต่ประชาชนที่มี อายุ ระดับการศึกษา และอาชีพแตกต่างกัน มีความคิดเห็นโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยทางสถิติที่ระดับ 0.05

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 ข้อเสนอแนะสำหรับนำผลการวิจัยไปใช้

5.3.1.1 ด้านการวางแผน องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มควรหาวิธีการสร้างแรงกระตุ้นหรือแรงจูงใจภาคประชาชนที่ยังไม่ได้ตระหนักและเห็นความสำคัญของปัญหาเกี่ยวกับขยะมูลฝอยให้เข้ามามีส่วนร่วมอย่างจริงจัง โดยไม่คิดถึงประโยชน์ส่วนตน และไม่คิดว่าปัญหาขยะไม่ใช่เรื่องของประชาชนที่คิดว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือหน่วยงานภาครัฐต้องดำเนินการจัดการเพียงฝ่ายเดียว แต่ต้องร่วมกันแก้ไขปัญหาาร่วมกันทุกฝ่าย โดยเฉพาะภาคประชาชน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

5.3.1.2 ด้านการจัดองค์กร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ควรมีการกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของเจ้าหน้าที่อย่างเหมาะสม และควรมีการจัดการภายในองค์กรอย่างเข้าถึงเข้าใจในเหตุและผลของ

ผู้ปฏิบัติงาน เพื่อสร้างสัมพันธ์อันดีในการปฏิบัติงานร่วมกันของเจ้าหน้าที่ และกระตุ้นให้เจ้าหน้าที่ผู้รับผิดชอบมีขวัญและกำลังใจในการทำงานอย่างสม่ำเสมอ

5.3.1.3 ด้านการจัดบุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้มมีทรัพยากรบุคคลที่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน แต่ยังคงขาดการส่งเสริมและเพิ่มพูนความรู้ความเข้าใจของเจ้าหน้าที่ให้พัฒนาศักยภาพในการทำงานเพิ่มขึ้น เช่น การดูแลรักษาวัสดุ ครุภัณฑ์ต่าง ๆ ให้พร้อมใช้งานได้ตลอดเวลา รวมถึงการล้างรถขยะ เพื่อมิให้เกิดกลิ่นเหม็นเป็นแหล่งสะสมของเชื้อโรคและแมลงวัน

5.3.1.4 ด้านงบประมาณ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ควรสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเข้าตรวจสอบการใช้จ่ายงบประมาณในการบริหารจัดการขยะ เพื่อจะได้ทราบว่างบประมาณที่ใช้ในการดำเนินการเรื่องการจัดการขยะมูลฝอยมีปริมาณเพิ่มขึ้นในทุก ๆ ปีนั้นมีความเหมาะสมกับอัตราค่าธรรมเนียมการเก็บขยะมูลฝอยหรือไม่ เป็นการหาแนวทางในการบริหารจัดการร่วมกันและควรเพิ่มงบประมาณในการจัดซื้อหรือซ่อมแซม วัสดุอุปกรณ์ ครุภัณฑ์ สำหรับใช้ในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

5.3.1.5 ด้านเทคโนโลยี องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ควรหาวิธีการใช้เทคโนโลยีในด้าน การสื่อสารมาใช้ในการชักจูงภาคประชาชนเข้าร่วมเป็นภาคีเครือข่ายในการทำงาน หรือช่องทางการประชาสัมพันธ์ การปฏิบัติงาน

5.3.2 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

5.3.2.1 ควรศึกษาและวิจัยในเขตปกครองของตำบลอื่นของอำเภอปรานบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อให้ทราบถึงข้อมูลในเชิงลึกมาปรับใช้ในการหาแนวทางแก้ไขปัญหการบริหารจัดการขยะร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เกิดภาคีเครือข่ายในหลายภาคส่วน

5.3.2.2 ควรศึกษาเจาะลึกในประเด็นปัญหาที่เกิดจากการบริหารจัดการด้านงบประมาณ เช่น การใช้จ่ายงบประมาณเกิดประสิทธิภาพจริงหรือไม่ ผลสัมฤทธิ์ในการใช้จ่ายเงินงบประมาณเป็นเช่นไร เพื่อหาแนวทางแก้ไขปัญหาด้านงบประมาณที่ไม่สมดุล

บรรณานุกรม

- กรมควบคุมมลพิษ. (2551). *ประเภทของขยะมูลฝอย. สำนักจัดการกากของเสียและสารอันตราย*. เข้าถึงได้จาก: www.pcd.go.th/about/DivisionThai.htm, 16 ธันวาคม 2559.
- กรมอนามัย กระทรวงสาธารณสุข. (2558). *คู่มือพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ.2535*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม อบต.หนองตาแต้ม. (2560). *ข้อมูลปริมาณขยะมูลฝอยในพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม ปี 2560*. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม.
- _____. (2560). *รายงานการจัดเก็บขยะมูลฝอยในปีที่ผ่านมาของ อบต.หนองตาแต้ม*. องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม.
- โกวิท พวงงาม. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต พิมพ์ครั้งที่ 7*. กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- เกษม จันท์แก้ว และคณะ. (2542). *วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม*. กรุงเทพฯ: โครงการสหวิทยาการบัณฑิตศึกษาศาสตร์ วิทยาลัยวิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- กอบกุล ราชะนาคร. (2550). *กฎหมายกับสิ่งแวดล้อม* กรุงเทพฯ: วิญญูชน.
- กลุ่มงานยุทธศาสตร์และข้อมูลเพื่อการพัฒนาจังหวัด. (2559). *ข้อมูลทั่วไปจังหวัดประจวบคีรีขันธ์*. เข้าถึงได้จาก: <http://www.prachuapkhirikhan.go.th>, 16 ธันวาคม 2559.
- ณัฐธิดา แดงงาม (2558). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในเขตเทศบาลตำบลเกาะสีชัง อำเภอเกาะสีชัง จังหวัดชลบุรี*.งานนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการเมืองการปกครอง คณะรัฐศาสตร์และนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- ธวัชชัย ศุภดิษฐ์. (2552). *สิ่งแวดล้อมนิเวศวิทยาและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. (ปรับปรุงครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: เพิ่มพูนการพิมพ์.
- เนตร์พัฒนา ยาวีราช. (2553). *การจัดการสมัยใหม่*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ บริษัทหริปเพิ้ล กรุ๊ป จำกัด.
- บุญอริ ยีหะ. (2550). *การปกครองท้องถิ่นไทย*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2545). *การวิจัยเบื้องต้น*. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์.
- พิรยา วัชรโรทัย (2556). *การจัดการขยะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น: กรณีศึกษาเทศบาลตำบล เมืองแกลง จังหวัดระยอง*. วิทยานิพนธ์ปริญญาวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการสิ่งแวดล้อม คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- ภาพร ศิริอร ชันธัตถ์. (2549). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ: ทิพย์วิสุทธิ.
- รุ่งกิจ บุรณ์เจริญ. (2554). *การจัดการขยะฐานศูนย์: กรณีศึกษาโรงเรียนจอมพระประชาสรรค์ อำเภอจอมพระ จังหวัดสุรินทร์*. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (การจัดการสิ่งแวดล้อม) คณะพัฒนาสังคมและสิ่งแวดล้อม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- วัชร มนต์ขลัง. (2551). *การบริหารจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลเมืองนครพนม อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- วิลาวรรณ รพีพิศาล. (2550). *การบริหารทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์วิจิตรทัตกร.
- วิเชียร วิทยอุดม. (2551). *ทฤษฎีองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ธนธการพิมพ์.

- _____. (2551). *(Luther Gulick and Lyndall Urwick) พฤติกรรมองค์การ*. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- _____. (2554). *ทฤษฎีองค์การ*. กรุงเทพฯ: ธนัชการพิมพ์.
- วิธวัฒน์ สวาครี และคณะ. (2548). *โครงการวิจัยการมีส่วนร่วมในการจัดการขยะอย่างยั่งยืน ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องในพื้นที่ตำบลหนองแสง อำเภอบางปะอิน จังหวัดมหาสารคาม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- วิภาส ทองสุทธิ. (2551). *การบริหารจัดการที่ดี*. กรุงเทพฯ: อินทภาษ.
- ศิริพรรณ จันทร์เกิด. (2551). *การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลในอำเภอบางปะอิน จังหวัดพระนครศรีอยุธยา*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- ศุภย์ก่าจัดขยะจังหวัดประจวบคีรีขันธ์. (2560). *สรุปภาพรวมการจัดการขยะมูลฝอยตำบลหนองตาแต้มต่อปี*. สำนักงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์.
- สถาบันวิจัยทีดีอาร์ไอ. (2559). *การจัดการขยะอิเล็กทรอนิกส์ในประเทศไทย*. เข้าถึงได้จาก: <https://tdri.or.th/tag>, 16 ธันวาคม 2559.
- สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา. (2560). *รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560*. กรุงเทพฯ: สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา.
- สถาบันพระปกเกล้า. (2545). *การกระจายอำนาจและการปกครองท้องถิ่นในประเทศไทย*. กรุงเทพฯ: ธรรมดาเพลส.
- สุพัตรา คุโพนทอง. (2553). *การบริหารจัดการขยะมูลฝอยและเปรียบเทียบการบริหารจัดการขยะมูลฝอยตามความคิดเห็นของประชาชนที่มีลักษณะประชากรแตกต่างกันของเทศบาลโพธิ์พล อำเภอน้ำโพธิ์ จังหวัดหนองคาย*. การศึกษาค้นคว้าอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานโยบายสาธารณะ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม, มหาสารคาม.
- สุรพันธ์ ฉันทแดนสุวรรณ. (2550). *หลักการบริหารธุรกิจ*. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- _____. (2553). *หลักการบริหารธุรกิจ*. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: จุฑทอง.
- สมคิด บางโม. (2553). *องค์การและการจัดการ*. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- อัคคัญ เถาว์วัลย์. (2551). *การจัดการขยะมูลฝอยของเทศบาลตำบลโนนสัง อำเภอน้ำใส จังหวัดหนองบัวลำภู*. รายงานการศึกษาอิสระปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการปกครองท้องถิ่น วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ขอนแก่น.
- อนิวัช แก้วจำนงค์. (2552). *การจัดการทรัพยากรมนุษย์*. พิมพ์ครั้งที่ 1. ศูนย์หนังสือมหาวิทยาลัยทักษิณ; ลำดับที่ 149.
- อาณัติ ตะปินตา. (2553). *ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับการจัดการขยะมูลฝอย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกวิทย์ มณีธร. (2552). *ระบบราชการรัฐวิสาหกิจและองค์กรมหาชนของไทย*. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัด เอ็ม.ที.เพรส.
- _____. (2552). *ระบบราชการรัฐวิสาหกิจและองค์กรมหาชนของไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ห้างหุ้นส่วน จำกัด เวิลด์เทรต ประเทศไทย.
- Bennis and Mische. (1997). *The 21st Century Organization: Reinventing Through Reengineering*. (Warren Bennis Executive Briefing Series) Paperback – July 3.

Neal and Schubel. (1987) *Solid waste management and the environment: the mounting garbage and trash crisis*. Prentice-Hall.

Straub, J. T. & Attner R. F. (1985). *Introduction to Business*. (2nd ed). Boston: Kent.

Stoner, Freeman and Gilbert. (1995). *Management*. Englewood Cliffs N. J: Prentice – Hall. The Balanced Scorecard Institute. Basic Concepts. (Online).

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก
ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย

ภาคผนวก ก ตัวอย่างเครื่องมือวิจัย

แบบสอบถาม

เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

คำชี้แจง การศึกษาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครั้งนี้เป็นการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏธนบุรี วิทยาเขตวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. แบบสอบถามนี้ผู้ศึกษามีความประสงค์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยตัวท่านเอง โดยไม่ต้องลงชื่อลงในแบบสอบถาม

2. การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

3. ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ไม่ใช่แบบทดสอบความรู้ตามหลักวิชาการ จึงขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริง ตามความรู้ หรือความรู้สึก หรือความคิดเห็น ที่ตรงหรือมีความใกล้เคียงกับท่านตามแบบสอบถามมากที่สุด

4. แบบสอบถามชุดนี้มี แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 สอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ รายได้ต่อเดือน

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี จำนวน 25 ข้อ โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

ตอนที่ 3 เป็นข้อเสนอแนะต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เป็นแบบคำถามปลายเปิด จำนวน 5 ข้อ

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านกรุณาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

นางสาวพรรณพิลาส แก้วคำ

นิสิตปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล**1.เพศ**

- () ชาย () หญิง

2.อายุ

- () ต่ำกว่า 20 ปี () 21 – 40 ปี
() 41 – 60 ปี () 60 ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

- () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา
() ปวช./ปวส. () ปริญญาตรี

4.อาชีพ

- () ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ () นักเรียน/นักศึกษา
() ธุรกิจส่วนตัว () รับจ้างทั่วไป
() เกษตรกรรม

5.รายได้

- () 5,000 - 10,000 บาท () 10,001 - 15,000 บาท
() 15,001 - 20,000 บาท () 20,001 - 25,000 บาท
() มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียว ตามเกณฑ์ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองตาแต้ม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านการวางแผน						
1	การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง ในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมา ประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน					
2	แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและ วัตถุประสงค์ขององค์การ					
3	อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหา ตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการ บริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ					
4	อบต.หนองตาแต้ม เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม เข้ามาร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายใน ตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อ สิ่งแวดล้อม รวมถึงประชาชนในชุมชน					
5	ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอย ภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้					

ข้อที่	การบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองตาแต้ม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านการจัดองค์การ						
6	อบต.หนองตาแต้มจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม					
7	ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม					
8	อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน					
9	อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์ และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน					
10	อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนเรื่องขยะ					
ด้านการจัดบุคลากร						
11	อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย					
12	พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการจัดการขยะมีการเตรียมความพร้อม กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่					
13	การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ					
14	เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้					
15	บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุภาพ อ่อนน้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย					
ด้านงบประมาณ						
16	อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม					

ข้อที่	การบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองตาแต้ม	ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
17	อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย					
18	อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม					
19	อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย					
20	อบต.หนองตาแต้ม ควรมาตรการ/บทลงโทษ ผู้ไม่มาชำระค่าเก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน					
ด้านเทคโนโลยี						
21	วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงาน					
22	รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน					
23	อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต					
24	อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็นชุมชนต้นแบบในด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง					
25	อบต.หนองตาแต้ม จัดถังรองรับขยะมูลฝอยทั้งแห้งและเปียกไว้อย่างทั่วถึง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม เจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง
ในหน่วยงาน กำนัน/ผู้ใหญ่บ้าน ต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะของท่านในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ
อบต.หนองตาแต้ม เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป

1.ด้านการวางแผน

.....

2.ด้านการจัดองค์การ

.....

3.ด้านการจัดบุคลากร

.....

4.ด้านงบประมาณ

.....

5.ด้านเทคโนโลยี

.....

ขอขอบคุณเป็นอย่างสูงที่ท่านอนุเคราะห์ให้ร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบ และผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถาม

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบ และผลการวิเคราะห์ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) ของแบบสอบถาม

เรื่อง “การบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

ผู้วิจัย นางสาวพรรณพิลาส แก้วคำ

นิสิตปริญญาโทหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตและดุขภูิบัณฑิต รุ่นที่ 591

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการบริหารจัดการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

คำชี้แจง การศึกษาการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครั้งนี้เป็นการศึกษาตามหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี วิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช วิทยาเขตวังไกลกังวล อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

1. แบบสอบถามนี้ผู้ศึกษามีความประสงค์ให้ผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นอย่างอิสระในการกรอกแบบสอบถามตามความเป็นจริงด้วยตัวท่านเอง โดยไม่ต้องลงชื่อลงในแบบสอบถาม

2. การศึกษาในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อศึกษาการบริหารจัดการจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม และเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยในพื้นที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม จำแนกตามคุณลักษณะส่วนบุคคล

3. ทำเครื่องหมาย ลงในช่อง หน้าข้อความที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านเพียงข้อเดียว แบบสอบถามนี้ไม่ใช่แบบทดสอบความรู้ตามหลักวิชาการ จึงขอให้ท่านตอบตามความเป็นจริง ตามความรู้ หรือความรู้สึก หรือความคิดเห็น ที่ตรงหรือมีความใกล้เคียงกับท่านตามแบบสอบถามมากที่สุด

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
☒ ได้ ☐ ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน ☐ ไม่ได้ (ทั้งฉบับ)
ลงชื่อ (นางนารี คล้ายเพ็ญ) ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
☒ ได้ ☐ ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน ☐ ไม่ได้ (ทั้งฉบับ)
ลงชื่อ (นายวรรณยศ แซ่ทอง) ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

แบบสอบถามนี้สามารถใช้เป็นเครื่องมือในการวิจัย
☐ ได้ ☒ ได้ แต่ต้องปรับปรุงบางส่วน ☐ ไม่ได้ (ทั้งฉบับ)
ลงชื่อ (นางสาวพัทยา มาประเสริฐ) ผู้เชี่ยวชาญ/ผู้ทรงคุณวุฒิ

ตอนที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล**1.เพศ**

- ชาย หญิง

2.อายุ

- ต่ำกว่า 20 ปี 21 – 40 ปี
 41 – 60 ปี 60 ปีขึ้นไป

3.ระดับการศึกษา

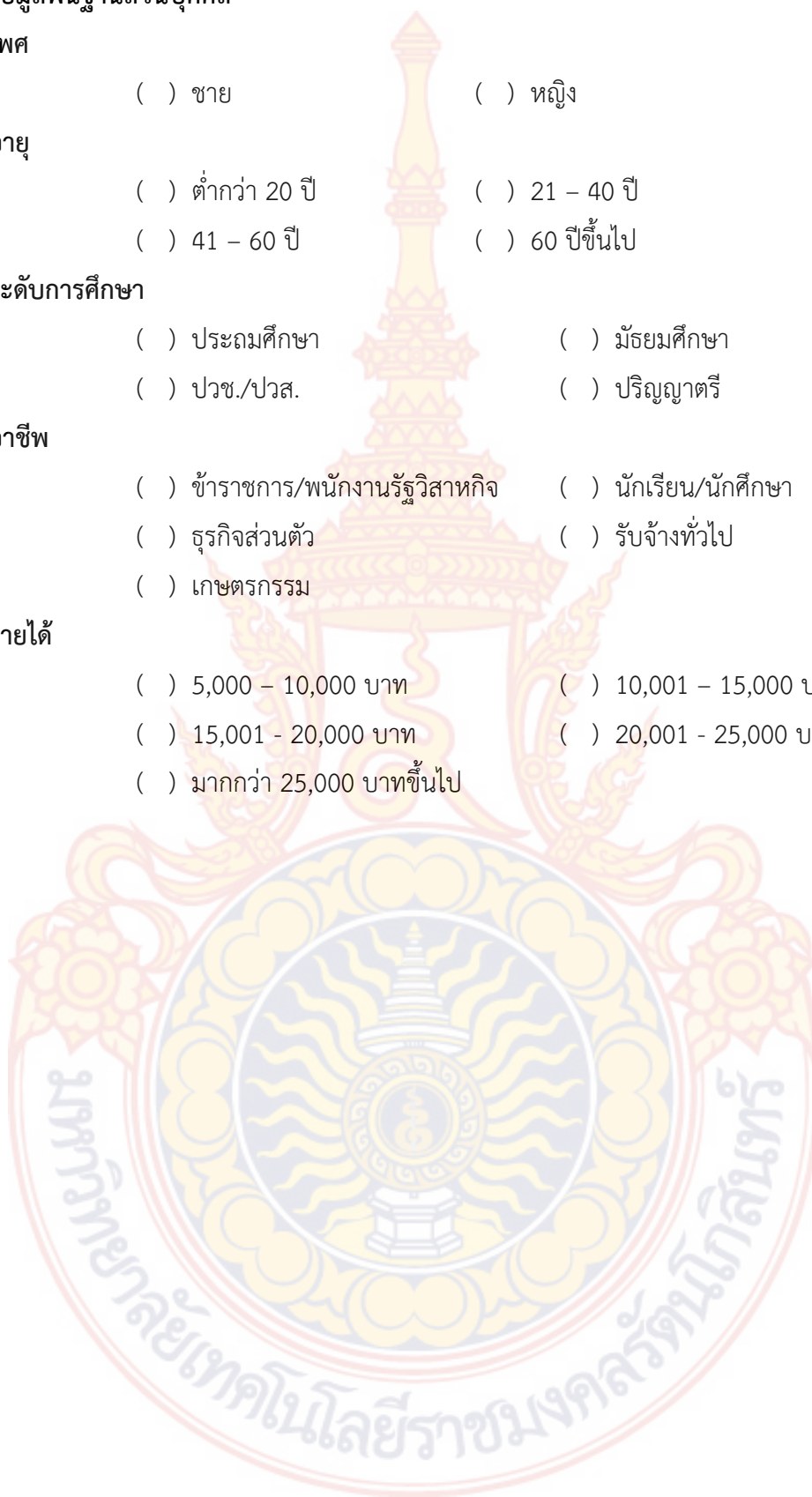
- ประถมศึกษา มัธยมศึกษา
 ปวช./ปวส. ปริญญาตรี

4.อาชีพ

- ข้าราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ นักเรียน/นักศึกษา
 ธุรกิจส่วนตัว รับจ้างทั่วไป
 เกษตรกรรม

5.รายได้

- 5,000 – 10,000 บาท 10,001 – 15,000 บาท
 15,001 - 20,000 บาท 20,001 - 25,000 บาท
 มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบบมาตราส่วนประมาณค่าของลิเคิร์ต (Likert's rating scale) มี 5 ระดับ คือ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ในช่องคำตอบให้ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุดเพียงข้อเดียวตามเกณฑ์ดังนี้

5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

ข้อ ที่	การบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองตาแต้ม	ระดับความคิดเห็น								
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด				
ด้านการวางแผน										
1	การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน									
2	แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและ วัตถุประสงค์ขององค์การ									
3	อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ									
4	อบต.หนองตาแต้ม เชิญผู้เชี่ยวชาญด้านสิ่งแวดล้อม เข้ามาร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงประชาชนในชุมชน									
5	ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้									
ด้านการจัดองค์การ										
6	อบต.หนองตาแต้ม จัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม									
7	ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม									

ข้อ ที่	การบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองตาแต้ม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
8	อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับ บริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน					
9	อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่ รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์ และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน					
10	อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจาก ประชาชนเรื่องขยะ					
ด้านการจัดบุคลากร						
11	อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มี ความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและ บำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย					
12	พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการจัดการขยะ มีการเตรียมความพร้อม กระจือรื้อร่นในการปฏิบัติหน้าที่					
13	การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูล ฝอยภายในตำบลเพียงพอ					
14	เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน ด้านขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้					
15	บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาด เรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุภาพ อ่อน น้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย					
ด้านงบประมาณ						
16	อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการ ขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม					
17	อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการ พิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย					
18	อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม					
19	อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย					
20	อบต.หนองตาแต้ม ควรมาตรการ/บทลงโทษ ผู้ไม่มาชำระค่า เก็บค่าธรรมเนียมขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน					

ข้อ ที่	การบริหารจัดการขององค์การบริหาร ส่วนตำบลหนองตาแต้ม	ระดับความคิดเห็น				
		มาก ที่สุด	มาก	ปาน กลาง	น้อย	น้อย ที่สุด
ด้านเทคโนโลยี						
21	วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม ในการนำไปปฏิบัติงาน					
22	รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน					
23	อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วน ร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อ เตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต					
24	อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็นชุมชน ต้นแบบในด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง					
25	อบต.หนองตาแต้ม จัดถังรองรับขยะมูลฝอยทิ้งแห้งและเปียก ไว้อย่างทั่วถึง					

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของประชาชนในเขตพื้นที่ตำบลหนองตาแต้ม ต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม

คำชี้แจง โปรดเขียนข้อเสนอแนะของท่านในด้านต่างๆ เกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม เพื่อนำไปปรับปรุงต่อไป

1.ด้านการวางแผน

.....

.....

2.ด้านการจัดองค์การ

.....

.....

3.ด้านการจัดบุคลากร

.....

.....

4.ด้านงบประมาณ

.....

.....

5.ด้านเทคโนโลยี

.....

.....

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 1

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดย
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	เห็นด้วย
ให้คะแนน	0	เห็นด้วย
ให้คะแนน	-1	เห็นด้วย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
1.เพศ	✓		
2.อายุ	✓		
3.ระดับการศึกษา	✓		
4.อาชีพ	✓		
5.รายได้	✓		

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	เห็นด้วย
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน	-1	ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ด้านการวางแผน			
1.การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน	✓		
2.แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและวัตถุประสงค์ขององค์การ	✓		
3.อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ	✓		
4.อบต.หนองตาแต้ม นักวิชาการหรือผู้มีความรู้ความสามารถด้านสิ่งแวดล้อม เข้ามาร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงประชาชนในชุมชน	✓		
5.ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้	✓		
ด้านการจัดองค์การ			
6. อบต.หนองตาแต้มจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม	✓		
7.ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม	✓		
8. อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน	✓		

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
9. อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์ และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน	✓		
10. อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนเรื่องขยะมูลฝอย	✓		
ด้านการจัดบุคลากร			
11.อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย	✓		
12.พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการจัดการขยะมีการเตรียมความพร้อม กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	✓		
13.การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ	✓		
14.เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้	✓		
15.บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุข อ่อนน้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอตันเสมอปลาย	✓		
16.อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม	✓		
17.อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย	✓		
18.อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม	✓		
19.อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย	✓		
20.อบต.หนองตาแต้ม ควรมาตรการ/บทลงโทษ ผู้ไม่มาชำระค่าเก็บธรรมเนียมขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน	✓		
21.วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงาน	✓		
22.รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน	✓		

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
23.อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อม ในการแก้ไขปัญหาในอนาคต	√		
24.อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็นชุมชนต้นแบบใน ด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง	√		
25.อบต.หนองตาแต้ม จัดถังรองรับขยะมูลฝอยทั้งแห้งและเปียกไว้ อย่างทั่วถึง	√		

(นางนารี คล้ายเพ็ญ)

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลปากน้ำปรายณ

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 2

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	เห็นด้วย
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน	-1	ไม่เห็นด้วย

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
1.เพศ	✓		
2.อายุ	✓		
3.ระดับการศึกษา	✓		
4.อาชีพ	✓		
5.รายได้	✓		

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	เห็นด้วย
ให้คะแนน	0	เห็นด้วย
ให้คะแนน	-1	เห็นด้วย

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ด้านการวางแผน			
1.การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน	✓		
2.แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและวัตถุประสงค์ขององค์การ	✓		
3.อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ	✓		
4.อบต.หนองตาแต้ม นักวิชาการหรือผู้มีความรู้ความสามารถด้านสิ่งแวดล้อม เข้ามาร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงประชาชนในชุมชน	✓		
5.ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้	✓		
ด้านการจัดองค์การ			
6. อบต.หนองตาแต้มจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม	✓		
7.ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม	✓		
8. อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน	✓		

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
9. อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์ และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน	✓		
10. อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนเรื่องขยะมูลฝอย	✓		
ด้านการจัดบุคลากร			
11.อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย	✓		
12.พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องข้องในการจัดการขยะมีการเตรียมความพร้อม กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	✓		
13.การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ	✓		
14.เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้	✓		
15.บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุข อ่อนน้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	✓		
16.อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม	✓		
17.อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย	✓		
18.อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม	✓		
19.อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย	✓		
20.อบต.หนองตาแต้ม ควรมาตรการ/บทลงโทษ ผู้ไม่มาชำระค่าเก็บธรรมเนียมขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน	✓		
21.วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงาน	✓		
22.รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน	✓		

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
23.อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อม ในการแก้ไขปัญหาในอนาคต	√		
24.อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็นชุมชนต้นแบบใน ด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง	√		
25.อบต.หนองตาแต้ม จัดถังรองรับขยะมูลฝอยทั้งแห้งและเปียกไว้ อย่างทั่วถึง	√		

(นายวรรณยศ แซ่ทอง)

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมองค์การบริหารส่วนตำบลวังก้ง

ผู้เชี่ยวชาญ ท่านที่ 3

แบบประเมินผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือ
เรื่อง การบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดย
ทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนนดังนี้

	ให้คะแนน	+1	เห็นด้วย
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจ	
ให้คะแนน	-1	ไม่เห็นด้วย	

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
1.เพศ	✓		
2.อายุ	✓		
3.ระดับการศึกษา	✓		
4.อาชีพ	✓		
5.รายได้	✓		

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

คำชี้แจง ขอให้ผู้เชี่ยวชาญได้แสดงความกรุณาแสดงความคิดเห็นของท่านให้ตรงกับความเป็นจริงมากที่สุด โดยทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือตามระดับความคิดเห็นของท่านโดยมีความหมายในการให้คะแนนดังนี้

ให้คะแนน	+1	เห็นด้วย
ให้คะแนน	0	ไม่แน่ใจ
ให้คะแนน	-1	ไม่เห็นด้วย

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
ด้านการวางแผน			
1.การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน	✓		
2.แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและ วัตถุประสงค์ขององค์การ		✓	
3.อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเป็นระบบ		✓	
4.อบต.หนองตาแต้ม นักวิชาการหรือผู้มีความรู้ความสามารถด้านสิ่งแวดล้อม เข้าร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อมรวมถึงประชาชนในชุมชน	✓		
5.ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้	✓		
ด้านการจัดองค์การ			
6. อบต.หนองตาแต้มจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม	✓		
7.ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม	✓		
8. อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับการบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน	✓		

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
9. อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์ และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน	√		
10. อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนจากประชาชนเรื่องขยะมูลฝอย	√		
ด้านการจัดบุคลากร			
11.อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย	√		
12.พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะมีการเตรียมความพร้อม กระตือรือร้นในการปฏิบัติหน้าที่	√		
13.การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ	√		
14.เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านการจัดการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้	√		
15.บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุภาพ อ่อนน้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	√		
16.อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม	√		
17.อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย	√		
18.อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม	√		
19.อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุอุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย	√		
20.อบต.หนองตาแต้ม ควรมาตรการ/บทลงโทษ ผู้ไม่มาชำระค่าเก็บธรรมเนียมขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน	√		
21.วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงาน	√		
22.รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน	√		

ความคิดเห็นของประชาชนต่อการบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม ทั้ง 5 ด้าน	ความเห็นของผู้เชี่ยวชาญ		
	เห็นด้วย +1	ไม่แน่ใจ 0	ไม่เห็นด้วย -1
23.อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อม ในการแก้ไขปัญหาในอนาคต	√		
24.อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็นชุมชนต้นแบบใน ด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง	√		
25.อบต.หนองตาแต้ม จัดถังรองรับขยะมูลฝอยทั้งแห้งและเปียกไว้ อย่างทั่วถึง	√		

(นางสาวพญา มาประเสริฐ)

ผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเทศบาลตำบลปรางมณี

สรุปผลวิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อแบบสอบถามในการหาค่า IOC (จำนวน 3 ท่าน)
 ต่อการบริหารจัดการขยะมูลฝอยองค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม
 อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์”

.....
 ส่วนที่ 1 : แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม จำนวน 4 ข้อ

ข้อ	คำถาม	ค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
1	เพศ () ชาย () หญิง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	อายุ () ต่ำกว่า 20 ปี () 21 – 40 ปี () 41 – 60 ปี () 60 ปีขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
3	ระดับการศึกษา () ประถมศึกษา () มัธยมศึกษา () ปวช./ปวส. ()ปริญญาตรี	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
4	รายได้ () 5,000 – 10,000 บาท () 10,001 –15,000 บาท () 15,001 - 20,000 บาท () 20,001-25,000 บาท () มากกว่า 25,000 บาทขึ้นไป	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ตอนที่ 2 คำถามเกี่ยวกับ การบริหารจัดการขยะขององค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอปรางบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 5 ด้าน ได้แก่ ด้านการวางแผน ด้านการจัดการองค์การ ด้านการจัดบุคลากร ด้านงบประมาณ และด้านเทคโนโลยี โดยให้ผู้ตอบเลือกตอบเพียงระดับเดียว

ข้อ	คำถาม	ค่าความคิดเห็นของ ผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปล ผล
		1	2	3			
ด้านการวางแผน							
1	การจัดทำแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีการเชิญประชาชนทุกภาคส่วน คณะกรรมการหมู่บ้าน ผู้บริหาร และเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องในทุกระดับ และนำข้อมูลที่ได้จากการประชาคมมาประกอบการวิเคราะห์และช่วยในการจัดทำแผน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
2	แผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีความชัดเจน สอดคล้องกับนโยบายผู้บริหารและวัตถุประสงค์ขององค์การ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
3	อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับกลยุทธ์ในการแก้ไขปัญหาตลอดเวลา มีแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างต่อเนื่อง และมีการประเมินผลความก้าวหน้าของแผนการบริหารจัดการขยะอย่างเป็นระบบ	+1	0	+1	2	0.67	ใช้ได้
4	อบต.หนองตาแต้ม นักวิชาการหรือผู้มีความรู้ความสามารถด้านสิ่งแวดล้อม เข้ามาร่วมวางแผนการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลหนองตาแต้ม อย่างครอบคลุมและไม่ให้กระทบต่อสิ่งแวดล้อม รวมถึงประชาชนในชุมชน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
5	ประชาชนมีส่วนร่วมในการการบริหารจัดการขยะมูลฝอยภายในตำบลครบทุกขั้นตอน โปร่งใส ตรวจสอบได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดองค์การ							
6	อบต.หนองตาแต้มจัดโครงสร้างองค์การด้านการบริหารจัดการขยะมูลฝอยเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
7	ชุมชนมีส่วนร่วมในการจัดองค์การเกี่ยวกับการจัดเก็บขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
8	อบต.หนองตาแต้ม กำหนดภาระหน้าที่ขององค์การเกี่ยวกับบริหารจัดการขยะมูลฝอยไว้อย่างชัดเจน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม	ค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
9	อบต.หนองตาแต้ม มีการปรับปรุงหน่วยงานหรือเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบเกี่ยวกับการบริหารจัดการให้ทันกับสถานการณ์และมีความชัดเจนของโครงสร้างการทำงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
10	อบต.หนองตาแต้ม มีช่องทางการแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียน จากประชาชนเรื่องขยะมูลฝอย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านการจัดบุคลากร							
11	อบต.หนองตาแต้ม ส่งเสริม พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่ให้มีความรู้ในการใช้เครื่องมือ หรืออุปกรณ์ รวมถึงการดูแลและบำรุงรักษารถยนต์สำหรับเก็บขนขยะมูลฝอย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
12	พนักงาน เจ้าหน้าที่ที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องในการจัดการขยะ มีการเตรียมความพร้อม กระจือหรือรถในการปฏิบัติหน้าที่	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
13	การจัดกำลังคนในการรักษาความสะอาดและจัดเก็บขยะมูลฝอยภายในตำบลเพียงพอ	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
14	เจ้าหน้าที่ อบต.หนองตาแต้ม ช่วยแก้ไขปัญหาข้อร้องเรียนด้านการขยะมูลฝอยที่เกิดขึ้นได้	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
15	บุคลากรของ อบต.หนองตาแต้ม เก็บขยะมูลฝอยสะอาดเรียบร้อย เวลาปฏิบัติงานต่อประชาชนมีความสุข อ่อนน้อม และไม่เลือกปฏิบัติอย่างเสมอต้นเสมอปลาย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
ด้านงบประมาณ							
16	อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการบริหารจัดการขยะมูลฝอยอย่างเพียงพอ เหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
17	อบต.หนองตาแต้ม เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพิจารณาอัตราเก็บค่าเก็บค่าธรรมเนียมในการเก็บขยะมูลฝอย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
18	อัตราค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยมีความเหมาะสม	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
19	อบต.หนองตาแต้ม จัดสรรงบประมาณในการซ่อมบำรุงวัสดุ อุปกรณ์ในการเก็บขยะมูลฝอย	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
20	อบต.หนองตาแต้ม ควรมีมาตรการ/บทลงโทษผู้ไม่มาชำระค่าธรรมเนียมเก็บขยะมูลฝอยเป็นเวลานาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

ข้อ	คำถาม	ค่าความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญคนที่			รวม	ค่า IOC	แปลผล
		1	2	3			
ด้านเทคโนโลยี							
21	วัสดุ อุปกรณ์ที่ใช้ในการเก็บกวาดขยะมูลฝอยมีความเหมาะสมในการนำไปปฏิบัติงาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
22	รถเก็บขยะมูลฝอยของ อบต.หนองตาแต้ม มีเพียงพอต่อการใช้งาน	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
23	อบต.หนองตาแต้ม เชิญประชาชนทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วม ในการหาวิธีจัดการขยะมูลฝอยที่เหมาะสม ยั่งยืน เพื่อเตรียมความพร้อมในการแก้ไขปัญหาในอนาคต	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
24	อบต.หนองตาแต้ม ควรมีภาคีเครือข่ายเข้าร่วมเป็น ชุมชนต้นแบบในด้านการจัดการขยะมูลฝอยอย่างแท้จริง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้
25	อบต.หนองตาแต้ม จัดตั้งรองรับขยะมูลฝอยทั้งแห้งและเปียกไว้อย่างทั่วถึง	+1	+1	+1	3	1.00	ใช้ได้

$$\begin{aligned} \text{ค่า IOC} &= \frac{23}{25} \\ &= 0.92 \end{aligned}$$

สรุปผลแสดงความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน เท่ากับ 0.92 แปลผลว่าใช้ได้

ภาคผนวก ค
สรุปค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ภาคผนวก ค
สรุปค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

ตารางผลการทดสอบแบบสอบถาม Item-Total Statistics ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)

ข้อ	Scale Mean if Item Deleted	Scale Variance If Item Deleted	Corrected Item ToTal Correlation	Alpha If Item Deleted
1	83.462	729.684	.107	.890
2	83.362	737.282	-.028	-.892
3	80.962	731.518	.192	.889
4	81.987	671.570	.854	.878
5	82.012	678.109	.794	.879
6	82.025	671.461	.856	.878
7	81.037	564.031	.264	.969
8	81.912	674.409	.840	.878
9	81.987	673.340	.829	.878
10	81.987	670.750	.877	.877
11	82.187	682.791	.788	.880
12	82.137	681.551	.767	.880
13	82.137	669.577	.791	.878
14	81.612	699.314	.635	.883
15	83.037	704.159	.687	.883
16	82.237	687.769	.702	.881
17	82.912	710.228	.468	.885
18	82.012	678.160	.805	.879
19	81.862	673.936	.840	.878
20	82.112	677.224	.807	.879
21	82.087	680.691	.817	.879
22	82.087	678.332	.827	.879
23	82.112	676.814	.779	.879
24	82.112	677.532	.839	.879
25	82.112	677.532	.839	.879

N of Cases = 40.0

N of Item = 25

Alpha = .88

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ - สกุล	นางสาวพรรณพิลาส แก้วคำ
วัน/เดือน/ปีเกิด	18 มกราคม 2523
สถานที่เกิด	ศรีสะเกษ
ที่อยู่ปัจจุบัน	1477 หมู่ที่ 2 ตำบลวังก้ง ตำบลวังก้ง อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สถานที่ทำงาน	องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
ประวัติการศึกษา	ปริญญาตรีศิลปศาสตรบัณฑิต (รัฐศาสตร์) สาขาบริหารรัฐกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง
ประสบการณ์ทำงาน	
พ.ศ.2554	ข้าราชการท้องถิ่น ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลทุ่งน้อย อำเภอเมืองนครปฐม จังหวัดนครปฐม
พ.ศ.2556	ข้าราชการท้องถิ่น ตำแหน่ง เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน องค์การบริหารส่วนตำบลสามกระชาย อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
พ.ศ.2558 – ปัจจุบัน	ข้าราชการท้องถิ่น ตำแหน่ง นักวิเคราะห์นโยบายและแผนชำนาญการ องค์การบริหารส่วนตำบลหนองตาแต้ม อำเภอบราญบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

